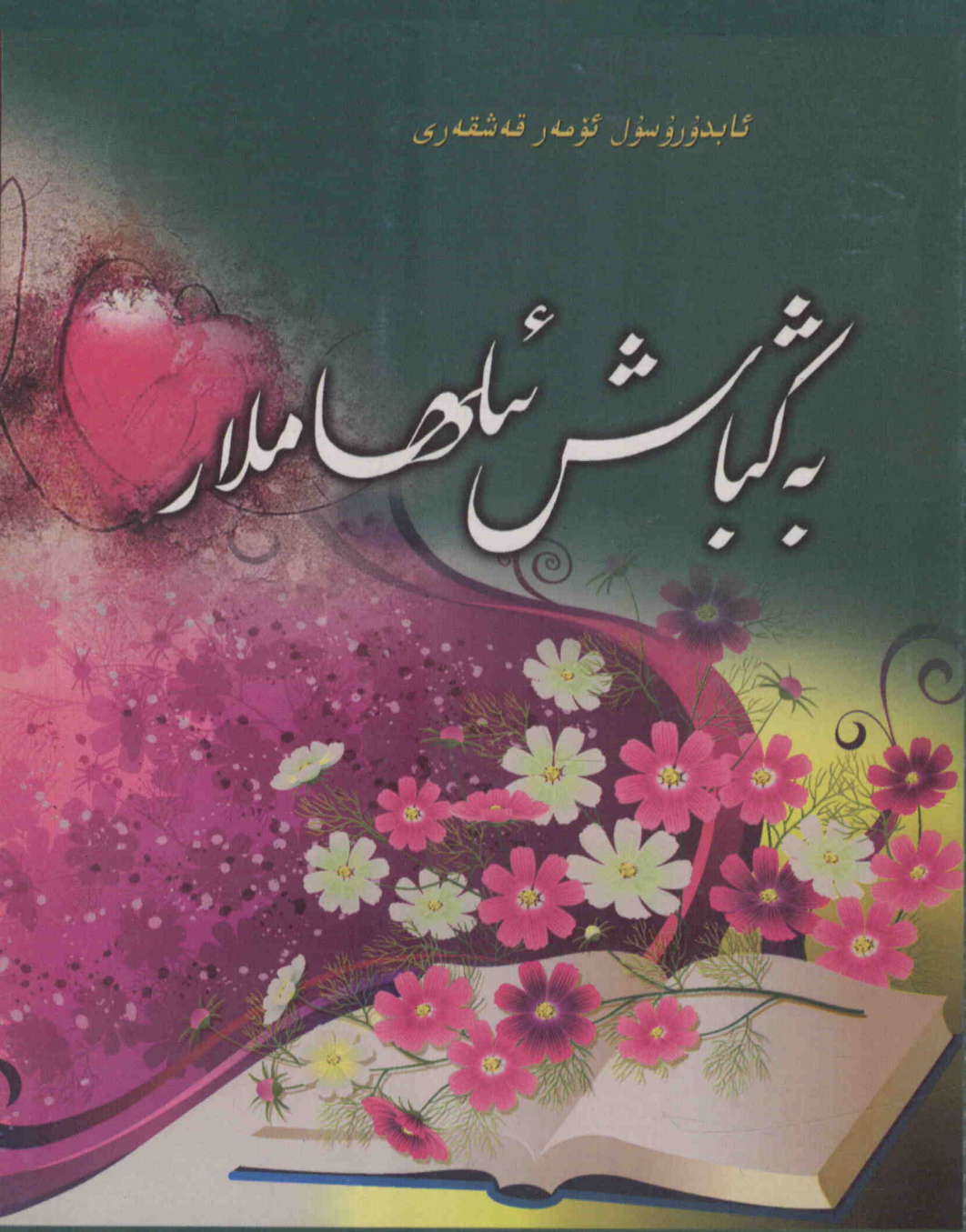
ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر قەشقەرى

يۈكسەك ئىلھاملار

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر قەشقەرى

بەخشىش ئىلھاملار

(شېئىرلار)

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

难以控制的灵感 ：维吾尔文/阿布都肉苏里·吾麦尔喀什噶里著. —喀什 ：喀什维吾尔文出版社，2011.1
ISBN 978－7－5373－2270－6

Ⅰ.①难… Ⅱ.①阿… Ⅲ.①诗歌—作品集—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) Ⅳ.①I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2011)第 006698 号

责任编辑：**齐曼古丽·阿吾提**
责任校对：**拜合提亚尔·阿布力米提**

难以控制的灵感

阿布都肉苏里·吾麦尔喀什噶里 著

喀什维吾尔文出版社出版发行
(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编：844000)
各地新华书店经销
喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷
850×1168 毫米 1/32 开本 6.375 印张 3 插页
2011 年 1 月第 1 版 2011 年 1 月第 1 次印刷
印数：1 — 2000 定价：15.00 元

ئاپتور ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن بىللە

نەشرىياتتىن

پامىر تاغلىرىنىڭ باغرىغا ، يىپەك يولى بويىغا جايلاشقان ، قەدىمدىنلا داڭلىق ، گۈزەل يۇرتلارنىڭ بىرى — قەشقەر ئوپال يېزىسىنىڭ ئازىغ (قۇمباغ) كەنتى قىشلىق ئېرىق مەھەللىسىدە قول ھۈنەرۋەن ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر قەشقەرى 1967 - يىل 9 - ئايدا شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى جۇڭگو تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتېتىنى پۈتكۈزۈپ ، 37 يىل تەشۋىقات- ئاخبارات سېپىدە ئىشلىگەن . «قەشقەر گېزىتى»دە ئۇيغۇر تەھ- رىر بۆلۈمى مۇدىرى ، مۇئاۋىن باش مۇھەررىرلىك خىزمەت ۋەزىپىلىرىنى ئۆتەپ ، ئاخبارات كەسپىنىڭ ئالىي مۇھەررىرلىك ئىلمىي ئۇنۋان شەرىپىگە ئېرىشكەن . بىر قىسىم ئاخبارات ، ئىلمىي ئەسەرلىرى مەملىكەت ، ئاپتونوم رايون بويىچە مۇنەۋۋەر ئەسەر بولۇپ باھالانغان . ئۇ شىنجاڭ ئاخباراتچىلار جەمئىيىتى 5 - قېتىملىق مۇدىرىيىتىنىڭ دائىمىي ئەزاسى ، مەملىكەت بويىچە ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرىدىكى ژۇلايەت ، ئوبلاست ، شەھەر گېزىتلىرى 13 - ، 14 - قېتىملىق تەتقىقات جەمئىيىتى- نىڭ مۇئاۋىن باشلىقى ، شۇ جەمئىيەتكە قاراشلىق ژۇلايەت ، ئوبلاست ، شەھەر گېزىتلىرىنىڭ ياخشى ئاخبارات ئەسەرلىرىنى باھالاش كومىتېتىنىڭ ئەزاسى بولغان .

ئۇ شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇۋاتقان 1964- ، 1965- يىللىرى «شىنجاڭ ئۆسمۈرلىرى گېزىتى» دە ئېلان قىلىنغان «ئارزۇ» ، «لېيلى مەجنۇن» ، «كەمپۈت» (بالىلادا) ؛ «ئىلى گېزىتى»دە ئېلان قىلىنغان «يېزىمىزنىڭ قىزلىرى» ؛

«قەشقەر گېزىتى» دە ئېلان قىلىنغان «ئەڭ كۆچلۈك بايانات» دېگەن شېئىرلىرى بىلەن ئەدەبىيات سېپىگە كىرىپ كەلگەندىن بۇيان 500 پارچىغا يېقىن ھەر خىل ژانىردىكى ئەسىرى مەتبۇئاتلاردا ئېلان قىلىنغان. ئۇ 1989 - يىلى جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 40 يىللىقى، 1995 - يىلى ئاپتونوم رايون قۇرۇلغانلىقىنىڭ 40 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن ئىككى قېتىم قەشقەر ۋىلايىتى بويىچە مۇنەۋۋەر ئەدەبىيات - سەنئەت خادىمى بولۇپ باھالانغان. ئۇنىڭ نامى 1992 - يىلى شياڭگاڭ جۇڭگو خەلقئارا نەشرىياتچىلىق شىركىتى نەشر قىلغان «جۇڭگو ھازىرقى زامان ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر لۇغىتى» گە، 1994-يىلى بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتى جۇڭگودىكى مەشھۇر شەخسلەر لۇغىتى تۈزۈش كومىتېتى نەشر قىلغان «جۇڭگو ھازىرقى زامان ئەدەبىيات - سەنئەت ساھەسىدىكى مەشھۇر كىشىلەر لۇغىتى» گە كىرگۈزۈلگەن. ئۇنىڭ قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن «يۇمۇرلار» (1986 - يىلى)، «مەھمۇد كاشغەرىي» (1985 - يىلى)، «دېھقانلارنىڭ نجاتلىق يولى» (1987 - يىلى)، «جانان بىلەن ئېيتقان ناخشىلار» (بىرلەشمە شېئىرلار توپلىمى، 1992 - يىلى)، «ئالدار كوسا لەتىپىلىرى» (2003 - يىلى)، «ئاخىرلاشمىغان پاراڭلار» (2006 - يىلى)، «سەھىپىلەردىن سەتىرلەر» (2010 - يىلى) قاتارلىق توپلاملىرى نەشر قىلىنغان.

ئۇ 1986 - يىلىدىن 1992 - يىلىغىچە «قەشقەر رادىيو-تېلېۋىزىيە گېزىتى» (ئۇيغۇرچە) نىڭ قوشۇمچە مەسئۇل مۇھەررلىكىنى قىلغان. «بازار رىسالىسى» (ماقالىلەر توپلىمى)، «تىجارەتچىلەر دەستۇرى»، «مەرىپەت مەشئىلى — قەشقەر دا-رىلمۇئەللىمىن»، «قۇتلۇق ئىزلار»، «ئۇيغۇر خەلق ماقال-تەمسىللىرى» قاتارلىق ئاشكارا ۋە ئىچكى نومۇر بىلەن چىقىرىل-

غان كىتابلارنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرلىكىنى قىلغان . «ئاز ساندىلىق مىللەت كىشىلىرىنىڭ ھېيت - بايرام ، مۇراسىملىرى» ، «مەشئەل كۆتۈرگەن كىشىلەر» ، «ئازادلىقتىن بۇرۇن ۋە كېيىن شىنجاڭدا نەشر قىلىنغان گېزىت - ژۇرناللار» ، «قەشقەر مەتبەئەچىلىكى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىيات تارىخى» دېگەن كىتابلارنى يازغان ۋە نەشرگە تەييارلىغان .

ئۇ ھازىر قەشقەر ۋە شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق يازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى ، ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ئەدەبىيات - سەنئەت تەتقىقات جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى ، قەشقەر ۋىلايەتلىك خەلق ئەدەبىيات - تەتقىقات جەمئىيىتىنىڭ دائىمىي ئەزاسى .

مۇندەرىجە

يۇرت ، ۋەتەن مۇھەببىتى

يۇرتۇم 3
سېنى ئەزىز جېنىم دەيمەن 5
قىرىق بۇلاق 7
كۆڭلۈم تەلپۈنەر 9
ۋەتەنگە مەدھىيە 10

غەزەل ، مۇخەممەس ۋە مەسنەۋىلەر

سېغىنىپ 15
ئائىلەم 17
ئورما قوشىقى 19
رەنجىمە 21
ئۆزۈمگە 23
نە بىلۈر 25
ئەلگە ئادىل چاكار بولغىن 26
بار 28
بالامغا 30
چىن بۇرادەر كۆپ بولۇر 32

بەختىم 34
ياخشى ئەمەس 35
بولۇر 37
تۈزۈك 39
سەن ئۈچۈن ھۆرمەت ياغار 40
بىرلىك - ئىناقلىق كۈچ - قۇۋۋەت 41
ئۈيۇشۇپ بولسا ئىناق 42
يېزىدىكى دوستۇمغا 43
زوقۇم كېلۇر 44
بولدى 45
قەلبىمىم 47
قىلماي ئەمدى گۇمانىمەن 48
دېمىگىن 50
قەدرىگە 52
دېسەم 54
بار دېسە 56
قار ياغقان كۈنى 58
ئاراڭلاردا بىز يەنە 60
ياخشىلارغا ياخشى سۆز 61
سەكسەن يېشىڭ مۇبارەك 63
قەشقەر قىزى 66

تۈرمۇش تەرمەچلىرى

چىقماس ئاشۇ چاغ ئەستىن 71
قالمىدۇ ئەسته 72
گۈل تۈۋىده 73

ۋەدە 75
نەگە كەتتى ئاشۇ ۋەدىلەر 77
قۇياش تېخى پاتماستا 78
پەقەت ساڭا 80
نېمە ئارمان قالىدۇ 81
يەنە كېلەي مۇخبىر بوپ 82
بال ھەرىسىدك مەنمۇ ھەم 84
مەلەڭگە بارسام 85
ئۆيدە 86
يۈزۈڭ ئاقكەن ۋە لېكىن 87
يىگىتلىكىم بەستىگە 88
شامال كەلسە بېغىڭدىن 89
ناشىتىلىققا گۈللەردىن «نان» سورايمەن 91
بىر قىز كېلەر 92
خىياللاردەك بولمايدىكەن ھەممە ئىش 94
سىلەر تىللىغان بىلەن تۇننى 96
تاشلاپ كەتتىم خانقىزنى 97
قاچان كېلەر «ماقۇل»غا شۇ تىلىڭىز 99
چۆمۈلمىسە شائىر مەجنۇن ھېسلارغا 100
نۇقسان بولۇر ياشنى سوراش 102
دەپتىمەن 103
شائىر دېگەن 105
خىيالىمنىڭ ئېكرانىدا شۇ سۈرەت 108
سۆيگۈمىز شۇندا بولىدۇ گۈزەل 109
خىجىل بولار كۈلۈشكە 111
سەن سورىما 112
بېرەلمەسەن بۇگۈن جاۋاب سوراققا 113

چىرايلىق بولماق شۇنچىلىك تەسمۇ 115
ئادەم قۇلۇپى 116
چالماس ئەمدى چاۋاكمۇ 117
سوئال قويماي مەن نېچۈك 118
يۈرسەك خوپمۇ 119
ئەرزان كۈلكە 120

يارقىن تېمىلار

باهار نەزمىسى 123
يېڭى يىلغا 126
ئىشەن دوستۇم ، دېھقىنىم 127
ئېتىقادىم بار مېنىڭ 130
قىزىپ كەتتى بۇ يىل ئورام 132
چەت ئەللىك سايامەتچىگە 133
باهارغا 134
كاتتا تويىنىڭ ئاخىرى 136
كۈز 139
مۇبادا 141
مۇئەللىم 143
تىنىقلىرىم پۈتكەن شېئىر 145
تۇرمۇش گويا بىر سەھنە 147
كەلدى نوروز 150
كىم يامان دەر 152
تەبىئەت بىلەن ئۆتىمىز ئىناق 153
يازساڭلاركەن مەرسىيە 154

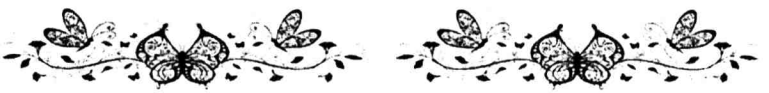
رەھبەر چاكار دېمەكتۇر 155
سۇننەت تويغا 157
داۋام قىلسۇن يېڭى يىلغا تەنتەنە 159
قىشنىڭمۇ بار قىزىق يەرلىرى 161
ئاشۇ چاغدا 164
غەنىيمەت 165
بىر رېئاللىق بوپ قالار 166
تەبرىكنامە 167

مەرسىيەلەر

ئانتۇمايدۇ ئەۋلادى 171
مەرھۇم ئەيسا شاكىر ۋاپاتىغا 173
كۆڭلۈم بۇزۇلار ، باغرىم ئېزىلەر 175
تۇرسۇنگۈلگە 178
پاشاگۈلگە 180
كەلدى 182
پارچىلار 184

یورت، څه ته مو هه ببتے

يۇرتۇم

تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يېرىم ئوپال ئازىخ[1] بوستان دىيار ،
لالىزار گۈل ھۆسنىدىن ئاپتاپ چېچىپ ئاچقان باھار .

«ئانا» دەپ چىققان تىلىم يۇرتتا يېتىلگەن كۈي بولۇپ ،
باغلىنىپ ئۇندا بېلىم قۇچقان يىگىتلىك ئىپتىخار .

قارىسام يۇرت ھۆسنىگە «جەگە تېرەك[2]» لىك ئۇستىدىن ،
كۆرۈنەر ئونقاش بولۇپ باغلاردىكى نەشپۈت ، ئانار .

يازدىم كۆپ غەزەل - قوشاق «نوروز بۇلاق[3]» نىڭ بويىدا ،
شۇ غەزەللەر يارۇدوستقا بولدى گۈزەل ئالبوم ، تۇمار .

يالتىرار دۆڭ ئۈستىدە «مەھمۇدىيە[4]» مەدرىس ئىزى ،
تاشبالىق[5] باغرىغا خال بولدى ئۇلۇغ ھەيۋەت مازار[6] .

بار «قۇملاك[7]» مەھەللىسىدە بۇۋى رابىيە مازىرى[8] ،
نامى ھېچ ئۆچمەس ئۇنىڭ تارىخ بېتىدە ئەنھار[9] تۇرار .

بەك ئۇزاق تارىخى بار «خان يۇرتى» دەپ شۆھرىتى ،
«ئاق دالا[10]» ، «دۆڭىلىك[11]» تەك سانسىز ئىزلار نۇردەك يانار .

يۇرتتا بار «قىرىق بۇلاق⑫» ، «ئارغى بۇلاق⑬» ، سانسىز بۇلاق ، ھەر تەرەپتە شىلدىرلىشىپ ئابىھايات سۇلار تارار .

بىر كۆرۈپ ھاڭ - تاڭ قالار كۆرسە كىمكى يۇرت ھۆسنىنى ، كۆرگىلى ھۆر - پەرىلەر ھەتتاكى ھەم شۇ جاي بارار .

تەنلىرى يايراپ كېتەر ھەركىم يېسە ئاش - نانىنى ، باغلىرى ئىپار پۇرار گۈل ئېچىلسا ھەر كۈن ناھار .

«سۇ دېسە شەربەت بېرەر» كەلسە يۇرتقا مېھمان كىشى ، باردىم دەپ «جەننەت»كە ئۇ ھۇزۇرلىنىپ خۇشال يانار .

توختىماس ھېچ كۈيلىرىم بويى ئالتۇن گۈل دىيار ، گۈللىنىپ رۇخساردا ئاچقاي چېچەك مەڭگۇ باھار .

شائىرلىك بولدى خىجىل سىزىپ بولالماي تەسۋىرلىك . تولدۇرۇپ كەم قىسمىنى نېسىپ قىلسا يەنە يازار .

ئىزاھاتلار :

①②③⑤⑦ جاي نامى .

④ مەھمۇدىيە — مەھمۇد كاشغەرىي ئۆزى قۇرغان «مەھمۇدىيە مەدرىسەسى» .

⑥ ھەيۋەت مازار — تاشبالىق تېغى باغرىدىكى مەھمۇد كاشغەرىي مازىرى .

⑧ بۇۋى رابىيە مازىرى — مەھمۇد كاشغەرىيىنىڭ ئانىسىنىڭ مازىرى .

⑨ ئەنھار — يورۇق ، نۇر ، قۇياش دېگەن مەنىدە .

⑩①②⑬ جاي نامى .

سېنى ئەزىز جېنىم دەيمەن

ۋەتەن ئالتۇن دىيارىمسەن ، سېنى جانۇجېنىم دەيمەن ،
زىلال ، شەربەت سۈيۈڭنى مەن تومۇرلاردا قېنىم دەيمەن .

تېنىم يايراپ ، كۆلۈپ ياشناپ كامال تاپتى ئەقىل - ئىدراك ،
چىگىلگەن مېھرى - رىشتىڭدە يىگىتلىك بۇ بېلىم دەيمەن .

ئېچىلدى ۋەسلى گۈلزارىم ، چاڭلداپ بۇلبۇلۇم سايراپ ،
خۇشاللىق كەلكۈنى دائىم دېڭىزدەك بىتىنىم دەيمەن .

ھۆر - پەرىلەر چۈشتى كۆكتىن ھۆسن - جامالىڭ كۆرگىلى ،
سەيلىگاھ بولدى بۇرۇنقى باياۋان - چۆل ، سېيىم دەيمەن .

قىزىسا باغىڭدا مەشرەپ ، تاغىڭدا كۆكلەم سەيلىسى ،
غېجەك ، تەمبۇر ناۋاسىغا جوردۇر مېنىڭ نېيىم دەيمەن .

نازۇنېمەت ، شەربەت بىلەن تولسا ھىممەت داستىخىنىڭ ،
تەڭگە قۇۋۋەت ، تىلغا لەززەت ئىچكەن ھەربىر چېيىم دەيمەن .

تېنىم سەندە ، جېنىم سەندە ، ئۇزۇلمەس سۆيگۈ رىشتىم ھەم ، بولسا مېنىڭ جېنىم قۇربان قالار نامۇئېتىم دەيمەن .

ئانا ۋەتەن قۇدرىتىڭ زور ، شان - شۆھرىتىڭ ئاندىن ئۇلۇغ ، «ياشا ۋەتەن» دېگەن سۆزنى يەنە يۈزمىڭ قېتىم دەيمەن .

1999 - يىل 10 - ئاي

قىرىق بۇلاق

«قىرىق بۇلاق» دېگەن جاي بار ئوپالدا ،
ساناپ باقساق قىرىق مىڭ بۇلاق بۇندا .
بۇلدۇقلىشىپ چىقىپ تۇرار سۇ دائىم ،
شۇ بۇلاقلار بولسىمۇ دۆڭ - ئويماندا .

كۆزنى كىرپىك ئاسرىغاندەك ھەرقاچان ،
يېشىل ئوتلار بۇلاقلارنىڭ كىرپىكى .
باراقسانلىق سۆگەتلىرى ھۆسنىگە ،
زەپ ياراشقان بولۇپ يېشىل كۆڭلىكى .

ھەر قەتىرسى شۇ بۇلاقلار سۈيىنىڭ ،
يەر كۆكسىدىن ئۇرغۇپ چىققان سۈت گويا .
زەمزەم سۈيى نەدۇر ئۇنىڭ ئالدىدا ،
ئىچكەن جانغا بولار دەرمان ھەم شىپا .

شۇنچە سۈزۈك ، شېرىن بۇلاق سۈلىرى ،
سۇ ئەكسىدە تال چۈشىدۇ شولىسى .
قىزىپ كېتەر ئىشچان يىگىت - قىزلارنىڭ ،
زەپمۇ قوۋناق چىن مۇھەببەت سەيلىسى .

شۇ بۇلاقلار كۆنگە ئاداش كۆندۈزى ،
تۈنده بولار ئاي - يۇلتۇزلار ھەمراھى .
كەلسە ئەگەر «تاھىر - زۆھرە» جور بولۇپ ،
بولار بۇ جاي مۇھەببەتنىڭ سەيناسى .

شائىرلارغا ئىلھام ھۆسنى جۇلاسى ،
تاشار شۇڭا ئۇنىڭ يارقىن نەزمىسى .
ئوقۇپ ماڭسا مالچى يىگىت ناخشىلار ،
جارانلايدۇ ئېقىن بويى - جىراسى .

كەلسە كىمكى بۇلاقلارنىڭ بويىغا ،
قايتىشىدا قوشاق بىلەن يانىدۇ .
ئۇنتۇمايدۇ شۇ جايدىكى ھەردەمنى ،
كۆڭلى بۇلاق بويلىرىدا قالىدۇ .

1988 - يىل 4 - ئاينىڭ 10 - كۈنى

كۆڭلۈم تەلپۈنەر

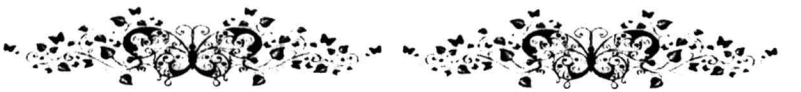
مەيلى يۈرەي خوتەن ، خۇنەن ، شائخەيدە ،
تەلپۈنىدۇ كۆڭلۈم مېنىڭ يۈرت تامان .
ئوي - خىيالىم هامان بۇندا ، تىلەيمەن ،
تۇرسىكەن دەپ تۇغقان ، دوستلار تىنچ - ئامان .

چۈنكى دوستلار مەن تۇغۇلغان كۇندىلا ،
يۈرتنىڭ مېهرى بۆشۈكىگە بۆلەنگەن .
مۇھەببىتى بولۇپ ماڭا زەر - لىباس ،
تاغدەك ئۇلۇغ قامىتىگە يۆلەنگەن .

مېنى يىگىت ، ئادەم قىلىپ ئۆستۇرگەن ،
بېرىپ ماڭا شەربەت سۇ هەم ساپ هاۋا .
ئاساس سېلىپ هاياتىمغا شۇ يۈرتتا ،
چىققانىدىم داغدام يولغا مەن يەنە .

يۈرەك رىشتىم يۈرتۇمغا چىڭ باغلانغان ،
باغلانغاندەك ئاي نىگارىم — لەيلىگە .
خىيالىمنى ئېپ كېتىدۇ هەر مىنۇت ،
باقسام شۇندا شەيدا كۆڭۈل مەيلىگە .

1987 - يىل 9 - ئاي

ۋەتەنگە مەدھىيە

تەڭداش ئىزدەپ كەزسەم پۈتۈن جاھاننى ،
تاپالمىدىم سەندەك گۈزەل دىيارنى .
يېيىلغاندەك رەڭدار گىلەم كۆكسۈڭگە ،
ئايان قىلار كۆز ئالدىمدا باھارنى .

كەزدىم دالا ، سەھرا - شەھەر ، ھەر يۈرتنى ،
كۆرگىنىم يوق يۈرت - ۋەتەندەك ماكاننى .
نۇرغا تولغان ھەممە يېرى ، ئادىمى ،
كۆرمىدىم ھېچ بۇنداق نۇرلۇق جاھاننى .

چاڭبەيشەندىن پامىرغىچە قارىسام ،
تۈتاش بوستان گۈلچىمەنگە ئورالغان .
گۈزەل سۈرەت سىزىلىپتۇ كۆكسۈڭگە ،
گۈزەللىكنىڭ شاھى سەندە يارالغان .

گۈزەل ھەر تاش ، باغدا چېچەك ، ھەر گىياھ ،
گۈزەل گۈلشەن ، كەڭرى ئېتىز - ئېدىرلار .
نۇر تارانقان يۈلتۇز كەبى چىراغلار ،
گۈزەل شۇنچە ئاسفالت يول ، بىنالار .

گۈزەل ، ناۋات شىرنىسىدەك تەمى بار ،
جەننەت كەبى باغدا پىشقان مېۋىلەر .
گۈزەل ، شۇنچە نېمەتكە مول داستىخان ،
جىلۋە قىلىپ پىشقان ئالما ، بېھىلەر .

گۈزەل ، يېشىل مەخمەل كەبى قىياقلار ،
گۈلگە تولۇپ ياشىنىغان كەڭ يايلاقلار .
گۈزەل ، سەمرىپ ، سەكرەپ شوخلۇق قىلىشقان ،
سېمىز چارۋا — قوزا ، قۇلان ، تايچاقلار .

فونتان بولۇپ چىققان ئاشۇ نېفىتلار ،
گۈزەل زەپمۇ مايتاغ داچىڭ ھەم تارىم .
گۈزەلدۇر ئەڭ ئالىي شان - شەرەپ قۇچۇپ ،
دۇنياغا تونۇلغان ۋەتەن - دىيارىم .

ھۆر ، گۈزەل سېندىكى زور كۈمۈش بەلباغ —
خۇاڭخې ۋە چاڭجياڭ ، تارىم دەريا سى .
گۈزەلدۇر ئاشۇ ئۇلۇغ سۇلار بىلەن —
ياشىنىغان بوستانلار ، دەريا ۋادىسى .

گۈزەلدۇر ، گۈزەل ھەم شۇ گۈزەللىكىنى ،
كۆكسۈڭدە يارانقان خەلقىم ، جىگىرىم .
سۈتۈڭدىن تېنىگە كۈچ - قۇۋۋەت ئېلىپ —
كۆكلىگەن دېھقىنىم — باتۇر بىلىكىم .

گۈزەلدۇر ۋەتەننى قوغداش يولىدا ،
چېگرادا رىيازەت چەككەن جەڭچىلەر .

گۈزەل ، بىز تۈتقان قورالغا ژارىس بوپ ،
يېتىلگەن قوينۇڭدا قىزىل غۇنچىلار .

گۈزەلسەن جاھاننىڭ ئۈمىدى ۋەتەن ،
سائادەت تاڭلىرى سەندە يۇز ئاچقان .
ئۇلۇغ گۈڭچەندا‌ڭ شۇ گۈزەللىككە ،
قۇياشلىق نۇرىنى ئايماي چاچقان .

گۈزەللىكىڭ پەخرىم مېنىڭ ۋەتىنىم ،
شەنىڭگە بىر ئۆمۈر كۈيلەر تۆكىمەن .
تېخىمۇ گۈزەل قىپ قۇرۇشقا سېنى ،
جەڭچىڭ بوپ ھۆسنۇڭگە نەقىش چېكىمەن .

1975 ـ يىل 5 ـ ئاينىڭ 23 ـ كۈنى

غەزەل، مۇخەممەس

ۋە مەسنەۋىلەر

سېغىنىپ

كەلمىدىڭ كۈتسەم سېنى ، يولۇڭغا باقسام سېغىنىپ ،
ھال سوراي دەپ مەن بۇگۈن ، ئىشىكىڭنى قاقسام سېغىنىپ .

ئۆتتى نەچچە ھەپتە كۈن ، كۆرسەتمىدىڭ دىدار - چىراي ،
گەپ ئەۋەتەي دېمىدىڭ ، ئىشقىمنى چاچسام سېغىنىپ .

ئاي ۋە يۇلتۇزلار تۈگۈل ئېيتتىم ساباالردىن سالام ،
يوقكى سەندىن ھېچ سادا ، ئاسمانغا باقسام سېغىنىپ .

چۈش كۆرۈپ مەن قانچە تۈن ئوڭۇمدا بولساڭۇ دېدىم ،
يەشمىدىڭ تۈگمەڭنى ھېچ ، باغرىمنى ئاچسام سېغىنىپ .

كۆپ ئىدى ئارمانلىرىم كۆڭلۈم قېتىدا ئامرىقىم ،
سەنمۇ سۆيسەڭ ، مەنمۇ ھەم ، باغرىمنى ياقسام سېغىنىپ .

تەكلىماكان قۇملۇقىدەك قانماس ئىدى تەشنالىقىم ،
تەنلىرىڭگە يامغۇر بولۇپ كۈندە ياغسام سېغىنىپ .

ئىشق - مۇھەببەت تىلسىمى بەكمۇ پىنھان ، سىرلىق ئىكەن ،
يۇزلىرىڭگە مىڭ سۆيۈپ ، مەڭزىمنى ياقسام سېغىنىپ .

كەلسەڭ بۇگۈن ، سۈرىتىڭنى تارتىۋېلىپ يۈرەككە ،
ساداقەتنىڭ دەرياسىدا بىللە ئاقسام سېغىنىپ .

1968 — 1978 - يىل 9 - ئاي

ئائىلەم

ۋىسال قۇچقان مۇھەببەتنىڭ ئىختىراسى ئائىلەم ،
شېرىن تۇرمۇش قۇچقىنىڭ ئىپتىداسى ئائىلەم .

بىر ئۆي دېگەن مىڭبىر جاپا ، ئەجىر بىلەن قويۇلار ،
تىزىپ چىققان چاڭگىلاردەك ئول بىناسى ئائىلەم .

بىر چاغلاردا ئاتا - ئانا دەيتتۇق بىزمۇ ئەركىلەپ ،
پەرزەنت كۆردۇق شۇلارنىڭ چىن شەيداسى ئائىلەم .

كېلىپ تۇرار بالىلار ھەم نەۋرە - تۇغقان ، دوستلىرىم ،
شۇلار چالغان ساز — دۇتارنىڭ شاد ناۋاسى ئائىلەم .

ئايال زېرەك ، ئەر تىرىشچان ، ئىقتىسادچىل بولۇپ تەڭ ،
ئۆي چاقىنى ئايلاندۇرغان كەڭ دەريا سى ئائىلەم .

تىرىكچىلىك قاينىمىدا تىنىم تاپماي تىرماشقان ،
ھالال جۇپلۇك ئەر - ئايالنىڭ ئۆز ھەمراھى ئائىلەم .

شادلىق بىلەن تاتلىقى كۆپ ، غەمنۇ بەزى ئۆكسۈمەس ،
كېچەش قىلار نى - نى ئىشنى دىل ئىخلاسى ئائىلەم .

ھەربىر بىلەن بەربىرىنى كۆپ ، سېخىي جەننەت بىر دۇنيا ،
«توققۇزى تەل» بېھىش خۇددى گۈل ئاناسى ئائىلەم .

كەلسە مېھمان ياخشى كۆتەر ، ئون قولىنى گۈل قىلىپ ،
تائاملارنىڭ ئۇستىسى ھەم يار - رەناسى ئائىلەم .

ئايال بىلەن ئەرنى قوشۇپ تەڭ توۋلاتقان ناخشىنى ،
ۋاپادارلىق ، سادىقلىقنىڭ قوش نەغمىسى ئائىلەم .

خاپىلىقتا تالا - تۈزدىن قاينىاپ كىرسەڭ غەزەپتە ،
شۇ كۆڭۈلنىڭ تەسەللىسى — پېشۋاسى ئائىلەم .

بىر ئائىلىنىڭ تۈۋرۈكىدۇر ، يۆلىكىدۇر ئەر - ئايال ،
ھېكمىتى كۆپ بالىلارنىڭ مەكتەپخانىسى ئائىلەم .

توزۇپ كەتمەس بالا - چاقا ئائىلىدىن يۇز تېپىپ ،
نەۋرە - چەۋرە ھەمەيلەننىڭ نۇر شەيداسى ئائىلەم .

شۇ ئائىلە بولمىغاندا نەدە ماڭا پاراغەت ؟
ئۆمرۈم بولسا ئۇزاق ئاقار بال دەريا سى ئائىلەم .

رىشتىم مېنىڭ ئائىلەمگە زەنجىر بولۇپ چېتىلغان ،
بالا - چاقا ، نەۋرىلەرنىڭ گۈل سەيناسى ئائىلەم .

2009 - يىل 3 - ئاينىڭ 5 - كۈنى

ئورما قوشقى

ئالتۇن قۇياش ئاتەش چېچىپ ، پەسلى نۆۋەت كەلگەن چېغى ،
دانىسى گۆھەر بولۇپ ، ئالتۇن باشاق كۇلگەن چېغى .

يېزا ئەھلى تۇشمۇتۇشتىن باشلىدى ئورام جېڭى ،
جۇش ئۇرۇپ كۇچ - قۇدرىتى شاندىن سادا بەرگەن چېغى .

دۆۋە - دۆۋە ئەنجىلەر كەلمەكتە رەتلىك تىزىلىپ ،
سول ئېلىپ دېھقان يىگىت كەڭ قۇچاق كەرگەن چېغى .

قالدى ھەيران يولدىكى ئۆتكۇنچىلەر زوقى كېلىپ ،
ئورمىچىلار بەستىدىن ئۇرغۇغان كۇچ كۆرگەن چېغى .

بېسىلىپ قالدى شۇندا سازەندە قۇشلار نەغمىسى ،
قىز - يىگىتلەر ناخشا بىلەن ئىش پەيزىنى سۇرگەن چېغى .

كىممۇ قالسۇن زەپ كۆڭۇللۇك پەيتى قىممەت بۇ ئورمىدىن ،
مول ھوسۇلدىن ھەر ئېتىز ئالدىن دېرەك بەرگەن چېغى .

ئالمىغاي نېچۈك رۇسۇل قولىغا ئالتۇن قەلەم ،
شاد كۆڭۈلىنىڭ قاتلىرىغا ئىلھام دېنى تەرگەن چېغى .

1976 ـ يىل 6 ـ ئاينىڭ 27 ـ كۈنى

رەنجىمە

سىڭلىم رەيھان ، سەپسالسام ئېتىزدىكى ئەمگەكتە ،
ئەجەب ياخشى ئىشلىدىڭ زوق قوزغىتىپ يۈرەكتە .

قوللىرىڭدا كەتمىنىڭ شۇنچە ئەپچىل ئويناىدى ،
ئىشتا پىشقان بەستىگە قاراپ كۆزۈم تويمىدى .

ئارتىسىمكىن دەپتىمەن كۆككە ناخشاڭ ياڭرىسا ،
بۇلبۇل ھەيران تاڭ سەھەر ئاۋازىڭنى ئاڭلىسا .

قېلىشمىدىڭ ھەر ئىشتا مەن - مەن دېگەن ئەرلەردىن ،
ھوسۇل ئالدىم پاتمانلاپ گىياھ ئۇنمەس چۆللەردىن .

شۇڭا سېنى رەيھانگۈل ئەل - جامائەت ماختىدى ،
شانۇشەرەپ ئىلكىدە ئىسمىڭ نۇردەك چاقنىدى .

«ئەرزىمەيدۇ ماختاشقا» دېدىڭ «قىلغان ئىشلىرىم» ،
«ماختىنىشتىن قورقىمەن ، ئەل قاتارى ئىشلىدىم» .

تامچىسىغا ئىشىكنىڭ قوشاق قېتىپ ئازغىنا ،
ئەل بىلەن تەڭ ماختىدىم ، سىڭلىم رەيھان رەنجىمە .

1979 ـ يىل 12 ـ ئاي

ئۆزۈمگە

مەن جاھاندىن كەچكەن بىلەن كەچمەيدىكەن تەندىن جېنىم ،
ئاغرىپ ھېچبىر چىقمايدىكەن كەسمىگۈچە قولدىن قېنىم .

مۇگدىسەممەن دەۋرىمىزدە بەختىممۇ ئۇخلاپ قالغۇدەك ،
ئىشلىمىسە كەلمەيدىكەن چىشلەيدىغان يۇمشاق نېنىم .

پىغان ئۆرلەپ ئىچسەم ھاراق ، مەستلىكىم رەسۋا ئېتەر ،
جىسمىم تىرىك ، روھىم ئۆلۈك ، چىرىيدىكەن ئۇشبۇ تېنىم .

سىرلىرىمنى پىنھان تۇتۇپ يۈرسەم خىيال دۇنياسىدا ،
قەتلى ئېتەر دوزىخىغا بىر زەررىدەك دەردۇغېمىم .

ئىشنى ساختا ، سۆزنى يالغان قىلىپ ئۆتسە گەر كۈنۈم ،
ئەل ئارا ، دوستلار ئارا ئۆتمەيدىكەن ئۇشبۇ تىلىم .

بولۇر قانداق بۇ دۇنيادا قەدىر - قىممەت ، ئېتىبارىم ،
ئەل دەريا‌سى سۈلىرىدا بولمىسامەن بىر تېمىم .

جان تىكىپ ، كۆكرەك كېرىپ ئۆگەنمىسەم ھەربىر مىنۇت ، كەلمەيدىكەن تۆتلىشىشنىڭ ئاچقۇچى تېخىنكا - بىلىم .

كەشپىيات قىپ دوستلىرىمدەك ئىشلىسەم تۆھپە قوشۇپ ، گۈللىنىپ ئاۋات بولۇپ ، ئالغا ماڭغاي ۋەتەن - ئىلىم .

1981 - يىل 12 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

نە بىلۈر

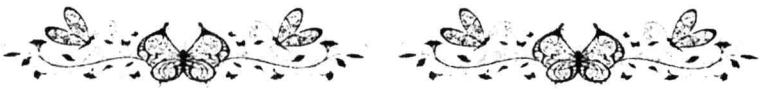
مىس بىلەن ئالتۇندا پەرق بار ، روھى ئەقغان نە بىلۈر ،
ئاڭلاش ، كۆرۈش باشقا ئىشتۇر ، كۆڭلى پىنھان نە بىلۈر .

بىر گۈزەل ئۆتسە يېنىدىن تەلمۈرۈپ باقتى ئەجەب ،
بۇ لاتاپەت كەلدى قايدىن ، جىسمى ۋەيران نە بىلۈر .

ماڭساق سەپەرگە ئاتلىنىپ ، قالدى يىراقتا تەۋرىنىپ ،
ھەربىر دېمەك — بەربىر دېمەك ، كۆڭلى سولغۇن نە بىلۈر .

كۆڭلى روشەن ، خالىس نىيەت ئىنسان تولا دۇنيادا بىل ،
ئەزمە ، ھەييار ، ھىيلىگەر بار ، مەردنى نامەرد نە بىلۈر .

1982 ـ يىل 1 ـ ئاينىڭ 24 ـ كۈنى

ئەلگە ئادىل چاكار بولغىن

يېسە كىمكى كىشى ھەققى ، ئۇنىڭ بىر كۈن جازاسى بار ،
داۋا يوقتۇر پۈشايمانغا ، ئۇنىڭ قايغۇ - ھازاسى بار .

ئىش قىلمىغىن خاھىشىڭچە ، مەندە بار دەپ تامغا - ھوقۇق ،
ھەرنە ئىشنىڭ نىزام - قانۇن ھەم پىرىنسىپ ئاساسى بار .

ئازغىنە خىزمەت بىلەن كۆپ نەپ ئېلىشنى كۆزلىمە ،
«تاپان ھەققى» ئالسىڭ ئەگەر ئەلنىڭ ئوبزور - باھاسى بار .

سوۋغىلار كەلسە ئىشكىتىن ، چۈشسە تۆڭلۈكتىن ئەگەر ،
«بۇ بىر ئامەت» دېمە ھەرگىز ، ئەتە ھەسرەت - بالاسى بار .

مېنى تەكلىپ ئەيلىدى دەپ ، بارما نامەرد بەزمىسىگە ،
شۇنداق «تەكلىپ» ئارىسىدا يامان مەقسەت ھاۋاسى بار .

بۇگۈن ئاشۇ بەزمىلەردە ئۆتسە گالدىن گۆش ۋە بېلىق ،
قەي قىلارسەن ئەتىسىلا ، ئەل ئالدىدا ئىزاسى بار .

خۇشامەتكە بولۇپ زوقمەن ، ئادەتلىنىپ كۆنۈپ قالما ،
خۇشامەتگۈي ئۇلپەتچىنىڭ سەندىن مەلۇم تەمەسى بار .

سەنمۇ خەقتىن قىلما تەمە ، ئۇ تىلەمچى ئىشىدۇر ، بەس ،
ئەجىر قىلىپ ھالال چىشلە ، ھەسەلدەك تەم - داۋاسى بار .

ئەل بەرگەن ھوقۇق بىرلە ئەلگە ئادىل چاكار بولغىن ،
شۇندا ئەلنىڭ ئالقىشى كۆپ ھەمدە رەھمەت - دۇئاسى بار .

1984 - يىلى

بار

قارىسامما‌ن يار كۆزىگە ، كىرپىكىدە پەيكانى بار ،
تەلمۈرگىنىم ئاۋارە ئىشتەك ، نە ئۇنىڭ پەرۋايى بار .

خىيالىمنى ئەسىر ئەتكەچ ، ئىزدىدىم كۆپ ۋىسالىنى ،
شۇ شەمئى جامالىغا جانى پىدا پەرۋانە بار .

سۈرىتىنى تۈمار ئەتتىم ، سۆيۈشنى چىن خۇمار قىلدىم ،
ئوت - يالقۇن ۋۇجۇدۇمدا ئىشق تولغان پەيمانە بار .

پىراقىدا يۈرەك ئاتەش ، بولدى چىرايىم زەپىران ،
كەلمىدى ھېچ رەھمى ماڭا ، كۆڭلىدە نە پەرمانى بار .

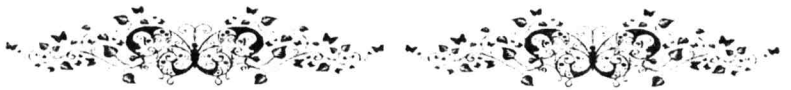
ئەمدى يار ھالىمغا يەت ، بەر شىپالىق كۆڭلۈمگە سەن ،
شۇل تەلىپىم رەت ئەيلىسەڭ ، كۆزلىرىمدە گىريانە بار .

تەلمۈرتكۈزۈپ جان قىينىسام ، بىزار مەندىن دەپ ئويلىما ،
قانچە كۆيدۈرسەڭ كۆيەرمەن ، يەنە رۇسۇل دەرمانى بار .

جان تىكىپ جانان تېپىشقا ئەھدە قىلغان بىر ئوغۇلمەن ،
شۇل ئەھدىنى قىلماق بەجا ئىشقىم كۈچى — پەرمانى بار .

1983 - يىلى

بالامغا

قانداق قاناي سۆيۈپ سېنى ، قەدرى ئەزىز جانىم بالام ،
قانماپتىكەن سۆيۈپ مېنى ، مېھرى دېڭىز دادام ، ئانام .

«بالام كۆيەر بالىسىغا» دېگەن ماقال بىزگە قالغاچ ،
مىراس ئېلىپ ئاتىلاردىن شۇ ئادەتنى قىلدىم داۋام .

شۇڭا بالام كۆيۈپ - پىشىپ باقتىم سېنى ئەتىۋارلاپ ،
تەرك ئېتىپ تۇنده ئۇيقۇ ، كۈندۈز تۆزۈك ئالماي ئارام .

كېسەل بولساڭ قايسى چاغدا چاپتىم تېۋىپ - دوختۇر تامان ،
سەن يىغلىساڭ تەڭ يىغلىدىم ، بولۇپ ياشىم تارام - تارام .

قىزىل رەڭگىم بولدى سېرىق ، سولدى ياشلىق غۇنچە گۈلۈم ،
يەتتى ئەلەم ، تولدى ھەسرەت ، ئاۋۇدى كۆپ دىلدا يارام .

سەرپ ئېتىپ جىمى ۋەسلىم ، قاتتىم قاتارغا ئاخىرى ،
سەنمۇ دېدىڭ تاتلىق تىلدا «شەۋكىتىم ، پەخرىم دادام» .

تولدى شادلىق بۇ دىلىمغا ، ئۆمۈر شامىم ئۆچمەس ئەبەد ،
بولۇپ ۋارىس سەن ئاتاڭغا ، ئىجادنى قىلغىن داۋام .

1984 ـ يىل 2 ـ ئاينىڭ 20 ـ كۈنى

چىن بۇرادەر كۆپ بولۇر

ئايا دوستلار ، بۇ جاھاندا ياخشى يولداش كۆپ بولۇر ،
مېھرى دەريا ، ئىشقى ئاتەش قىز - يىگىتلەر جۈپ بولۇر .

باشقا چۈشسە كۈن ئەگەر ياكى كەلسە بىر خەۋپ ،
كۆكسى قالقان ، جانى قۇربان چىن بۇرادەر كۆپ بولۇر .

ۋەلېكىن سەن بىل شۇنى ، نامەرد ئاداشلىق ئاز ئەمەس ،
ئۇلار ھامان دىلغا ئازار يەتكۈزۈپ سەت ، دۆت بولۇر .

پايدا - مەنپەئەت ۋەسۋەسىدە ئۇلپەت بولۇپ مەلۇم ۋاقىت ،
كۆڭلى يەنە غەيرىي تۇرۇپ ، سەن بىلەن ئۇ خوپ بولۇر .

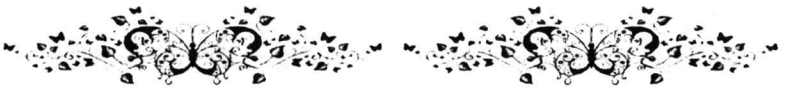
كەتسە ئامەت گەر قولۇڭدىن ئۆرۈپ يۈزىنى ئارقىغا ،
بەتلىنىپ تۇرغان يېنىڭدا خۇددى بومبا - توپ بولۇر .

كىمكى شۇنداق پەيلى قاتىل سىرلىرىنى بىلمىسە ،
قىسمىتى تەتۇر كېلىپ ، يەردىكى خەس - چۆپ بولۇر .

دوست بولۇشساڭ بول ئېسىل ، چىن ۋاپادار ئادەم تېپىپ ، كىمكى يانسا لەۋزىدىن يۈرت ئالدىدا سەت بولۇر .

1984 ـ يىل 4 ـ ئاي

بەختىم

دوستلۇق ، ئىناقلىق ياخشى ئىش ، دوستنى سۆيگىنىم بەختىم ،
تەپتى يالقۇن مېھرىم بىلەن دوستقا كۆيگىنىم بەختىم .

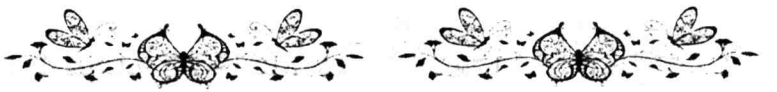
دوستلۇق ھاياتنىڭ زىننىتى ، شۇنچە شېرىن لەززىتى ،
يايرىشىپ شاد دوستلار بىلەن بىللە كۈلگىنىم بەختىم .

كەتسە شاخلاپ دوستلۇق گۈلى ، باغدا زەپ بەرقلەر ئۇرۇپ ،
ئېچىلسا توق غۇنچىلىرى ، ئۇنى كۆرگىنىم بەختىم .

پۇراق چېچىپ تۇرسا دائىم شۇ ئېسىل دوستلۇق گۈلى ،
زوق تولدۇرۇپ دىلغا خۇشال كەيپ سۈرگىنىم بەختىم .

كىمكى پايمال قىلسا دوستلۇق باغىمىز گۈلزارىنى ،
ئاڭا جېنىمنى تىكىپ ، شەرەپ بىلەن ئۆلگىنىم بەختىم .

1984 - يىل 5 - ئاي

ياخشى ئەمەس

ئەيىب ئىزدەپ كىر كوچىلاش دوستۇم ئەھمەد ياخشى ئەمەس ،
مۇشۇك كەبى كۆزۈك يۇمۇپ قىلساڭ تۆھمەت ياخشى ئەمەس .

پەن بېغىدا پەرۋاز قىلىپ ئۇچسا قەيسەر قىز - يىگىتلەر ،
كۆز قىزارتىپ ، تۇمشۇق ئۇچلاپ ، بەرسەڭ زەخمەت ياخشى ئەمەس .

شۆھرەت ئۈچۈن جاننى تىكىپ پايدا - مەنپەئەت ۋەسۋەسىدە ،
نەپ - تەمەدە ھەريان چېپىپ يۈرسەڭ خىلۋەت ياخشى ئەمەس .

ھەسەت بىلەن يېگەن تائام تەقۋا قىلماي تەنلىرىڭگە ،
بىمار تۈرۈپ كۈندە يەنە ، قىلساڭ غەيۋەت ياخشى ئەمەس .

دوستى-يارەن چاقچاقلىشىپ ، كۈلسە خۇشال زوق-شوخ بىلەن ،
«جاڭجال قىلدى» دەپ سۆزلەشكە قىلساڭ «جۈرئەت» ياخشى ئەمەس .

جاڭجال بولسا ئەگەر راستتىن ، ئەپلەشتۈرۈش ئۈندا تۈرسۈن ،
ياغنى قۇيۇپ ئوت ئۆستىگە قىلساڭ ھەيۋەت ياخشى ئەمەس .

ئول خۇشامەت سەھنىسىدە رولغا چىقىپ پىرقىرايسەن ،
ئاڭا خوجايىن مەھلىيا ، شۇ ماھارەت ياخشى ئەمەس .

غەلەت قىلىپ ئەل كۆزىنى ، ناچار ئىشقا يەڭنى تۈرۈپ ،
كىشىلەرگە بەرگەن زەخمەت ۋە رىيازەت ياخشى ئەمەس .

سەن قوللانغان مىكرى تولا ، بىلمەس ئۇنى ئاۋام - پۇقرا ،
تۈزەتمىسەڭ شۇ ئىللەتنى ياغار ئاپەت ، ياخشى ئەمەس .

1985 - يىلى

بولۇر

ئۆزى رەنا ، بويى زىبا ، قەددى چىنار ياربم بولۇر ،
گۈلدەك يۈزى ، شېرىن سۆزى ، ھۆسنى خۇمار ، ياربم بولۇر .

جىسمى گۈزەل ، خۇش كەرەشمە ، قەلبى ئالتۇن بىباھا ،
ساچى سۇمبۇل ، كۆزى ئويناق ، مەڭزى ئانار ، ياربم بولۇر .

قىزلار ئارا قاشى قارا ، كۆڭلى ناۋا ، خۇلقى داۋا ،
پىستە ئوخشاش لەۋلىرىدىن شەربەت تامار ، ياربم بولۇر .

ئىشلەر ئېتىزدا يەر تېرىپ ، ئۆيدە چېۋەر ئۇستا زىرىپ ،
ھەر ئىشى ئۈلگە - نەمۇنە ، ئىلھام - مادار ، ياربم بولۇر .

ھەر كۈنى تىرىشىپ ئوقۇر ، ئەل ئۈچۈن كۆپ تۆھپە قاتۇر ،
ماگما ئوخشاش قەلبىدىن ئوت - گۈلخان يانار ، ياربم بولۇر .

تىرىشچانلىق روھى ئۇستۇن ، تىرىشىپ يېغار بىر پۈڭنىمۇ ،
شۇ ئېسىل خىسلەتتىن ئۇ قىلغان تۇمار ، ياربم بولۇر .

كۆپ پەزىلەت بىرلە داڭلىق بۇ دىيار - يۇرتۇمدا ئۇ ،
ئىسمى غۇنچە ، جىسمى غۇنچە ، بەختى باھار ، يارىم بولۇر .

1985 - يىلى

تۇزۇك

ئەي ئاداشىم ، دوستقا چىندىن مېھرىبان بولغان تۇزۇك ،
چۈشسە باشقا كۈن مۇبادا ياخشىلىق قىلغان تۇزۇك .

ئامىتى قولدىن كېتىپ ، بولغاندا ئۇ يوقسۇل - گاداي ،
قول سوزۇپ ئاڭا ، خەتەرنىڭ ئالدىنى ئالغان تۇزۇك .

غوۋغا - نىزا قىلسا كىمكى ، ئاجىزلارغا دەشنام بېرىپ ،
ئاشۇ مىسكىن - ئاجىزەگە يار - يۆلەك بولغان تۇزۇك .

تەخسىكەش ، غەيۋەتچىلەردىن ئەل بىزار بولغان نىكەم ،
ئىش قىلىپ ھەققانىي ، خالىس ، شوخ چاۋاك ئالغان تۇزۇك .

كىم ئاشۇنداق ئۆتسە ھەردەم ، دىل ئازابى چەكمىگەي ،
كەڭ ئاۋامنىڭ قەلبىدە ئىنسان سۈپەت قالغان تۇزۇك .

1985 - يىل 6 - ئاي

سەن ئۇچۇن ھۆرمەت ياغار

ئارمىيەمسەن غەمگۇزارىم ، ئەلگە سەندىن شەپقەت ياغار ،
جانغا ھۇزۇر ، كۆچ بەرگۈسى سۆزلىرىڭدىن شەربەت تامار .

ياۋنى بەربات ئەيلىشىڭگە قايىل خەلق ، پۈتكۈل جاھان ،
جەڭ - چېلىش زەپەرلىرىڭدىن خەلقىم يەنە جۇرئەت تاپار .

ئەل - ۋەتەننى گۈللىتىشتۇر سەندىكى مەقسەت - نىشان ،
كۆچ بۇلىقى تەنلىرىڭدىن توختىماي غەيرەت ئاقار .

لېي فېڭچە خىسلەت سەندە كۆپ ، ھەر جايدا بار ياخشى ئىشلەڭ ،
شۇ پەزىلەت - ھىممىتىڭدىن ھەر كىشى دەۋەت تاپار .

ساڭا كۆپ ئەل رەھمىتى ، بار سوۋغىسى - ھەشقاللىسى ،
شۇ ئۇچۇن ھەربىر قەدەمدە سەن ئۇچۇن ھۆرمەت ياغار .

1985 - يىل 7 - ئاي

بىرلىك - ئىناقلىق كۈچ - قۇۋۋەت

بىرلىك - ئىناقلىق كۈچ - قۇۋۋەت ، غەلىبىسى داستان بولۇر ،
ھەركىمدە ئىلھام جۇش ئۇرۇپ ، نەزمىسى فونتان بولۇر .

ھەممە مىللەت چىك ئۈيۇشۇپ جەڭ ئېتى چاپماقتا تېز ،
ھەر كىشى بىر ئارسلان ، بەيگىدە سۈلتان بولۇر .

بىرلىك - ئىناقلىق ناخشا - خور ، ھەممە مىللەت ئاڭا جور ،
شۇڭا ھەر دىل زوقلىنىپ ، كۆڭلى خۇشۋاق - خەندان بولۇر .

بىرلىك - ئىناقلىق رىشتىمىز چىڭماقتا كۈنسېرى ،
ئۆملۈك - كۈچتىن قانچە چۆل گۈل - لالىزار بوستان بولۇر .

ئىتتىپاقلىق سۆيگۈسى دەريا بولۇپ ئۆركەش ياساپ ،
چەشمىلىرى ئۇنچە چېچىپ ، تەنگە ھۇزۇر ، دەرمان بولۇر .

1985 - يىل 10 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

ئۇيۇشۇپ بولسا ئىناق

ئەگەر بىرلىك ئىزدىسە كىم ، قەلبىنى ئىلھام قۇچار ،
يەككىلىكنى قوزغىسا كىم ، باغدىن قۇزغۇن ئۇچار .

كىم ئىناقلىق رىشتىسىنى چىرماپ يۇرەككە يەشمىسە ،
مەڭگۇ كۆڭلى شاد شۇنىڭ ، ئىقبال گۈلى پورەك ئاچار .

كىمكى چاغلاپ لاچىن ئۆزى ، بىلسە قۇشقاچ ئۆزگىنى ،
پەرۋاز قىلالماي كۆكتە قاڭقىپ ، ئاخىرى موللاق ئاتار .

كىمكى ئىناقلىق باغىغا قىلسا پەرۋىش گۈل تېرىپ ،
ئېچىلىپ غۇنچە پورەكلەر ، زەپ ئېسىل پۇراق چاچار .

بىر نىيەتتە ھەرقاچان ئۆملىشىپ كىم بولسا ئىناق ،
نەدە بولسا گۈم جاپا ، غەلىبىسىرى داۋان ئاشار .

1989 - يىل 1 - ئاي

يېزىدىكى دوستۇمغا

سەنمۇ ئادەم ، باشقىلاردەك يوغان - يوغان چامدىغىن ،
قامچا سوقۇپ ئاتلىرىڭغا ھارۋاڭنى تېز ياندىغىن .

سەپ بېشىدا ماڭساڭ سەنمۇ شاد كۈلەرمىز ھەممىمىز ،
كۆزلەپ ماڭغىن باي بولۇشنى ، ئارقىغا سۇڭ يانمىغىن .

تالاي يىللار پىتىرلىدىڭ قىردىن نېرى ئاشالماي ،
پۇرسەت كەلدى ئەمدى ساڭا ، بۇلاق كەبى قاينىغىن .

كېلەر بەخت - ئامەت ساڭا تۆككەن ھالال تەرىڭدىن ،
يامغۇر بىلەن ياشارغان مايسىلاردەك ئاينىغىن .

رىقابەتلىك ئالەم بۇگۈن ، بولغىن چېۋەر ، تەدبىرلىك ،
يولىن توسقان مۇشكۈللەرنى بۆسۈپ چەتكە تاشلىغىن .

سالغىن نەزەر دەۋرىمىزگە ، مۆجىزىلەر كۈندە كۆپ ،
توختىمىغىن بىر ئىزىڭدا ، يېڭى ئىشلار باشلىغىن .

1990 - يىل 4 - ئاي

زوقۇم كېلۇر

بارچە مىللەت خۇشال - ئىناق ئۆتسە ئاڭا زوقۇم كېلۇر ،
يامان كۆزلەر تەگمىسۇن دەپ ئوڭ كۆزۈمدە باققۇم كېلۇر .

تىنچ ، مۇقىم ، ئاسايىشلىق كۈلۈپ تۇرسا دىيارىمدا ،
شۇنداق گۈزەل تۇرمۇش بەرگەن دەۋرىمگە گۈل ئاسقۇم كېلۇر .

نىزا - ماجىرا ، ئازارلىقتىن شان تاپالماس ئىشىمىز ھېچ ،
ئۆم - ئىناقلىق دەرياسىدا ئەل بىلەن تەڭ ئاققۇم كېلۇر .

بارچە مىللەت قول تۇتۇشۇپ ھالال تەرنى بىللە تۆكسەك ،
گۈلخان بولغان چوغ يۈرەكنى بىر - بىرىگە چاتقۇم كېلۇر .

دوستلۇق گۈلى ئاچسا پورەك ، ئۆم - ئىناقلىق باغى گۈللەپ ،
خۇشال بولۇپ باغدا ئەجەب قاناتىمنى قاققۇم كېلۇر .

ھۆسن قوشار سەمىمىيلىك دوست - ئىناقلىق گۈلباغىغا ،
ئۈلۈغ ئىلھام دەرياسىغا يامغۇر بولۇپ ياغقۇم كېلۇر .

1991 - يىل 2 - ئاي

بولدى

گۈزەل ئالتۇن دىيارىمغا كېلىپ نورۇز ناۋا بولدى ،
باھار ئەيىامىغا كۈي قات دېگەن جۇشقۇن سادا بولدى .

تېشىپ ئىلھامى شائىرنىڭ دىلىدىن ئۇرغۇدى نەزمە ،
ۋىسال قۇچقان كۆڭۈللەردە بەلەن تەرىپ - باھا بولدى .

بۇگۈن يۇرتۇمدا چوڭ بايرام ، تۇمەن مەنە بىلەن تولدى ،
سۇناي ، ناغرا ، ئۇسسۇل بىرلە ئەجەب لەرزان ساما بولدى .

ئۆزىنى ئەيلىشىپ رۇستەم ، تۇتۇشتى بەلنى باتۇرلار ،
يېڭىپ چىقماققا ئىستەك زور ، ئىرادە نۇر - زىيا بولدى .

خالايىق كۈلدى شادلىقتىن ، قېنىپ ئارزۇيۇئارمانغا ،
بۇ كۈننىڭ ھەر دېمى ئەنبەر ، يۇرەكلەرگە داۋا بولدى .

قۇچۇپ گۈلزار باھار بولدى ، ئىپارغا لىق تولۇپ باغلار ،
گۈزەل يۇرتۇم چېچەك ئاچتى ، ئەجەب خۇشخۇي ھاۋا بولدى .

تەبىئەت جابدۇنۇپ چىقتى ئېچىپ ھۆسنى - جامالىنى ،
كۆڭۈلنى ياشنىتىپ خويمۇ ، ھۇزۇر ، سالقىن سابا بولدى .

بېزەلدى ھەر كوچا - رەستە ، ياساندى ئۈز ، گويا گۈلدەك ،
نەزەر سالساڭ جىمى ئەتراپ گويا رەڭدار تاۋار بولدى .

يىگىت - قىز ھۆسنى ئوتقاشتەك شەپەقنىڭ رەڭگىنى ئالدى ،
قىلىپ گۈلنى خىجىل جانان گۈزەل بىر دىلرەبا بولدى .

سۈرۈپ كەيپىنى نورۇزنىڭ كۈلۈپ خەلقىم بىلەن مەنمۇ ،
خىيالىم ئۈلپىتى دىلدار كۆز ئالدىمدا جۇلا بولدى .

لېۋىڭنى جام قىلىپ گۈلىيار قۇيۇۋەرگىن شارابىڭنى ،
غەنىيمەت پەيتى بۇ كۈنلەر ، مۇھەببەتكە راۋا بولدى .

مۇھەببەت دانىلىرىن چاچتىم ئۈلۈغ نورۇز مەرىكەمگە ،
ھوسۇل بولسۇن كېلەر يىلمۇ ، مۇشۇ شېئىرىم گۇۋاھ بولدى .

1991 - يىل 3 - ئاينىڭ 13 - كۈنى

قەلەمىم

قولغا ئالسام گەر قەلەمنى سۆزلىرىم مارجان بولۇر ،
قالدۇرۇپ قۇرلاردا زەر ئىز ، پۈتكىنى داستان بولۇر .

تەلىيى كەلسە قەلەمنىڭ تاڭ سەھەردىن تۇنگىچە ،
ئىلھام قىزى لەۋلەر سوزۇپ ، ئاڭا بىر مېھمان بولۇر .

كاجلىقى گەر قالسا تۇتۇپ مۇز كەبى قېتىۋالار ،
سۆزلىرى ھېچ شېرىن ئەمەس ، بىر ئەيىب-نۇقسان بولۇر .

بەزى چاغدا ئۆتكۈر قەلەم تىزسا زەر - گۈلدەستىلەر ،
تىزىلىپ قۇرغا قىياقتەك ھۆسنى گۈل - بوستان بولۇر .

پىكىرگە كۈچ - جان قوشار ئىلھام سۈيى ئاقسا ئەگەر ،
يېشىلىپ تۇگۈن - چىگىشلەر ، قەلبىمىم شادىمان بولۇر .

مۇھەببىتىم ئاسمىنىدا قەلبىمىم قۇچسا ۋىسال ،
شوخلىنىپ ھەر ۋاراقلىرىم ، قۇرلىرى جانان بولۇر .

1993 - يىل 3 - ئاي

قىلماي ئەمدى گۇمانمەن

قاپاق پۇلتى ئەسلىدە ، بولدۇم پۇللۇق باراڭمەن ،
گۆھەر ئىدى ياخشى ئىش ، ئەمدى قۇرۇق پاراڭمەن .

ئىشلىگەننىڭ يۈزى چوڭ بولار ئىدى ئەسلىدە ،
بىئەتىۋار ئىشلىگەن ، بولدۇم مەنمۇ غازاڭمەن .

شۇنداقتىمۇ نۇرغۇن ئىش كېلىپ تۇردى ئۇلىشىپ ،
تۇگىتەلمەي ھەمىشە بولدۇم گويا سارىڭمەن .

ئېزىپ قالسا كىمكى ، كۆرسەتتىممەن توغرا يول ،
ئاخىرىدا گۇناھكار ، بولدۇم يامان قارامەن .

يېشىل - كۆكۈچ ئىشلارغا يول قويمىدى غۇرۇرۇم ،
بىر كۆزۈمنى قىسالماي ، بولدۇم ياخشى تارامەن .

نېمە بولدى بۇ جاھان ، ئىنساب كەتتى كىشىدىن ،
ھالال ياشاپ كۆلەلمەي ، بولدۇم ئاخىر ھارامەن .

بىراق ، قاينام دەريانىڭ چىقار بىر كۈن كېچىكى ،
ئېچىلغۇسى بۇ يوللار ، قىلماي ئەمدى گۇمانىمەن .

بۇلۇت تاراپ ، نۇر تولۇپ پاكىزلەنگەي بۇ جاھان ،
كەلگۈسىنى نىشانلاپ ئاشاي دائىم داۋانىمەن .

1995 ـ يىل 12 ـ ئاينىڭ 29 ـ كۈنى

دېمىگىن

كەلمەي تۇرۇپ تاغ تۇۋىگە داۋان ئاشتىم دېمىگىن ،
كۆرمەي تۇرۇپ دالا - قىرنى ، بىنەم ئاچتىم دېمىگىن .

بارماي تۇرۇپ باغ - ئېتىزغا ياكى ئۆستەڭ بويىغا ،
تاڭ سەھەردە تەر ئاققۇزۇپ كەتمەن چاپتىم دېمىگىن .

سۇ - سەل كەلمەي مەھەللىمىزگە ئۆتتى ئايدىن نەچچىسى ،
تاغنى يېرىپ سۇ كەلتۈرۈپ باغقا ئاچتىم دېمىگىن .

قويغىنىڭ يوق بىر تال كۆچەت هويلا - باغنىڭ ئىچىگە ،
شۇنداق تۇرۇپ سېۋەتلەرگە ئۆرۈك قاقتىم دېمىگىن .

راۋۇقىڭدا راهەت ئۇخلاپ ، كۆپ چۈش كۆرۈپ كۈن بويى ،
پاكىز قىلىپ هويلىلارنى ، ئىشىك ئاچتىم دېمىگىن .

چۈشۈڭدىمۇ كۆرمىگەن هېچ ئاشۇ چەكسىز ئېتىزغا ،
كۆزلەپ هوسۇل نەچچە پاتمان ئۇرۇق چاچتىم دېمىگىن .

بىر تىرىكتاپ ، يامان كاززاپ ، ئۇستا شەيتان سەن تۇرۇپ ، ئەجىر قىلىپ ، هالال ئىشلەپ كۆپ پۇل تاپتىم دېمىگىن .

پەغىزىڭگە بىرەر كەپتەر قونماي تۇرۇپ ئەزەلدىن ، لاپلار ئۇرۇپ بىر يېرىڭدە لاچىن ئاتتىم دېمىگىن .

يىل ئۆرۈلدى بوۋاي بولۇپ يۈرگىنىڭگە ئەي ئاداش ، قىرانلىققا ئەمدى يەتتىم ، ئوتتۇز ياشتىم دېمىگىن .

بىلمەي تۇرۇپ بۇغداي قانداق ئۇن بولىدۇ دېگەننى ، تەرلەپ - پىشىپ قانچە تونۇر نانلار ياقتىم دېمىگىن .

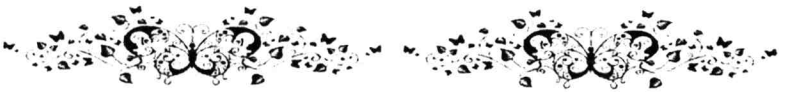
بىلىم ئېلىپ چالا - بۇلا ، ساختا دىپلوم ئىشلىتىپ ، سەن ئۆزۈڭچە ماختىنىپ قامۇس ئاچتىم دېمىگىن .

بىرەر موچەن تاپقىنىڭ يوق ، ساھىللاردەك ھەر كۈنۈڭ ، شۇنداق تۇرۇپ مەن بوينۇمغا زۇننار ئاستىم دېمىگىن .

ئوقۇپ باقماي شېئىر - مىسرا ، يا قولۇڭدا يوق قەلەم ، شائىر بولۇپ يازدىم داستان ، قوشاق قاتتىم دېمىگىن .

خىجىل بولغىن ئەمەلدە يوق گەپ - سۆزۈڭگە ئەمدى سەن ، نادانلارنى ئازدۇرۇپ كۆپ ، پايدا تاپتىم دېمىگىن .

1999 - يىل 4 - ئاي

قەدرىگە

كۈندە ، تۈندە ئويناپتىمەن ، تېنىم ساق دەپ خەندە ئۈرۈپ ، خەس قىپتىمەن تەنلىرىمنى بارچە ئىمكان مەندە تۈرۈپ .

جاي - جايلاردا ئىچىپتىمەن ئەس - هوشۇمدىن ئايرىلغۇچە ، «ئىچمەيمەن» دەپ قانچە قېتىم كۆپكە بەرگەن ۋەدە تۈرۈپ .

يېدىم ، ئىچتىم هېچ تاللىماي ، هۈرۈپ تۈرغاچ ئىشتىهايىم ، قىلماپتىمەن ئانچە هەرىكەت ئەتىگەنۈتاڭدا تۈرۈپ .

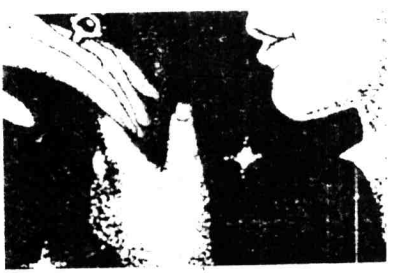
قورساق سېلىپ بىتاپ بولدۇم ، ئاغرىپ تۈردى هەممە يېرىم ، نەدىن تەگدى بۇ بىر كېسەل ، مەن بىر مۆمىن بەندە تۈرۈپ .

يەتمەپتىمەن هېچ قەدرىگە «تەن ساقلىق بىر بايلىق» دېسە ، كەڭرى پۈرسەت - ئىمكانىيەت ، ساۋاداەتلىك كۈندە تۈرۈپ .

كەتسە پۈرسەت ئەپسۇسلىنىپ ، پۈشايمانىنى قىلغان بىكار ، ئىرادىگە كېلەي ئەمدى ئىخلاس بىلەن مەيدە ئۈرۈپ .

ئادەت - مىزان ، ھېكمەت بىرلە كۆرۈپ ئىشلار ، ئاسراي بەدەن ، ھەربىكەت قىلىپ چېنىقاي مەن ھەر تاڭ سەھەر كۈندە تۇرۇپ .

1999 - يىل 4 - ئاينىڭ 10 - كۈنى

دېسەم

تەلپۈنۈپ قاشىڭنى ئاتتىڭ ، مەن يېنىڭغا بارماي دېسەم ،
ئىلىندۈردۈڭ قارمىقىڭغا ، ئۆز يولۇمدىن قايتماي دېسەم .

قىلىۋالدىڭ رام ئۆزۈڭگە ، شەھلا كۆزۈڭنى ئوينىتىپ ،
كۆيدۈردۈڭسەن گۈلخان كەبى ، شېرىن سۆزۈڭ ئاڭلاي دېسەم .

مېنى گويا توشقان كۆرۈپ ، **ئوۋلىدىڭسەن** قۇشۇڭ سېلىپ ،
چېچەكلىكتە سەيلە قىلىپ ، **گۈلزارىڭدا** ئويناي دېسەم .

بەزى چاغدا بۆرە **بولدۇڭ** ، مېنى **گويا پاقلاپ** بىلىپ ،
پادا باققان ئاشۇ **يايلاق** باشىدا **مەن ساقلاي دېسەم** .

يالۇڭۇرۇپ يانىڭغا بارسام ، ھەرە بولۇپ چاقتىڭ ئەجەب ،
كۆرۈپ ھۆسنى - جامالىڭنى شامال بولۇپ يايراي دېسەم .

كەچمىشلەرنى ئويلىساممەن كېتىپتىمەن بەك يىراقلا ،
تېپىپ ھوشۇم ياخشى چاغدا ئەل ئۈمىدىن ئاقلاي دېسەم .

سېغىنىشمۇ قالدى تۇنەپ يۈرەكلەرنىڭ قاتلىرىدا ،
قىسما كۆزۈڭنى ، بولدى بەس ، كەلمە ھەرگىز ۋاي-ۋاي دېسەم .

2002 - يىل 6 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

بار دېسه

(ئازغان ياش تىلىدىن)

ھەۋەس بىلەن ئۇچۇپتىمەن ئۇندا شادلىق بار دېسه ،
چىش بار چاغدا گۆش يېۋالغىن ، ساڭا ياشلىق يار دېسه .

جەم بولۇپتۇق ئۇلپەتداشلار بەزى توقاي - تاغلاردا ،
كەلدى پۇرسەت ، ئوينا - ياشا ، كۈندە خۇشلۇق بار دېسه .

ئەت - تېرەمگە پاتماپتىمەن ، نەگە بارسام ھۆركىرەپ ،
ئىچىپتىمەن مەست بولغۇچە ، خوشە ! شاشلىق يار دېسه .

ئېزىتقۇلار باشلاپ ماڭسا چامداپتىمەن ئالدىدا ،
غۇنچە بويلۇق نازىنىن ، گۈل - قەلەمقاشلىق بار دېسه .

ئاشۇ ماڭغان يوللىرىمدا ھايۋان ئىزى كۆرۈنسه ،
گۈمان قىلدىم ، بەكمۇ تار يول ، ئۇندا تاشلىق بار دېسه .

پۇل قالمىسا تەلەي سىناپ باردىم تاۋكا - بۇلۇڭغا ،
ئۇتتۇرغاندا مۇشت كۆتۈردۈم ، جەمشىت شاھىڭ بار دېسه .

پۇل تۇگەپتۇ ، ئۇچامدىكى ئەڭلىم قالماي يىرتىلىپ ،
ئاچ قاپتىمەن ، كۆنمەي گەپكە ، ساڭا ئاشلىق بار دېسە .

يانچۇققىمۇ قول ساپتىمەن ، قورقماي ئوغرى بولۇشتىن ،
قىلغىن ئەمگەك نېسىۋەك رىزقىڭغا تۇشلۇق بار دېسە .

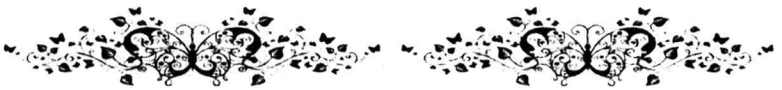
ئۇنتۇلۇپتۇ بەرگەن بارچە ۋەدە ، تووا ، قەسىمىم ،
كۆنمەپتىمەن توغرا يولغا ، ساڭا بايلىق يار دېسە .

كىرپىتىمەن قول باغلىنىپ ئاخىرىدا تۇرمىگە ،
ھېچ ئۇنمماي ، بۇ يولدا ساڭا ئۇياتلىق بار دېسە .

بەك كېچىكىپ توۋا قىلدىم ، كەلمەس ئەمدى ئورنىغا ،
ئەمدى راستىن ئىشەندىم ، يۇرتقا ئامانلىق يار دېسە .

2003 ـ يىل 11 ـ ئاينىڭ 30 ـ كۈنى

قار ياغقان كۈنى

تاڭ سەھەردە يەر - زېمىن كىيىۋاپتۇ ئاق لىباس ،
ھۆسن تۈزەپ تەبىئەت بولۇپ قاپتۇ قىشقا خاس .

«قىش باھارى» دېيىشىپ ، قىز ۋە يىگىت ، بالىلار ،
سەكرىشەتتى قار كېچىپ ، پومزەك ئېتىپ شۇنچە شاش .

دوقمۇشلاردا «قار بوۋاي» ياسىۋەتكەن بالىلار ،
ماھارىتى ئۈستىدە قىلىشاتتى دەتالاش .

مەيدان ، باغچە ئادەمگە توشاق ئىدى بايرامدەك ،
چۈشۈشەتتى سۈرەتكە سانسىز يىگىت ، قەلەمقاش .

ئۈچار قۇشلار شۇمشىيىپ دالىلارغا مۆككەندە ،
نۇرغۇن ئوماق بالىلار چېچىشاتتى دان ۋە ئاش .

«قارمۇ ياغدى ، ئاش ياغدى» دېيىشكەنچە بوۋايلار ،
چىن دىلىدىن سۆيۈنۈپ ، بوپ كېتىشتى بەكلا خۇش .

ساز كەيپىيات ، زوق بىلەن «قار سەيلىسى» باشلىدىم ،
ئويىنىۋالدىم بىر قەپەس ، بوپ قالغاندەك مەنمۇ ياش .

ئۇلپەت بولۇپ شائىرلىق ئىلھام قوشتى پەيزىمگە ،
يارغا قارلىق تاشلىدىم ئۇلغايسۇن دەپ ئوت ـ ئاتەش .

چۆمۈپ رۇسۇل ھاياجان ، شاد ـ خۇراملىق پەيزىگە ،
نەزمە پۈتتى قەلىمى شۇنچە ئويناق بولۇپ شاش .

2005 ـ يىل 2 ـ ئاي

ئاراڭلاردا بىز يەنە

پېنسىيەگە چىقتۇق دوستلار ، بىزدە خۇشال كەيپىيات ،
ئەزىز مېھمان كۈتۈلگەندەك ئۆتمەكتە بۇ ھۆر ھايات .

كەپتۇ ، — دېدى دوستلار كۈلۈپ ، خۇش مۇبارەك كۈنلىرىڭ ،
دېدى ، — ئاسمان - كائىناتقا قاققىن يېيىپ كەڭ قانات .

كۈلۈپ كەتتى جان - تەنلىرىم ، گويا ئاپتاپ كۈنلىرىم ،
تەزىم قىلدى قەلەم - قەغەز ، مېڭەم بولۇپ شاد - ئازاد .

تىلەپ ھەرئان تەنگە ساقلىق ، ئائىلىگە ئامانلىق ،
قىلسام مەمنۇن ئەل - يۇرتۇمنى ، كۆڭۈللەرنى باغ - ئاۋات .

ئىشىڭلاردا بولىمىساقمۇ ، ئاراڭلاردا بىز يەنە ،
سىلەر كەبى شاد ياشايمىز ، سۈرۈپ ھۇزۇر - ھالاۋەت .

2005 - يىل 4 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

ياخشىلارغا ياخشى سۆز

ھەر دوقمۇشتا مىڭ سالام بار ياخشىلارغا ،
ئەللەر ئۈنى قوشاق قىلار ناخشىلارغا .

ھۆرمەت بېرەر ، قوللار سۈنۈپ ، يوللار بېرەر ،
مىڭ جان بېرەر ، ئوخشىتىپ ئۆز ، باشچىلارغا .

ئۈچرىغانلار ئاتتىن چۈشەر ، جىمۇ توختار ،
ھۆرمەت بىلەن بەخت تىلەپ ياخشىلارغا .

بولسا ئاپەت شۇ جايدا ھەم ياخشىلار بار ،
ئوخشاپ خۇددى جەڭچى ، ئەسكەر ، ساقچىلارغا .

ياخشىلارنىڭ تەرىپى كۆپ داستان بولار ،
قوينى سويار ، سالاملاشسا قوشچىلارغا .

سەپەرلەردە بولۇپ قالسا چۆللەر ئارا ،
بارنى تۆكەر ئۈچراپ قالسا قۇشچىلارغا .

تۆمۈرچىدە بازغان سوققان ئىشلىرى كۆي ،
داڭقى بارار چۆللەردىكى تاشچىلارغا .

ۋاپا - مەدەت كېلەر ھەر جاي ياخشىلاردىن ،
ئوخشىمايدۇ چۈنكى شەيتان - باخشىلارغا .

تەلەي - ئامەت قۇچۇپ ياشار ئەجرى بىلەن ،
كۆز سالمايدۇ ياتلار سۈنغان ئاقچىلارغا .

ئادەمىيلىك خاس خىسلىتى ئەلگە ئۆرنەك ،
مېھرى ئوتلۇق ئوخشىمايدۇ باشقىلارغا .

ئۆم - ئىناقلىق تەختىدە بىز تەڭ ياشايلى ،
ئۇزاق ئۆمۈر تىلەپ ھەممە ياخشىلارغا .

2008 - يىل 6 - ئاينىڭ 18 - كۈنى ، ئۈرۈمچى

سەكسەن يېشىڭ مۇبارەك

(داڭلىق ئادۋوكات ئابابەكرى ساۋۇتكامنىڭ
81 ياشقا تولغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن)

ئەسسالامۇئەلەيكۇم دوست - بۇرادەر ، يۇرتداشلار ،
ئېھتىرامىم كۆپ مېنىڭ يېقىن ئۆتكەن قولداشلار .

بار مېنىڭمۇ تەبرىكىم «قەشقەر» دېگەن دىياردىن ،
كۆكلەم گۈلى ئېپ كەلگەن تاڭ ساباسى ناھاردىن .

ئا . ساۋۇتكا مۇبارەك بولسۇن سەكسەن يېشىڭغا ،
يېقىن بولسام باراتتىم تەبرىكلەش زور ئىشىڭغا .

ھېچبولمىسا بىر دوپپا كىيدۇرەتتىم بېشىڭغا ،
بەرىكەت تىلەپ يۈرەكتىن ئۇزاق ئۆمۈر يېشىڭغا .

مانا بۇگۈن دوستلارمۇ كەپتۇ تولۇق قاتارى ،
جور بولۇشۇپ ناخشىغا راۋاب ، غېجەك ، دۇتارى .

ھەممە تۇرۇپ ئورنىدىن بىلدۇرۇشتى ئېھتىرام ،
گۈل تاقىدى مەيدەڭگە ، دەپ مۇبارەك ، ئەسسالام .

سەكسەن يىللىق ئۆمرۈڭدە تالاي قىسمەت كۆرۈلدى ،
ھەر مۇشەققەت - جاپانىڭ بويىنى سەندە ئۇزۇلدى .

پۇلسىراتتىن ئۆتتۈڭ كۆپ ، توختاپ قالماي «ئۆتەڭ»دە ،
تەمتىرىمىدىڭ يوللاردا ، يۈك بولسىمۇ ئۆشنەڭدە .

ئول پەلەكتىن كۈتمىدىڭ ئۈمىد ، شەپقەت ، ۋىسالنى ،
يىگىتلەردەك ياشىدىڭ ، سەندىن ئالساق مىسالنى .

نەگە بارساڭ ھەر ۋاقىت يۈردۈڭ خۇشال ، خۇش چىراي ،
كەمتەرلىكىڭ ھەممىگە ئاچتى ئىللىق دىل ساراي .

سەندە باردۇر ئويلىسام خىزىر سۈپەت سالاپەت ،
قىزىلگۈلدەك چىرايلىق تۇردۇڭ ئوبدان ، سالامەت .

ھاياتلىقىڭ گۈلىنى كۆردۈم باھار پەسلىدە ،
پۈكۈلمەپتۇ قەددىڭ ھېچ ، گويا بىر تاغ بەستىدە .

كەچ كۈز دېمە ئۆمرۈڭنى ، ياشاۋەرگىن يىگىتتەك ،
يارىشىدۇ ھەم ساڭا سەكرىسەڭمۇ كېيىكتەك .

ئادەم ھايات مۇھەببەت قېرىمايدۇ تا ئەبەد ،
ياشلىق قېنىڭ تومۇردا دولقۇنلىسۇن داۋامەت .

بولۇپ بىزگە تەۋەررۈك ئۇزاق ئۆمۈر كۆر يەنە ،
يۈز يېشىڭغا كەلگۈسى قىلايلى چوڭ تەنتەنە .

2005 ـ يىل 3 ـ ئاينىڭ 31 ـ كۈنى

قەشقەر قىزى

قەشقەر قىزى تەرىپىگىنى قىلمىغانلار بارمىكىن ،
ئالەمدە بىر نۇر چىرايىڭ ئاسماندىكى ئايمىكىن ،
كۆڭلۈڭنىڭ كەڭ ، ساپ ، ئاقلىقى تاغلاردىكى قارمىكىن ،
سۆيگۈ چوڭقۇر ، يۈرىكى ئوت ، مەرد يىگىتلەر يارمىكىن ،
تاللىۋالغىن ئاشىقىڭنى ، كىمگە مەيلىڭ بار ئىكەن .

سېنى كۆرگەن ھەر يىگىتنىڭ دولقۇنلايدۇ يۈرىكى ،
ۋىسالىڭغا يەتمەك ئىرۇر گۈزەل ئارزۇ - تىلىكى ،
شەرتنى قويساڭ قايسى ئىشقا تۇرۇلىدۇ بىلىكى ،
سەندىن باشقا گۈزەل يوقتەك يارىمايدۇ بۆلىكى ،
مەپتۇن قىلغان ھەر يىگىتنى چىرايىڭ ئۇز - گۈلمىكىن .

زەپ ياراشقان سۇمبۇل چېچىڭ مەجنۇنتالدەك بويۇڭغا ،
پەرلىنىپتۇ ھالقا ، ئۇزۇك ، قۇلاق بىلەن قولۇڭغا ،
ۋىسالىڭغا زار يىگىتلەر تەلمۇرىدۇ يولۇڭغا ،
«كۆڭۈل گۈلى» دەستە - دەستە ، باقساڭ ئوڭ ۋە سولۇڭغا ،
ھۆسنۈڭ گويا پەرىشتىدەك ، گۈزەللىكىڭ ئايمىكىن .

مەپتۇن قىلار «دىلبەر» ، «دىلدار» ، «دىلناز» دېگەن ئاتلىرىڭ ،
كىتاب بولۇر يېگىتلەردىن ئالغان سۆيگۈ خەتلىرىڭ ،
سۆيۈندۈرەر سۆيگىنىڭگە بەرگەن جاۋاب گەپلىرىڭ ،
ئورۇنلىنار ۋاپا ، ئۈمىد ، ۋىسال تاپقان شەرتلىرىڭ ،
پەم - پاراسەت ھەم چېچەنلىك ساڭا ئەسلىي يارمىكىن .

مۇقام ئوقۇپ ، ئويناپ ئۇسسۇل ، ئالەمچە بار شادلىقىڭ ،
دولقۇن ئۇرار دەريالاردەك ئۆركەشلىگەن شاشلىقىڭ ،
بېرىلمىدىڭ جۇڭانلىققا ، مەنگە باي ياشلىقىڭ ،
ئالار ۋىسال خامىنىنى جانغا ھۇزۇر تاتلىقىڭ ،
يۈرت - ۋەتەننى ، يار سۆيۈشتە سەندەك لەۋەن بارمىكىن .

تىككەن دوپپاڭ ، رەشىلىلەر زىرىپلىقتا ئىپتىخار ،
چاچتەك لەڭمەن ، چۆچۈرەڭگە بولار ھەركىم ئىنتىزار ،
گۈل ئۆستۈرگەن ھويلا - ئارام شۇنچە گۈزەل لالىزار ،
مۇنداق قولى چېۋەر قىزنى ھەممە قىلار ئىختىيار ،
كامال تاپقان بەرنا قىزغا ئېسىل ئەخلاق يارمىكىن .

مېھمان ئەيلەپ ھەر مېھمانغا ، كۈتتۈڭ بولۇپ پەرۋانە ،
سۈلكەتلىرىڭ مېھمانلارنى قىلار ئەجەب ھەيرانە ،
خىجىل قىلماس چوڭلارنى ئۇ ، ئەزىز نازىنىن دىلدارە ،
بويى سەرۋى ، ئەجەب زىبا ، ئۆينىڭ گۈلى رەيھانە ،
ئۆي تۈتۈشتا پىرى ئۇستاز خاسىيىتى يارمىكىن .

توي كۈنىدە قىز ئورنىغا خۇددى توزدەك گۈل كېلەر ،
دوست ، مۇھەببەت ئېتىزىدىن بەرىكەت تاپقان قول كېلەر ،
ئۇسسۇل - ناخشا ، بېيىت - قوشاق ، ئىلھام بېرىپ مول كېلەر ،

ھۆسن قوش دەپ گۈل ھۆسنىگە گۈزەل يارغا يول كېلەر ،
ئاي مەسەللىك قەشقەر قىزى ساڭا تەلەي يارمىكىن .

شۇڭا سېنى سۆيۈپ قالدىم قەشقەر قىزى يار بىلىپ ،
پاك ، سەمىمي شۇ قەلبىڭنى خۇددى ئاپپاق قار بىلىپ ،
ماڭا ھەمراھ بىر ئۆمۈر دەپ ، ئۇلۇغ ئىستەك بار بىلىپ ،
قىساي سېنى ۋاپادارلىق سۆيگۈسىدە گۈل بىلىپ ،
ئىپتىخارىم سەن يار دېدىم ، ماڭا مەيلىڭ بارمىكىن .

2006 ـ يىل 3 ـ ئاي

تورموش ته رمه چلسری

چىقماس ئاشۇ چاغ ئەستىن

كۆزۈم ساڭا تىكىلەر ،
كىرپىكلىرىم ئۇچراشماي .
بىر كۈن ئۆمۈر ئۆتكەنمۇ ،
سەن بىلەن مەن سىرداشماي .

قىيىن شۇنچە ئايرىلىش ،
كۆڭۈل ھەرگىز ئايرىلماس .
بىر شاختىكى گۈل بىزلەر ،
بوراندا ھېچ قايرىلماس .

شۇنچە قىيىن ئايرىلىش ،
كۆڭۈل سۆيگەن يار - دوستتىن .
ئايرىلسىمۇ جىسمىمىز ،
چىقماس ئاشۇ چاغ ئەستىن .

1963 - يىل 5 - ئاي

قالىدۇ ئەسته

كۆرىمەن سەھەر دوستلار قولىدا ،
قىزىل ئىچىلغان غۇنچە گۈللەرنى .
گۈل گۈزەللىكى بېغىشلاپ ھۆزۈر ،
ئەجەبمۇ مەپتۇن قىلار دىللارنى .

تاراپ گۈللەردىن يېقىملىق پۇراق ،
دوستتىن - دوستلارغا ئۆتىدۇ دەسته .
يۇرەك يىپىمۇ ئۇلىنىپ بىلله ،
ئۆچمەس ئىز بولۇپ قالىدۇ ئەسته .

1963 - يىل 5 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

گۈل تۈۋىدە

ئىپار چاچقاندەك گويا كى شۇ دەم ،
گۈلچىمەن باغقا خۇش پۇراق تولغان .
بۈلبۈل سايرىغان شۇ گۈل تۈۋىدە ،
ئامراق قىز - يىگىت ، شوخ سۆھبەت قۇرغان .

شۇنداق قىپ گۈلۈم بىزنىڭ توي قاچان ،
ياشلىق ئۆتەرمۇ چېكىپ پىراقلار .
ئوتلۇق ئىشقىمىز خېلى ئۇزاقتىن ،
دىلدا ياندۇردى ئۆچمەس چىراغلار .

«توختاڭ» دېدى قىز باشلاپ سۆزىنى ،
يىگىت مەيلىنى قويماي ئۆزىگە .
يىگىتمۇ جىمجىت تىكىلدى كۆزگە ،
كۆنمەي بولمىدى قىزنىڭ سۆزىگە :

«ھازىر ۋاقتىمىز شۇنچىكى جىددي ،
تېرىش ئىشىدا قىلىۋاتامدۇق جەڭ .

مېنىڭچە بولسۇن بىزنىڭ تويىمىز ،
مول هوسۇللارنى ئېلىش بىلەن تەڭ» .

يىگىتمۇ ئويلىنىپ ، خۇش بولۇپ راسا ،
ئىشچان يارىنى ئالدى قۇچاققا .
لېۋى لېۋىگە تەگكەندە شۇ دەم ،
بۇلبۇل ناۋاسى تولدى گۈلباغقا .

گۈلمۇ قەلبىدىن سىرداش بوپ ئاڭا ،
شوخ ياپراقلىرى شىلدىرلاپ كەتتى .
قىز ۋە يىگىتمۇ هوسۇلنى كۆزلەپ ،
ئوتلۇق ۋەدىلەر قىلىشىپ كەتتى .

1963 - يىل 9 - ئاي

ۋەدە

گۈللەر ، باغلارنىڭ پايانداز بدا ،
قەدىمىم مەزمۇت سىلجىيدۇ تېز - تېز .
كۆزۈم تىكىلەر شۇ دەم گۈلباغقا ،
كۈتۈپ تۇرماقتا ئامرىقىم شوخ قىز .

ھاياجان ئىچىدە كەلسەم گۈللۈككە ،
كۈتۈپتۇ ياردىم بولۇپ تاقەت تاق .
مەنىلىك كۈلۈپ باقتى كۆزۈمگە ،
ئەيىبىم ئىكەن كېچىككەن شۇ چاغ .

سۆزلەشتۇق ئۇزاق ئولتۇرۇپ باغدا ،
يۇرەكلەر شادلىقتىن سوقتى بەك ئەركىن .
(ياشلىقنىڭ ئېسىل سۇئغىتى بولغان ،
مۇھەببەت ئوتى كۆزلەردە يانغىن) .

سۆھبىتىمىز توي ، ھوسۇل ئۈستىدە ،
ئوتلۇق قارارغا بىردەك كېلىشتۇق .

مۇھەببەت تېڭى ئانقۇزۇپ باغدا ،
چولپان بىلەن تەڭ ئىشقا مېڭىشتۇق .

1963 - يىل 10 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

نەگە كەتتى ئاشۇ ۋەدىلەر

ۋەدە بېرىپ «سۆيدۈم سېنى» دەپ ،
بەرگەنىدىڭ «يۈرىكىڭ»نى سەن .
«سەنلا يەيسەن مەڭگۈ جېنىم» دەپ ،
يېگۈزگەنتىڭ ئۆرۈكۈڭنى سەن .

نەگە كەتتى ئاشۇ ۋەدىلەر ،
نېچۈن ئەمدى تەڭلەيسەن ياڭاق .
ئېيتقىنا يار جاۋابىڭنى سەن ،
مېنى تاشلاپ قاچىسەن قاياق ؟

1964 ـ يىل 4 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى

قۇياش تېخى پاتماستا

جىلۋە قىلىپ شۇ شوخ قىز ،
يۈرىكىمنى ئوينىتتى .
خۇمار قىلىپ ئۆزىگە ،
ئاشىق قەلبىم ئويغاتتى .

شولا چېچىپ ئاي يۈزى ،
يۈرەككە ئوتنى ياقتىغۇ .
ئۇزاق تۇرماي قېشىمدا ،
بىر كۆرۈنۈپ قاچتىغۇ .

گەپ تاشلىغۇم بار ئىدى ،
دېيەلمەستىن قاچۇردۇم .
بىللە بولسام ئۇزاقراق ،
يۈرىكىمنى ئاچۇردۇم .

ئەمدى ئىزدەپ تاپارمەن ،
چارە يوقتۇر تاپماسقا .

تېپىپ سىرىم ئېيتىمەن ،
قۇياش تېخى پاتماستا.....

1963 - يىل 12 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

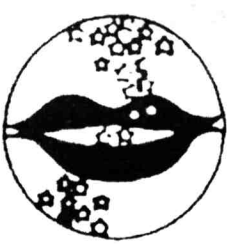

پەقەت ساڭا.....

ئۆتسە قىزلار يېنىمدىن ،
تىكىلەتتىم ھەۋەستە .
كۆز نۇرۇمنى يىغاتتىم ،
قىيالماستىن بەك تەستە .

ئەمدى كەلمەس قارىغۇم ،
بولسىمۇ ھۆر جىنەستە .
پەقەت ساڭا قىپ بەردىم ،
يۈرىكىمنى گۈلدەستە .

1968 ـ يىل 6 ـ ئاينىڭ 15 ـ كۈنى

نېمە ئارمان قالدۇ

دىل بېغىمدا بىر غۇنچە ،
چېچەكلىدى يېڭىدىن .
شادلىناتتىم بۇلبۇلۇم ،
ئورۇن ئالسا يېنىدىن .

سۇ بولسام ، ناۋات بولسا ،
قوشۇلساق پىيالىدا .
نېمە ئارمان قالدۇ ،
مۇھەببەت ۋىسالىدا .

1968 - يىل 7 - ئاي

يەنە كېلەي مۇخبىر بوپ

سۆزلەپ قالسام كۆپرەك ،
گەپچى ئىكەن دېدىڭمۇ ؟
بولغان بىلەن سۆزى كۆپ ،
سۆيگۈسى بار بىلدىڭمۇ ؟

يەرگە قاراپ تۇرمىغىن ،
گۈلدەك يۈزۈڭ ئېچىلسۇن .
ھىدىڭ كەلسۇن بۇرنۇمغا ،
شامال بىلەن چېچىلسۇن .

ئاۋازىڭنى بىر ئاڭلاي ،
دېھقان قىزى قاچمىغىن .
جامالىڭنى بىر كۆرەي ،
لىباسىڭنى ياپمىغىن .

مايسا ئۆزۈڭ ئېتىزدا ،
باغدا ئانار يۈزلىرىڭ .

شوخ بۇلاقتەك كۆزۈڭ بار ،
دىلغا ياقار سۆزلىرىڭ .

ماڭا گۈلزار كۆرۈندۈڭ ،
باغىنىڭ ھۆسنى ئەندازىڭ .
شۇنچە چېۋەر - چاققانسەن ،
خۇددى بۇركۇت پەرۋازىڭ .

يەنە كېلەي مۇخبىر بوپ ،
بىلىۋالدىم مەلەكنى .
يېتەرمەنمۇ ۋەسلىگە ،
قويۇپ كەتتىم ئىشقىمنى .

1980 - يىل 7 - ئاينىڭ 24 - كۈنى

بال ھەرىسىدەك مەنمۇ ھەم

بال ھەرىسى قونار دائىم گۈل تاللاپ ،
پورەك بولۇپ ئېچىلغان گۈل بەرگىگە .
شىرنە ئالار پۇراپ ، سۆيۈپ ، باخ ئېتىپ ،
گۈلنى قويماي شوخلۇقىغا — ئەركىگە .

كىچىككىنە بال ھەرىسىدەك مەنمۇ ھەم ،
قونۇپ تۇرسام يارنىڭ بويى - تېنىدە .
يامغۇر كەبى چېچىلساممەن جىسمىغا ،
چاقماق كەبى چېقىلسام ھەم لېۋىدە .

بولار ئىدى ئارمانىمنىڭ شاد تويى ،
جاراڭلايتتى ۋىسالىمنىڭ شوخ كۈيى .
سېزەر ئىدىم ئەڭ بەختىيار ئۆزۈمنى ،
جاپا راھەت سېزىلەتتى ھەر كۈنى .

1985 - يىل 10 - ئاينىڭ 6 - كۈنى

مەلەڭگە بارسام

باھانە قىلىپ بىر ئىشنى ،
بارسام بۇگۈن مەلەڭگە .
تاپالمىدىم مەن سېنى ،
كېتىپ قالدىڭ نەلەرگە .

ھەسرەت بىلەن قايتتىممەن ،
رۇخسارىڭنى كۆرەلمەي .
ئۆستەڭ بويى تاللىقتا ،
سېنىڭ بىلەن يۈرەلمەي .

ئاللا يارىم ، گۈل يارىم ،
كەلگىنىمدە بولساڭچۇ ؟
شېرىن سۆزۈڭ ، خۇلقۇڭدا ،
مېنىڭ كۆڭلۈم ئالساڭچۇ ؟

1986 - يىل 4 - ئاي

ئۆيدە

كىرىپ كەلسەم شۇ قەدىناس ھويلىغا ،
چىقىپ ئانام ئالدى مېنى قوينىغا .
سىلاپ بېشىم ، پۈرىۋالدى تويغۇچە ،
مەنمۇ سالدىم ئوڭ قولۇمنى بوينىغا .

مېھىر يېشى ئېقىپ ئانام مەڭزىدە ،
تارام ھاسىل قىلدى نۇرلۇق كۆزىدىن .
يۈرەكلىرىم كەتتى ئېرىپ شام كەبى ،
ئەھۋال سوراپ ئېيتقان ھەربىر سۆزىدىن .

كۈتتى ئانام ئەڭ ئەتىۋار مېھمانەك ،
داستىخانغا تولدۇرۇپ مول نېمەتنى .
بېرىپ ماڭا ئۈجمە تېرىپ ، گۈل ئۈزۈپ ،
بەخش ئەتتى ماڭا ئالىي ھىممەتنى .

قىلمىغىنى قالمىدى شۇ ئانامنىڭ ،
پىدالىقى بولدى دىلنىڭ ناۋاسى .
قايتۇرسامەن شۇ ئەجرىنى ئانامنىڭ ،
بەخت ئىدى ئالالىسام دۇئاسى .

1987 - يىل 7 - ئاي

يۇزۇڭ ئاقكىن ۋە لېكىن.....

ئاق سىر بىلەن سىرلىغاندەك گويا كى ،
ئۇپا بىلەن ئاقارتىپسەن يۇزۇڭنى .
پىنھان ماراپ قارايسەنكىن كىشىگە ،
خۇمارلاشتۇرۇپ ئاشۇ بۇلاق كۆزۇڭنى .

پەيدا بولدى مەندە غەيرىي ھېسسىيات ،
پەردازدەكى مۇددەئايىڭ ئايان بوپ .
سىرتىڭ گۈزەل ، يۇزۇڭ ئاقكىن ۋەلېكىن ،
كۆڭلۈڭ پەسكەن ، كەتتى كۆڭلۈم تۇمان بوپ .

1989 ـ يىل 2 ـ ئاينىڭ 10 ـ كۈنى

يىگىتلىكىم بەستىگە

تاغ باغرىدا تۇرار بىر تۇپ قارىغاي ،
مېنى مەپتۇن ئەيلەر ئۇنىڭ قامىتى .
ھەممە پەسىل ئوخشاش يېشىل ھالىتى ،
يوقتۇر قىشتا كىيىم يۆتكەش ئادىتى .

زوقلاندۇرار ئۇنىڭ ئېسىل خىسلىتى ،
ھۆسن قوشار ئوخشاش ھەربىر پەسلىگە .
كۆڭلۈمنۇ ھەم يېشىل تۇرار ئاشۇنداق ،
قامەت قوشۇپ يىگىتلىكىم بەستىگە .

1989 - يىل 10 - ئاي

شامال كەلسە بېغىڭدىن

هويلا - بېغىڭ بىر جەننەت ،
سەن شۇندىكى پەرىسەن .
ئايلىنىمەن مەلەڭنى ،
سەن نىگارىم قايدىسەن ؟

مەلەڭدىكى چوڭ يولدىن ،
كۈندە نەچچە ئۆتىمەن .
سەن چىقمىساڭ ئۆيۈڭدىن ،
تۈندە كېلىپ كۈتىمەن .

كۆرۈشمىسەم مۇبادا ،
يولدا تۇنەپ قالىمەن .
شامال كەلسە بېغىڭدىن ،
ھىدىڭ پۇراپ ئالىمەن .

بىرەر شەپە ئاڭلانسا ،
قۇلىقىمنى ياقىمەن .

سەن چىقمىساڭ ئالدىمغا ،
ئاستا ئىشىك قاقمەن .

مەلەڭ ماڭا بوپ قالدى ،
مېنىڭ سەيلە ماكانىم .
سەن پەردىن ئايرىلسام ،
تۇغۇر مېنىڭ ھاياتىم .

1992 ـ يىل 3 ـ ئاينىڭ 17 ـ كۈنى

ناشتىلىققا گۈللەردىن «نان» سورايمەن

سەھەر تۇرۇپ يول ئالىمەن باغچىغا ،
گۈل ئارىلاپ ، گۈلنى تاللاپ پۈرايمەن .
كۈن قىزىسا يۈرەك تەپتى ئۆرلەيدۇ ،
ناشتىلىققا گۈللەردىن «نان» سورايمەن .

ھەسەل ھەرىسى بوپ شىرنە شورايمەن ،
ناشتام بولار شۇ گۈللەرنى سۆيگىنىم .
«كۆڭۈل تويسا ، كارى چاغلىق قورساقنىك» ،
شادلىقىم شۇ گۈللەرگە چىن كۆيگىنىم .

ناشتىلىقنى گۈلدىن ئالاي ئەمدى مەن ،
چىللىمىغىن مېنى ياريم ناشتىغا .
ئەسىر قىلدى گۈلنىك ئىشقى پىراقى ،
بىلگىن ئەمدى كۆڭلۈم تارتماس باشقىغا .

1995 ـ يىل 9 ـ ئاينىك 22 ـ كۈنى

بىر قىز كېلەر

بىر قىز كېلەر خىلۋەت كوچا ، چوڭ يولدا ،
گويا يىڭنە ئىزدىگەندەك بىر يەردىن .
مۇڭ تۆكۈلەر ئۇنىڭ ئوماق چېھرىدىن ،
دەرد تارتقاندەك بىرەر يىگىت يا ئەردىن .

كۆز ياشلىرى يامغۇر كەبى تۆكۈلەر ،
چۆچۈگەندەك تەشۋىشلىرى ئەلەملىك .
تەۋرىنىدۇ پۇچىلانغان تەنلىرى ،
قەدەم ئېغىر ، چامدالمايدۇ يۇرەكلىك .

— شەھىرىمىزدىن ، — دېدى بىرسى پىچىرلاپ ،
— ئۇچقان ئەسلىي ئۇۋۇشىدىن پۇرىدە .
لەۋلىرىگە سۆيسە تەنتەك شامالار ،
ناۋات كەبى ئېرىپ كەتكەن شۇرىدە .

رۇخسارىدا ئەگىپ يۇرەر بۇلۇتلار ،
ھەر قەدىمى سوئال بىلەن ئېلىنار .

پىغان ئىچرە يۈرەكلىرى ئۆرتەنگەن ،
باغرى ئۇنىڭ تىنىق بىلەن تىلىنار .

بۇ يوللاردا شامال ئوخشاش شوخ ئىدى ،
بىر چاغلاردا ئاشۇ ئوماق ، لەۋەن قىز .
چىللاپ تۇرار ئىدى ھەركىم باغرىغا ،
ھەر دوقمۇشتا قالغانىدى سىرلىق ئىز .

تەكلىپ قىلسا بارار ئىدى ئاشۇ قىز ،
رېستورانغا ، خانىلەرگە ، ھەر يەرگە .
شۇ «كۆيگەن» لەر قىلدى خازان گۈلىنى ،
تېگەلمىدى ، سۆيۈلسىمۇ ھېچ ئەرگە .

نەگە مۆكتى ئاشۇ سۆيگۈ تىلسىمى ،
كۆرۈنمەيدۇ سەبىي تەنلەر سېمىسى .
نەدە ؟ لەۋەن ئەركىلەتكەن شۇ قوللار ،
كەتتى قايغا «پەرىشتە»لەر ساماسى .

كوچا بويلاپ ئۇزاپ كەتتى ئاشۇ قىز ،
غېرىب ياپراق لەيلىگەندەك شامالدا .
خىيال قۇشى تەمتىرىتىپ يۈرمەكتە ،
يالغۇز قولۇاق لەيلىگەندەك ئارالدا .

1995 ـ يىل 10 ـ ئاينىڭ 1 ـ كۈنى

خىياللاردەك بولمايدىكەن ھەممە ئىش

غايىب قۇشتەك كۆكتە ئۇچقان خىياللار ،
ئىشتىن چۈشسەم يوقلاپ كېلەر يېنىمغا .
مۇھەببەتنىڭ دەرياسىمۇ ئۇلغيار ،
شاۋقۇن ئېتىپ دولقۇنلىرى قېنىمغا .

ۋىسال قۇشى پەرۋاز قىلار بېشىمدا ،
خىيالىمدا زاھىر بولار دىلدارىم .
تەبەسسۇمى كۆيدۈرسىمۇ يۈرەكنى ،
يارغا يەتمەس كۆڭلۈمدىكى ئىزھارىم .

شېرىن تۇيغۇ بەرسىمۇ شۇ خىياللار ،
خىياللاردەك بولمايدىكەن ھەممە ئىش .
خىياللارنى دېگۈم كېلەر شۇڭلاشقا ،
كېچىلىرى ئۇخلاۋېتىپ كۆرگەن چۈش .

خىيال قىلاي ، مەيلى كۆرەي شېرىن چۈش ،
كۆرسەتمەسكەن ۋىسالى بار تاڭلارنى .

زۆرۈر ئىكەن ئەمەلدىكى شىجائەت ،
سەھەر قوپۇپ ئۇرۇپ كۆرەي داڭلارنى .

ئىشقا ئاشسا خىيالدىنمۇ بەلەن ئىش ،
كۆرمەمدىمەن پاراغەتتىن ھالاۋەت .
خىيال ئەمەس ئەجرىم بىلەن قۇت تېپىپ ،
تىكلەي ئەمدى يېگىتلەردەك ئىناۋەت .

1996 ـ يىل 11 ـ ئاينىڭ 10 ـ كۈنى

سىلەر تىللىغان بىلەن تۇننى

كۈنمۇ پاتتى ، توكمۇ قاچتى يېزىدا ،
دېدى بىرسى : يەنە كەلدى شۇ كەچ دەپ .
ئىشىمىزغا بەردى بەرھەم مۇشۇ تۇن ،
تەكرار بولۇر ھەر كۈنى بۇ ، قانداق گەپ ؟ !

تۇتتى خۇيۇم ، كۈلدۈم بىراق ئىچىمدە ،
بىلسەك بىكار قاراڭغۇنى قارىغان .
شۇنداق پۇرسەت كۈتۈشىدۇ قىز - يىگىت ،
شۇنداق تۇندە ۋىسال قۇچۇپ قانمىغان .

1996 - يىل 11 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

تاشلاپ كەتتىم خانقىزنى

يار قىپ تۇتتۇم بىر قىزنى ،
بىرىپ قوشماق مېغىزنى .
شېرىن قىلىپ ئېغىزنى ،
ئاتاپ قەلبىم دېگىزنى .

ئىچىم كۆيۈپ خۇلقىغا ،
زىرە ئاستىم قۇلقىغا .
كۆزى چۈشتى ھالقىغا ،
كۆرمەي تۇرۇپ ئېتىزنى .

بەردىم بېھى ، ئالمىنى ،
يېدى سامسا ، مانتىنى .
يېدى لەگمەن ، ھالۋىنى ،
ئىچىپ سۇت ھەم قىمىزنى .

نېمە دېسە ئېپ بەردىم ،
يوقنى ئىزدەپ تېپ بەردىم ،

ئۆيگە پات - پات گەپ بەردىم ،
كۆزلەپ ياردىم سېغىنى .

مېڭىپ بىر كۈن سوڭدىشىپ ،
قالدۇق ئۇزاق مۇڭدىشىپ .
كەتتى چىراي سولىشىپ ،
چاياپ تۇرۇپ سېغىنى .

سۆھبەت شېرىن بولمىدى ،
«مال»غا كۆزى تويمىدى .
يېنىك تويغا كۆنمىدى ،
دورايدىكەن ئېگىنى .

ياندى رايىم يارىمدىن ،
سادا قاچتى تارىمدىن .
ئايرىلماي دەپ بارىمدىن ،
تاشلاپ كەتتىم خانقىزنى .

1996 - يىل 11 - ئاينىڭ 14 - كۈنى

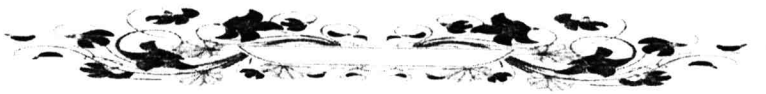
قاچان كېلەر «ماقۇل»غا شۇ تىلىڭىز

قانچە قېتىم ئىزھار قىلسام كۆڭلۈمنى ،
«ياق» دېدىڭىز ئايلاندۇرۇپ چاقچاقلا .
بىلمەمسىز ھەي سىڭلىم «ياق»تىن باشقىنى ،
سۆزۈم كۆپتى سىزدەك ياردىن قاچقاقلا .

چىن سۆزۈمنى ئېيتقان سىزگە باشتىلا ،
قاچان كېلەر «ماقۇل»غا شۇ تىلىڭىز .
بەخت - تەلەي بولار ئىدى مەڭگۈگە ،
بولسا مەندەك بىر ياخشىغا مەيلىڭىز .

1996 - يىل 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى

چۆمۇلمىسە شائىر مەجنۇن ھېسلارغا

مەجنۇن كېلەر شائىر دېگەن بەزىدە ،
«تەلۈە ئىلھام» قونۇۋالار قەغەزگە .
بەڭباش بولۇپ كىرىپ كېتەر ھەر تامان ،
خۇيى تۇتسا قونار ھەتتا «پەغەز»گە .

بىراق ، ئىلھام قايدىن كەلسۇن ، تۇغۇلسۇن ،
بار ئۇنىڭكى سۆيگۈ - پىراق گۈلخانى .
شۇ مۇھەببەت بەخش ئەتكەچ ئىلھامنى ،
ئوقچۇپ تۇرار مىسرالارنىڭ ۋولقانى .

ۋۇجۇدلارنى ئەركىلىتىپ شۇ ئىلھام ،
پىغانلاردىن تۇغۇلىدۇ بوغۇملار .
كەچمىشلىرى ئايان بولۇپ دۇنيانىڭ ،
تەسۋىرلىنىدۇ نوتىدىكى بوغۇنلار .

چۆمۇلمىسە شائىر مەجنۇن ھېسلارغا ،
بەڭباش ئىلھام خەندان ئۇرۇپ تۇرارمۇ ؟

چېتىلمىسا رىشتى ئادەم ، ئالەمگە ،
شېئىرىي ئىلھام قەغەزلەرگە قونارمۇ ؟

1997 ـ يىل 5 ـ ئاينىڭ 24 ـ كۈنى

نۇقسان بولۇر ياشنى سوراش

ئەيىب ئەمەس ئىدى ئۆتكەن زاماندا ،
قانچە بالا ، يېشىڭ نەچچە دەپ سوراش .
ياشقا بېقىپ تەڭتۇشكەنمىز دېيىشىپ ،
قول بېرىشىپ بولاتتۇق بىز دوست - ئاداش .

بىراق ، بۇگۈن دەۋر يېڭى ، ئىش يېڭى ،
ئەيىب بولۇر ياشنى سوراپ مۇڭدىشىش .
تېنى ساغلام ، يۈرىكى ئوت ، كەيپى ساز ،
بولسا ياخشى ، بەخت ياشنى ئۇنتۇلۇش .

شادلىق بەرسە ئىش - سۆزلىرى ، چاقچىقى ،
ئۇنى دوستۇم ، بۇرادىرىم دېگۈلۈك .
ياش پۇتلاشماس ، قالساڭ ئەگەر چېقىشىپ ،
ئۇنى بېجىرىم يېقىنىم دەپ بىلگۈلۈك .

1997 - يىل 12 - ئاينىڭ 27 - كۈنى

دەپتىمەن

سۆيىمەن دەپ يېقىنلاشسا ناز بىلەن ،
ئىشىنىپ مەن دەپ قاپتىمەن راستمىكىن .
سۆھبەتلەردە چىمىلداتسا كۆزىنى ،
ئويلاپتىمەن ئانقانلىرى قاشمىكىن .

ئۆتۈۋەرسە شۇ تەرزدە ئاي - كۈنلەر ،
چىن ئاشىقىم ماڭا ئامراق دەپتىمەن .
ئانچە - مۇنچە توۋلاپ قويسا ئىسمىمنى ،
ماڭا كۆيگەن ئىشقى پىراق دەپتىمەن .

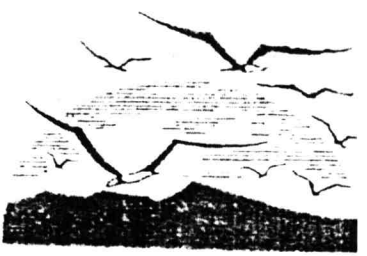
كۆرۈشكۈچە تاقەت قالماي بەزىدە ،
يار قېشىغا ئۇچۇپ باراي دەپتىمەن .
ئىشەندۈرۈپ چىن سۆزۈمگە بۈگۈنلا ،
پىچاق ئېلىپ يۈرەك ياراي دەپتىمەن .

ئارمانلىرىم ياماشقاندا ۋەسلىگە ،
يار كۆڭلىدە بىرلا مەنغۇ دەپتىمەن .

خىياللىرىم مىنگىشىپ شوخ ھېسلارغا ،
سۆيۈشسەك بىز لەۋلەر قەنتقۇ دەپتىمەن .

بىراق بىلدىم ، مەندەك «يارى» كۆپ ئىكەن ،
بىللە يۈرسە ئاكىسىدۇ دەپتىمەن .
ئۆز يولىغا ماڭسۇن ئەمدى ئاشۇ قىز ،
بىلمەي تۇرۇپ ئوشۇق ۋايىم يەپتىمەن.....

2002 ـ يىل 6 ـ ئاينىڭ 15 ـ كۈنى

شائىر دېگەن.....

زوقۇم تېشىپ شېئىر يازسام يار ئۇچۇن ،
قەلبىمدىن تۆكۈلىدۇ مۇھەببەت .
ھەرپ ، بوغۇم ، قاپىيەلەر جور ئاڭا ،
دولقۇنلىنار ھېسلار بولۇپ بىتاقەت .

يۇسۇپ ، پەرھات ، غېرىب ، تاھىر تىلىدىن ،
كۈي تۆكىدۇ شېرىن ، سەنەم ، زۆھرەگە .
ۋىسال ئىزدەپ يۇرگەن ئاشۇ شېئىرىمنىڭ ،
ھەر قۇرلىرى تۆرنى بېرەر ھۆرلەرگە .

بەزى دوستلار مۇنداق دېدى ئەيىبلەپ :
مۇھەببەتلا ئەسىر ئاپتۇ شېئىرىڭنى .
ھەر مىسرىغا ئىشق گۈلى تىزىپسەن ،
چېتىۋاپتۇ مۇھەببەتلا مېھرىڭنى .

باشقا گەپلەر كەلمەمدىكەن تىلىڭغا ،
ياكى ئۆزۈڭ ئىشقىۋازمۇ ئەزەلدىن .

ھەر شېئىرىڭدا «كۆيدۈم» ، «سۆيدۈم» دەپ يۈرمەي ،
ئېيتقىن يارقىن يېڭى نەزمە - غەزەلدىن .

مەن دېدىمكى : بىلمەيسەنكەن شائىرنى ،
قەلبى ئۇنىڭ بىر دەريانا ئوخشايدۇ .
بارچە گۈزەل كارتىنا ۋە ھېسسىيات ،
ۋۇجۇدىدىن تىلسىماتتەك ئوقچۇيدۇ .

شېئىرىدا گۈل - غۇنچە ، جانان ، يىگىت بار ،
مۇھەببەتسىز ھېسلار ئۇندىن ئۈيىلار .
تەمى ياكى پەيزى بولماس ، سۆز بەلەن
تىزىلسىمۇ ، لېكىن قۇرۇق تۇيۇلار .

شائىر كۆڭلى قېرىمامدۇ دېمىگىن ،
مۇھەببەت بار ھايات دائىم تۇرار ياش .
شۇ ھاياتتىن پۈتۈلىدۇ ھەر مىسرا ،
ھەر قۇرلىرى شۇڭا تەپچىپ تۇرار شاش .

شائىر شۇنداق مۇھەببەتتىن ئايرىلماس ،
لېكىن ئۇنىڭ كۆڭلى ئاق ۋە ساپ كېلەر .
ھەربىر شېئىرى لاتاپەتلىك قىز - يىگىت —
يارەنلەرنىڭ دىل بېغىنى شاد ئېتەر .

ئۆزىنىلا يازماس ھەرگىز شائىرلار ،
مىسراسىدا گۈزەل ھايات تەسۋىرى .
ھاياجاندا ، زوق ئارامدا ئوقۇرمەن ،
ئوتلىغاندەك بولار زەمزەم كەۋسىرى .

شائىرنىڭغا قىلىۋەرمە شۇڭا دوق ،
خەندان ئۇرۇپ تۇرسۇن دائىم ئەشئارى .
جان ھۇزۇرى ، ئارامگاھى بوپ شېئىرى ،
كەم بولمىسۇن مەڭگۇ ئۇنىڭ خۇشتارى .

2005 - يىل 2 - ئاي

خىيالىمنىڭ ئېكرانىدا شۇ سۈرەت

بېسىلىپتۇ بىر ژۇرنالنىڭ بېتىگە ،
ئەجەب ئوماق بىر گۈزەل قىز سۈرىتى .
زوق قوزغىدى جىلۋە قىلغان رۇخسارى ،
ماگنىتتەك تارتىپ لەۋەن سۆلكىتى .

نامىشەرىپى يېزىلماپتۇ ، ۋەلېكىن ،
خىيالىمنىڭ ئېكرانىدا شۇ سۈرەت .
شامال بولۇپ يەلپۈۋەردى ئىشقىمنى ،
گۈلخانلاردەك كۆيدى ئەجەب بۇ يۈرەك .

سۆيۈنچەم بار دەپ بەرسە كىم ئادرېسىنى ،
تېخى ياخشى يانفونىنى دەپ بەرسە .
ۋىسال تاپسام گويا شېرىن چۈش ئوخشاش ،
تۈندە چىققان شامالدىن گەپ بەرسە .

2008 ـ يىل 3 ـ ئاي

سۆيگۈمىز شۇندا بولىدۇ گۈزەل

توڭلىما مېنى سايىگە جېنىم ،
بىر كۈن بولسىمۇ يالاڭ ئاياغ يۈرەي .
تەنلىرىم پىشسۇن ئاپتاپتا مېنىڭ ،
ئۆزۈمنى ئىسسىق تومۇزغا بۆلەي .

ھەربىرىتكە كەلسۇن قول ، پۇت ، تەنلىرىم ،
ئاپتاپتا كۆيۈپ بۇغدايلار ئوراي .
(بولالامدىكىن ناخشامغا تەڭكەش ،
مېنى كۆيدۈرگەن ياردىن بىر سوراي) .

سايىگە بۇگۈن بارغۇم يوق جېنىم ،
پېلەكلەر تاراي ، چۆنەكلەر چېچىپ .
مەيلىڭ بولسا كەل يېنىمغا مېنىڭ ،
توڭلاي ئىشقىڭنى ناخشامغا قېتىپ .

ئوتلاقتا يۈرەي قامچامنى سوقۇپ ،
پادىچى بولۇپ ماللارنى باقاي .

ياقىلاپ بېرىپ ئېتىزلارغا سۇ ،
شۇ سۇلار بىلەن ئۆستەڭدە ئاقاي .

شاللار كۆچۈرەي پاتقاقلار كېچىپ ،
لاي - لاي ئېيتىپ كۆپ ، خامانمۇ ئالاي .
كۆيسۇن - قارايسۇن بەدەنلىرىم تەل ،
تۆپراق - زېمىنغا مەيدەمنى ياقاي .

ئاپتاپقا ئەمدى بارمىغىن دېمە ،
بۇمۇ ئىشقىڭدا كۆيگەندىن ئەۋزەل .
تۇرمۇشقا شۇنداق پىشقاندا ئادەم ،
سۆيگۈمىز شۇندا بولىدۇ گۈزەل .

2002 - يىل 8 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

خىجىل بولار كۈلۈشكە

كىرىپ كەلسە بىر سورۇنغا ئىنژىنېر ،
ھېچكىم ئاڭا مىدىرلاپمۇ قويمىدى .
بىر ھۆددىگەر كىرىپ كەلسە شۇ يەرگە ،
تىك تۇرمىغان بىرمۇ ئادەم قالمىدى .

توۋا دېدىم ، ئاشۇ پۇلدار ئالدىدا ،
كۆرۈلمىدى ئىنژىنېر بىر مىسقالچە .
شۇ ھۆددىگەر چىقىپ تۆرنىڭ بېشىغا ،
بولدى سورۇن ئۈچۈن يېڭى گۈل - غۇنچە .

چىقارمىدىم يەكۈن تېخى پىكرىمدىن ،
ئوقۇرمەنلەر ماھىر ئۆزى يېشىشكە .
بىر سورۇندا قوشلاپ قەدەھ ئالغانلار ،
خىجىل بولار ئەل ئالدىدا كۈلۈشكە .

1989 - يىل 2 - ئاي

سەن سورىما

ئاق ياماشقان چېچىمنى ،
قارا قىلدىم بويىقتا .
ئايمۇ ئۆتمەي ئارىدىن ،
قالدىم ئەجەب ئۈيىتقا .

سۆسۈن ، قارا ، ئاق رەڭگە ،
ئۆزگەردى چاچ ، ۋاي توۋا .
تىرىك تۇرۇپ مىڭ ئۆلدۈم ،
بولدى بەس ، سەن سورىما .

سۈنئىي نەرسە بەرىبىر ،
قويار ئىكەن ئۈيىتقا .
خاس تەبىئىي گۈزەللىك ،
زىننەت ئىكەن ھايىتقا .

1990 - يىل 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى

بېرەلەمسەن بۇگۈن جاۋاب سوراققا

بىللە ئۆسۈپ ، بىللە بولۇپ ساۋاقتا ،
چوڭ مەكتەپتىن چىقتۇق بىللە خىزمەتكە .
ياخشى ئىشلەپ ئېرىشتۇق شان ، ئىززەتكە ،
كەلدى ئامەت ، سەن ئېرىشتىڭ مەنسەپكە .

ھوقۇق بىلەن ئۆرلەپ تەخت - راۋاققا ،
نامىشەرىپىڭ تولدى داستان - ژاراققا .
كۈن ، ئاي ئۆتتى سەن يىراقلاپ دوستلاردىن ،
قالدىڭ ئۇيات ، نى كۈلكىلىك مازاققا .

تارتىپ كەتتى «پارا» ئاتلىق ئالۋاستى ،
كولدۇرلاتتى سېنى سېلىپ قاپاققا .
مايلاپ قويۇپ ئانچە - مۇنچە گېلىڭنى ،
كېتىۋەردىڭ تارتسا سېنى قاياققا .

ئاخىر بېرىپ پاتتىڭ چوڭقۇر پاتاققا ،
چۈشۈپ قالدىڭ «ئوۋچى» قويغان قاپقانغا .

بىرەلەمسەن بۇگۈن جاۋاب سوراققا؟
مەنپەئەت ئۈچۈن ۋىجدانىڭنى ساتقانغا.

1990 - يىل 12 - ئاينىڭ 2 - كۈنى

چىرايلىق بولماق شۇنچىلىك تەسمۇ

سەت ئىكەن دېدى بەزىلەر ئۇنى ،
چىرايلىق بولماق شۇنچىلىك تەسمۇ ؟
ئېلىپ رەڭ - بوياق بازاردىن ئازراق ،
چىرايلىق بولۇر بويىسا تاشمۇ .

ئادەممۇ ئالتۇن لىباسنى كىيسە ،
شىپايى ئەنبەر ، ئەتىرنى سەپسە ؛
ھاي - ھاي كۆرۈڭلار بولۇر چىرايلىق ،
كۆزى ، يۈزىگە ئۇپىنى سۈرسە .

چىرايلىق بولماق شۇنچىلىك ئاسان ،
پۇل بىلەن چاقنار كىشى جۇلاسى .
بىراق ، ئەقىلنى سېتىپ ئالالماس ،
بولسىمۇ ئۇنىڭ ئالتۇن - تىللاسى .

1991 - يىل 4 - ئاي

ئادەم قۇلۇپى

بۇزۇلۇپ قالسا ئىشىك قۇلۇپى ،
قۇلۇپساز ئوڭشاپ ، ئاچىدۇ ئاخىر .
بىراق ئېچىلماس ئادەم قۇلۇپى ،
«ئاچقۇچ» سېلىشقا بولمىسا ماھىر .

ئادەم قۇلۇپى سېھىر — «تېپىشماق» ،
خېلىلا قىيىن ئۇنى تاپمىقاق .
«كۆڭۈل ئاچقۇچى» سالالىساق گەر ،
«ئەسىر» ئالىسەن ، ئاسان ئاچمىقاق .

1991 - يىل 9 - ئاينىڭ 13 - كۈنى

چالماس ئەمدى چاۋاكمۇ

تەر - ئەجرىڭدىن پۈتتى شانۇتۆھپىلەر ،
ئېرىشتىڭسەن شۇنچە ئىللىق ماختاشقا .
بىراق ئاينىپ ، ئېزىپ كەتتىڭ يولۇڭدىن ،
كۆنۈپ قېلىپ تەييارنى يەپ ياشاشقا .

دوستلار دېدى : ئۇچۇشنى ھېچ بىلمىدى ،
چوڭلار ئاڭلاپ باشنى چايقاپ كېتىشتى .
كىچىكلەردە ھۆرمەت - ئىكرام قالمىدى ،
تەڭتۇشلىرى ئىچ ئاغرىتىپ قېلىشتى .

ھەممە كىشى ھەي..... ! دېيىشىپ قول شىلتىدى ،
ئەل نەزىرىدىن چۈشۈپ كەتتىڭ ئەجەبمۇ .
يۈرت - جامائەت قارىمايدۇ يۈزۈڭگە ،
شەنىڭ ئۈچۈن چالماس ئەمدى چاۋاكمۇ !

1994 - يىل 9 - ئاي

سوئال قويماي مەن نېچۈك

ئەينى چاغدا نۇرئېلى ،
ئاكا دەيتتى ھۆرمەتتە .
ئۆستى شانى ، ئەسلى ،
شۇنچىلىك تېز سۈرئەتتە .

مانا ئەمدى توۋلىسا ،
مېنى «سامساق ھەي» دەيدۇ .
گېزى كەلسە بۇيرۇپ ھەم ،
«ئەكەلگىنسەن مەي» دەيدۇ .

توۋا ، ئەمەل چوڭ بولسا ،
كۆرۈنەمدۇ چوڭ كىچىك !
چۆرگىلەپتۇ بۇ پەلەك ،
سوئال قويماي مەن نېچۈك !

1996 ـ يىل 2 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

يۇرسەك خوپمۇ

باغرىم مېنىڭ يۇمشاق ئىدى پاختىدەك ،
ئەڭ سەممىي بىر ئاق كۆڭۈل ئادەمتىم .
ۋاپاسىزلىق ، ساختىپەزلىك يات ئىدى ،
خىزمىتىگە توۋلىسا كىم ، مە ! دەيتتىم .

باشقىلارغا شۇنچە ئەدەپ كۆرسەتسەم ،
ياۋاشكىن دەپ بولدى باشقا مىنمەكچى .
مېھىر - شەپقەت تۆكسەم ، دېدى : خۇشامەت ،
بولدى يامان ئىللەتلەرگە كۆمەكچى .

«ئاغزى يۇمشاق ، باغرى قاتتىق»لىق كېسەل ،
يۇقۇپ قالدى تۈز كۆڭلۈمگە ياندىشىپ .
مانا ئەمدى «جاھانسازلىق» قىلىشىپ ،
يۇرسەك خوپمۇ بىر - بىرىمىزنى ئالدىشىپ .

1997 - يىل 5 - ئاينىڭ 24 - كۈنى

ئەرزان كۈلكە

خەندان ئۇرۇپ دائىم كۈلۈپ تۇرىسەن ،
ۋە بەزىدە قاقاقلايسەن ئۆزۈڭچە .
ياغلىمىغان چاقتەك چىقار ئاۋازىڭ ،
كۈلكىلەردە بولالمايسەن قىزىڭچە .

كەلسە ئەگەر بىرەر كىشى يېنىڭغا ،
دەريا بولۇر كۈلكىلىرىڭ دولقۇنى .
مەيلى قايغۇ ، شادلىق بولسۇن بەربىر ،
ئۇلىنىدۇ كۈلكىلەرنىڭ نۇرغۇنى .

نېمىدېگەن ئەرزان كۈلكە ، تەمسىز !
بەك بىھۇدە چۇقان - سۈرەن نەھاجەت .
كۆزلىرىڭدە تۇرسا مۇڭلۇق ھاياجان ،
نېمە پايدا كۈلكەڭدىكى رىۋايەت .

1997 - يىل 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى

یارقسن تیملار

باهار نەزمىسى

باهار بىلەن كەتتى قاياپ يۈرت ئىچى ،
جۇلالىنىپ يېڭى دەۋر شەۋقىدە .
ھەر يۈرەكتە مول ھوسۇلنىڭ ئىستىكى ،
چۈشتى مەردلەر جەڭگە زەپەر زەۋقىدە .

ياسانغاندەك تويغا ئېتىز - مەھەللە ،
يارىشىپتۇ كىيگەن ئەتلەس لىباسى .
يانگراپ تۇرار ناخشا ، ناۋا ، نەغمىلەر ،
شۇنچە جۇشقۇن يېزىمىزنىڭ دالاسى .

ئاقتى سۇلار ئۆستەڭلەردە لىق تولۇپ ،
دىلبىرىدەك سۆيۈپ ئېتىز يۈزىنى .
كۆكلەپ كەتتى سولغۇن گۈللەر بەرق ئۇرۇپ ،
ئاچتى ئەنە دەشت - بايلاۋان كۆزىنى .

غازاڭ تاشلاپ سولغان كۆچەت ھەم تاللار ،
قايتا كۆكلەپ ئاچتى زىبا كۆركىنى .

تۇزىدى رەڭلەر گۈل - گىياھلار ، جانلىقلار ،
رۇخسارىدا ئوينىتىپ شاد كۈلكىنى .

كۆك قەرىدە قىلدى پەرۋاز شوخ لەگلەك ،
پەستە چۇقان سالدى ئوماق بالىلار .
شادلىقىدا بوۋاقلارنى قىپ ئەرمەك ،
قۇچتى سۆيگۈ بەختى قوۋناق ئانىلار .

قارلىغاچ ، پاختەك ، سۈڭگۈچ تىزدى ئۇۋىنى ،
ماكان ئەتتى بۇلبۇل باغۇچىمەننى .
كېپىنەكلەر نىكەم ئويناپ يۈرگىلى ،
ئىشتا كۆرگىن بال ھەرىسى — چېچەننى .

سۈرەن سالدى قامچا سوقۇپ ئوتلاقتا ،
تۆل ئاۋۇتقان مالچى شۇنچە شادلىنىپ .
شوخلۇق قىلىپ سەكرەر ماللار ھەرياقتا ،
ئانىسىنى ئېمەر قوزا..... شاشلىنىپ .

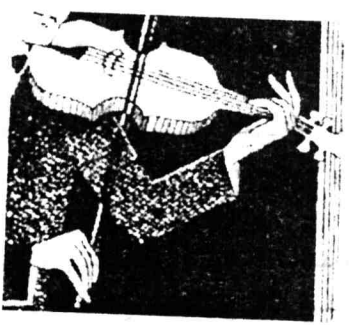
دىلنى مەپتۇن قىلدى باھار جىلۋىسى ،
ئوقچۇر شادلىق ۋىسالىدا ھەر يۈرەك .
ھەر دىل كەيپى خۇددى گۈلنىڭ غۇنچىسى ،
كۆچكە ئىلھام قوشتى يېڭى زوق - تىلەك .

خەندە قىلدى پۈتۈن يېزا - دالىلار ،
ئېتىزلىرى توي كۈنىدەك جانلىنىپ .
ئىشتا چېۋەر دېھقان ئاتا - بالىسى ،
كەتتى پەرھات ، «يۇگۇڭ»لارغا ئايلىنىپ .

پورۇقلايدۇ گۈزەل باھار كۈنلىرى ،
بېرىپ لەززەت ، چېلىپ زەپەر سازىنى .
قىز - يىگىتنىڭ ياڭراپ يارقىن ئۈنلىرى ،
چاڭ كەلتۈردى پۈتۈن باھار - يازىنى .

قۇچتۇم چوڭقۇر ئۈندىن ئىلھام چەشمىلەپ ،
قەلبىمدىن خۇشال نەزمە ئۇرغۇتۇپ .
سۆيىدى باھار گۈللىرىنى تەشنا لەۋ ،
ئەركىلەتكەچ قۇچقىدا ئويىنىتىپ .

1980 - يىل 5 - ئاي

يېڭى يىلغا

شاراب راسلاپ سېنى كۈتتۈم يېڭى يىلىم ،
سورۇن تۈزۈپ بۈگۈن ئاخشام هارپاڭدا بىز .
نۇرغا كۆمدۈق شەھەر ، كوچا ، رەستىلەرنى ،
ئۈتۈقلارنى كۆرەك قىلىپ گۈلخاندا بىز .

دولقۇنلىدى مۇھەببەتنىڭ سېھرىي كۈچى ،
يېڭى يىلنىڭ قىزغا گۈل تۇتقاندا بىز .
ئالقىشلىدى چاۋاك چېلىپ ئەل - جامائەت ،
شان - زەپەرنى قوشاقلارغا قاتقاندا بىز .

كونا يىلنى ئۇزىتىپ بىز ئەنە شۇنداق ،
يېڭى يىلنى كۈتتۈق شادلىق ئىلكىدە بىز .
هەممىتىڭنى ئايىمغىن يېڭى يىلىم ،
ئۆتكۈزەيلى سېنى زەپەر ، كۈلكىدە بىز .

1994 - يىل 12 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

ئىشەن دوستۇم ، دېھقىنىم

قۇتلۇق كۆنلەر جانغا ھۇزۇر بوپ كەلدى ،
چېلىپ كەلدۇق سازىمىزنى ياڭرىتىپ .
قايغۇلاردىن يىراق تۇردۇق خېلىلا ،
كۆڭۈللەرنى شاھلار كەبى يايرىتىپ .

بىراق ، بەش قول تەڭ ئەمەسكەن ھاياتتا ،
«توققۇزى تەل» بولمايدىكەن ئادەمنىڭ .
نۇر چۈشمىگەن بۇرجەكلەرمۇ بولغانىدەك ،
قىيامەتلىك كۆنلىرى بار ئالەمنىڭ .

شۈڭا دەيمەن ، بەگدەك ياشاپ بەزىلەر ،
مۇشكۈللەرنى بىزگە قويدى دېمىگىن .
ئامەت قۇشى قونار بىر كۈن ساڭىمۇ ،
بەك ئارتۇقچە قايغۇ - پىغان چەكمىگىن .

بۇگۈن كۆزۈڭ تولغان بولسا قان - ياشقا ،
ئەتە بولار چىرايىڭدا تەبەسسۇم .

كۆچەتلىرىڭ ئاينىپ كېتەر بوي تارتىپ ،
باھار پۈراپ تۇرار شۇنداق ھەر مەۋسۇم .

ئىشەن دوستۇم ، مانا ئەتە ، يا ئۆگۈن ،
تۇگۈنلەرمۇ كېتەر ئاخىر يېشىلىپ .
ھەق - ئادالەت نۇرى پارلار قۇياشتەك ،
تۇرۇۋەرمەس بوينۇڭ يەنە قىسىلىپ .

ئىشەن ئەمدى ئۆرۈكۈڭنى كەس دېمەس ،
زورلاپ ھەرگىز بادام ، ياڭاق قويدۇرماس .
پىشماستىنلا بۇغدىيىڭنى ئوردۇرۇپ ،
قوناق تېرى دەپ بېشىڭنى قايدۇرماس .

جەرىمانە ، ئالۋان دېگەن تۇگەيدۇ ،
باشقىلارمۇ ۋارقىرىيالماس «بەگ»لەردەك .
قوي ، كالىلار سەمرەر ئېغىل - قوتاندا ،
ماڭالايسەن گۇس - گۇس دەسسەپ ئەرلەردەك .

مەن «چاكار» دەپ قورساق سېلىپ يۈرگەنلەر ،
باقار ئاخىر «خوجايىن»لار رايىغا .
ھەممە ئىشلار بولۇپ ئىلمىي ، ئىنچىكە ،
مېۋە ، ھوسۇل پىشار يېتىپ ۋايىغا .

ئەمەلىيلىشىپ ياخشى سۆزى مەركەزنىڭ ،
تېلېۋىزور ۋە گېزىتتىلا قالمايدۇ .
بىلەلمەيدۇ ئاستانە دەپ بەزىلەر ،
باشقىچە يول تۇتۇپ تەتۇر ماڭمايدۇ .

«قويمىچى» بوپ تومليالماس يانچۇقنى ،
جىپ - پىكاپلار چاپماس سەيلە - ئويۇنغا .
ھەركىم يەيدۇ ئەجرى بىلەن رىزقىنى ،
مىنەلمەيدۇ بوزەك ئېتىپ بويۇنغا .

شۇ ئەتىگە ئىشەن دوستۇم ، دېھقىنىم ،
پىغان چەكمەس نوتا - ياپراق ، چېچەكلەر .
ياشىرىدۇ ، ھاردۇق چىقىپ بۆلەكچە ،
قۇملۇقلاردەك چاڭقاپ كەتكەن يۈرەكلەر .

ئىشەنگەچكە شۇنداق كۈنگە شائىرىك ،
يېزىپ چىقتى ئىشقى بىلەن بىر قوشاق .
كۈتۈۋالار ئارزۇ - ئىقبال قىزلىرى ،
ئېچىپ گۈلدەك ياخشى كۈنلەر كەك قۇچاق .

2008 - يىل 6 - ئاينىك 5 - كۈنى ، ئۈرۈمچى

ئېتىقادىم بار مېنىڭ

ياشاپ كەلدۇق سەھرا ، شەھەر ، بىر يۇرتتا ،
سىغىشىپ ھەم ۋە بەزىدە سىغىشماي .
بەزىلەر ماي تارتىپ يۇرەر كەچكىچە ،
بەزىلەر مۇڭداشقاق ، يۇرەر قېنىشماي .

ھېچ پەرۋايىم يوقتۇر مېنىڭ ھەممىگە ،
مەيلى ياقاي ياكى ياقماي بىراۋغا .
يول ، ئەقىدەم ، ئېتىقادىم بار مېنىڭ ،
چاپمايمەن ھېچ ياتلار دېگەن تىز - ھوغا .

غاجاپ «سۆڭەك» ، مەيلى شىلسۇن «گۆشۇم»نى ،
ئالدىمدا شاد ئويناتسۇن شوخ قېشىنى .
سۆزنى لىللا ، ئىشنى ئادىل قىلدىممەن ،
غۇچۇرلاتسۇن مەيلى ئۇلار چىشىنى .

«ياغاچ ھەيكەل» «گېنېرال»لارغا ئۇچرىسام ،
ئېگىلمىدىم خۇشامەتلىك ھىجىيىپ .

«يەمچۈك» بىلەن «قارماق» سالسا بەزىلەر ،
قالمىدىممەن بېلىق بولۇپ ئىلىنىپ .

ئىتتەرمىدىم مۇشكۈللەرنى ، نەس ئىشنى ،
بوزەك قىلىپ مىسكىن يىگىت ، چاللارنى .
هوشيار بولدۇم كەمەك هەييار ، شەيتاندىن ،
قىپ كەتمىدىم پىسەنت مۇشتى چوڭلارنى .

تارتسا مېنى «توك» ئۆتكۈزۈپ ناز بىلەن ،
سىماب بولۇپ جىسمىم ئېرىپ كەتمىدىم .
«ئىشىك ئاچسا» ئۆيگە چىللاپ بەزىلەر ،
بېشىم ئۇشلاپ ئەسلا كىرىپ كەتمىدىم .

مەيلى جۇدۇن ، بوران چىقسۇن ئالەمدە ،
ئۆز يولۇمدا ئىلگىرىلىدىم نىشانغا .
چەكتىن ئېشىپ ، يولدىن چىقىش خاس ئەمەس ،
مەندەك هالال ئۆتكەن هەربىر ئىنسانغا .

1998 - يىل 3 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

قىزىپ كەتتى بۇ يىل ئورام

قىزىپ كەتتى بۇ يىل ئورام ، ھەر كىشى سولدا ئۈزەر ،
مول ھوسۇلغا ئىشقى ئارتىپ ، ئۆزىنى جۇشقۇن سېزەر .
دىلنى تارتىپ ناخشا ياڭرار ، شوخ سادا كۆكنى كېزەر ،
ھەممە ياقتا قاينىق چېلىش ئورمىدىن قالايمۇمەن ؟

كەڭرى ئېتىز گويا دېڭىز ، ھەر كىشى يەلكەن دېمەك ،
ئايدىك كېچە ، شامۇسەھەر ، چارچىماس گاڭدەك بىلەك .
قايسى ئەمگەك ، پەيزى قاينىق يېزىدا بۇندىن بۆلەك ،
شۇ ئورمىدا سولدا ئۈزۈپ ، ئوھ - ۋاھ دەپ ھارايمۇمەن ؟

ھۈزۈر بېرەر ھەر يۇرەككە كۆك يېرىپ ئۇچقان شامال ،
پەنجىلەنگەن ئەنجىلەردىن مول ھوسۇل ئاچقان جامال .
بولدى ھەيران ، كۈلدى خەندان ، قېرىلار سىلاپ ساقال ،
بەرىكىتى چەكسىز خاماندىن شادلىنىپ ياير ايمۇمەن ؟

قىزىپ كەتتى بۇ يىل ئورام ، ھەر كىشى بوپ چاققان-چېۋەر ،
جۇرئىتى ، غەيرەت - مادارى كىشىگە زوق ، ئىلھام بېرەر .
تەر - ئەجرىدىن كەلگەي بەخت لەززىتى شېرىن - شېكەر ،
شۇ بەختنى تاپسا كىم ، «ئاپىرىن» دېگەيمۇمەن ؟

1976 - يىل 6 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

چەت ئەللىك ساياھەتچىگە

سەيلە قىلدىڭ كېلىپ بىزنىڭ يۇرتلارغا ،
كۆتتۈڭ سېنى مېھمان قىلىپ باغلاردا .
نازۇنېمەت داستىخاندا بولدى مول ،
دوستلۇق نۇرى پارلىدى شاد دىللاردا .

چۈشەنمىدىم ، ئاپپاراتىڭنى نېمىشقا ،
توغرىلايسەن ئەسكى چاپان ، كېسەككە ؟
تۇرسا ئېسىل كۆرۈنۈشلەر ، نە ئۈچۈن
ئاغدۇرىسەن نەزىرىڭنى بۆلەككە ؟

1986 - يىل 9 - ئاي

باھارغا

شادلىق ھېسى تولدۇرۇپ ھەر كۆڭۈلگە ،
سايرار باغدا بۈلبۈل ، كاككۇك يېقىملىق .
ھەر سايرىشى جانغا راھەت بېغىشلاپ ،
ئىلھام قىزى قىلار شۇنچە يېقىنلىق .

ھۆر ۋەتەننىڭ گۈل دىيارى - قۇچىقى ،
جىلۋە قىلىپ كۈلگەن باھار پەيزىدە .
قىزىپ كەتكەن قىز - يىگىتلەر سۆيگۈسى ،
ئېتىز - باغدا ، تال تۈۋىدە بەزمىدە .

بىر بېھىشلىق باغۇھەرەم بۇ باھار ،
چېچەك تۇرار خۇش ھىدىنى ئەترىسى .
ئىش قىزىتار باغدا چېچەك ھەرىسى ،
قېتىلسۇن دەپ ھالال ئەجرىم مېۋىسى .

بەرنا قىزلار باغ ئارىلاپ ، گۈل تاللاپ ،
دەستە تۈزەر ئەجەب كۆركەم چىرايلىق .

گۈلدىن ئېسىل كۆرۈنىدۇ شۇ قىزلار ،
رۇخسارىدىن شۇنچە ھەيران خالايىق .

گۈل ئېلىشنى ئويلاپ شۇلار قولىدىن ،
يىگىت تاللار لەۋەن قىزدىن بىرىنى .
قىممەت بىلىپ ھەر نەپەسنى شۇ مىنۇت ،
ئايان قىلار يىگىت يۈرەك سۆزىنى .

ئامراق بولۇپ قىز - ئوغۇللار باھارغا ،
كەتمىسكەن بۇ دىياردىن دېيىشەر .
قەنتتىن لەزىز ، جاندىن ئەزىز بەختتىن ،
ھۇزۇر ئېلىپ ، كۈلۈپ ئويناپ يۈرۈشەر .

1985 - يىل

كاتتا توينىڭ ئاخىرى

تويى بولدى قىز - يىگىتنىڭ بەك كاتتا ،
«يۇز ئاچقۇسى» ، «چىللاق»لىرى بولۇپ كەڭ .
بېرىش - كېلىش ئۇزۇلمىدى بەك قىزغىن ،
ئىككى تەرەپ شادلىقلارغا تولدى تەڭ .

يېرىم يىلمۇ ئۆتمەي تېخى ئارىدىن ،
قىز - يىگىتنىڭ ماجىرالىرى باشلاندى .
يۆگىمەچتەك يۆگىشىپلا يۈرگەنلەر ،
نە بولدىكىن ، جۇپ كۆزلىرى ياشلاندى .

بىلسەك ئاددىي ئىشتىن كەپتۇ بۇ ماجىرا ،
(قىز مائاشنى ئەكەلمەپتۇ بۇ ئۆيگە) .
يىگىتنىڭمۇ تۇغمەپتۇ ھېچ قەرزى ،
كىرمىگەندەك بوپتۇ گويا سۇ كۆلگە .

خاپا بوپتۇ قىزمۇ ئاندىن كۆپ قېتىم ،
ئېپ بەرمىدى ماڭا ھېچبىر كىيىم ، دەپ .

يامانلاپتۇ ئانىسىنىڭ ئۆيىگە ،
ئاتمايمەن دەپتۇ ھەتتا «ئېرىم» دەپ .

ئوغۇل دەپتۇ : «قەرزمۇ تۇگەر كۆپ ئۆتمەي ،
چىداش بەرگىن جېنىم جورام ، ئامرىقىم .
ئىشلەتمىگەن بولسام تويدا نۇرغۇن پۇل ،
قولغا تولۇق تېگەر ئىدى ئايلىقىم .

تېجەشلىكرەك تۇتقان بولساڭ بۇ ئۆينى ،
جانىنى پىدا قىلماسمىدىم يولۇڭغا .
ئۇلاشتۇرۇپ ئۇزۇننى قىسقىغا ،
گۇلنى قوشساڭ بولماسمىدى گۇلۇڭگە» .

قىزمۇ دەپتۇ : «نەدە ئۇنداق ئوڭاي ئىش ؟
ئېشەك ئالسا بىللە ئالار توقۇمنى .
ئۇنى - بۇنى ئېلىپ بەرمەي ھەمىشە ،
ئۆيدە قانداق تۇرغۇزسەن خوتۇننى ؟

مەيلىڭ بولسا پۇلنى خەجلە ، خوتۇن قىل ،
چىدىمىساڭ بەرگىن مېنىڭ خېتىمنى .
سەندىن ياخشى ئەرمۇ تېپىۋالارمەن ،
ئىشلەتسەممەن ھەر قەدەمدە دېتىمنى» .

تۇگمەپتۇ قىزنىڭ شۇنداق كايىشى ،
كار قىلماپتۇ ئەرنىڭ ھەربىر نالىشى .
تۇرمۇشىدا نەدە لەززەت زەررىچە ،
ئۆزگەرمەپتۇ قىزنىڭ ئاشۇ خاھىشى .

پارە بولۇپ ئاخىر سەۋر قاچىسى ،
ئاجرىشىپتۇ ئەر ۋە خوتۇن ئىككىسى .
زىبۇزىننەت ، پۇل - پۇچەكنىڭ دەردىدە ،
نابۇت بوپتۇ مۇھەببەتنىڭ غۇنچىسى .

بۇ ساۋاقنى تۇتسا ھەركىم ئېسىدە ،
ھەسرەت چېكىپ داغدا قالماس يۈرىكى .
ۋىسال قۇچۇپ چىن مۇھەببەت ۋاپادىن ،
شاد - خۇشاللىق ئېلىپ كېلەر تىلىكى .

1985 - يىل 12 - ئاينىڭ 10 - كۈنى

كۆز

ئادەت بولۇپ كەلدى شائىر تىلغا ،
گۈل باھارنى ماختاش گۈزەل سۆز بىلەن .
لېكىن ، رۇسۇل شۇ باھارنى - چېچەكنى ،
تېگىشمەپتۇ ھەرگىز ئالتۇن كۆز بىلەن .

كۆز كېلىدۇ داستىخىننى كەڭ يېيىپ ،
شېرىن - شېكەر نېمەتلەرنى مول تۆكۈپ .
كۆتەر كاتتا ساھىبخان بوپ ھەممىنى ،
شۇنچە ئىللىق چىراي بىلەن شاد كۈلۈپ .

ئېلىپ كېلەر ھەر مەلىگە ، يېزىغا ،
ھەر كۈنلۈكى قانچە كاتتا قۇتلۇق توي .
ھەممە جايدا توي نەغمىسى جاراڭلاپ ،
تارقىلىدۇ يىراقلارغا شادلىق كۈي .

تولدۇرىدۇ ھويلا ، ئېتىز ، باغلارنى ،
قوغۇن ، ئەنجۇر ، نەشپۈت بىلەن ئانارغا .

قوتانلارغا سىغماس كالا ، قوي ، ئۆچكە ،
قوشۇلۇشقان سانسىز قوزا قاتارغا .

بەرىكەت تولۇپ ئېتىز ، خامان ، دالىغا ،
كۆكنى سۆيگەن مول ھوسۇلنىڭ دانلىرى .
ھۆزۈر بېرەر ئېغىز تەگكەن كىشىگە ،
ھەربىر ئۆينىڭ قېتىق ، زاغرا نانلىرى .

تېخى يەنە ئاپتىپىنى دېمەمسەن ،
ئىللىق نۇرى ياشنىتىدۇ ھەر جاننى .
قۇۋۋەت تېپىپ نىمجان يانقان بىمارمۇ ،
ياندۇرىدۇ ۋۇجۇدىدا گۈلخاننى .

خاسىيەتلىك شۇنداق كۈز بۇ ، سۆزلىسەم ،
قېلىشمايدۇ تەرىپىدە جەننەتتىن .
سۆيۈپ چىندىن سۆيۈنىدۇ ھەر كىشى ،
ھاسىل قىلىپ شۇ نېمەتنى ئەمگەكتىن .

كەتمىگىن كۈز — ئايدەك ئوماق نىگارىم ،
ئۈلپەتلىشىپ راھەتتە شاد ياشايلى .
داغدا قويۇپ ھەسەتچى قىش پەسلىنى ،
سېنىڭ بىلەن يېڭى پەللە ئاشايلى .

1986 ـ يىل 9 ـ ئاي

مۇبادا

هايات ئۇلۇغ ، ئاڭا زادى تويمايمەن ،
ۋە بەزىدە ئۆلۈمنىمۇ ئويلايمەن .
ئۆلمەس ئۇچۇن بولسا دورا مۇبادا ،
تېپىش ئۇچۇن جاھان كېزىپ ھارمايمەن .

ئېچىپ كۆرسەم دەستۇرىنى يىللارنىڭ ،
ئىمكان يوقكەن قېچىش ئۇچۇن ئۆلۈمدىن .
تۇمەن ئەسىر ئۆتۈپ بوپتۇ تارىختا ،
مىليارد ئىنسان ئايرىلىپتۇ كۆرۈمدىن .

شۇنداقتىمۇ كاشغەرىي ھەم خاس ھاجىپ ،
بىزگە ئۇستاز بوپ تۇرۇپتۇ ھېلىھەم .
ئىلىم - پەننىڭ سورۇنىدا ، يىغىندا ،
بوپ تۇرۇپتۇ شان - شۆھرەتنىڭ گۈلى ھەم .

دېمەك يەتتىم رېئاللىقنىڭ تەكتىگە ،
ئۆلمەيدىغان ئىنسانلارمۇ بار ئىكەن .

هایاتىنى كىم ئۆتكۈزسە مەنىلىك ،
شۇ ئىنسانغا ئۈزاق ئۆمۈر يار ئىكەن .

«ئۆلمەس» بولۇپ ياشىماقنى كۆزلىسەم ،
ھۆر ۋەتەننى تۆھپىلەرگە ئورىسام .
ئەل ئىشىدا بولسا دائىم چوڭ ھەسسەم ،
«ھايات» دەركەن مۇبادا مەن كۆز يۇمسام .

1987 ـ يىل 12 ـ ئاينىڭ 3 ـ كۈنى

مۇئەللىم

سەن قوزغىغاچ ھەۋىسىمنى مۇئەللىم ،
بىلىم ئۇچۇن ياندى ئىشقىم پىراقى .
يورۇق قىلدى گۈڭگا قەلبىم ئۆيىنى ،
ئۆزۈڭ ياققان ئىلىم - پەننىڭ چىراغى .

تەم - تەم بولۇپ ماڭالايتتىم ئارانلا ،
سېنىڭ بىلەن يېتىلدى گاڭ قانتتىم .
پەرۋاز قىلدىم ئېگىز كۆكتە شاد ، ئەركىن ،
بىلىم بىلەن تولۇپ جەسۇر قامىتىم .

سەن ياشناتقان ئىنژېنېر ھەم ئۇچقۇچى ،
تاراتماقتا نى - نى ئۇلۇغ كەشپىيات .
ۋۇجۇدۇڭدىن بىلىم ئەمگەن ئەدىبلەر ،
ياراتماقتا مىڭلاپ داستان ، غەزەلىيات .

سەن ئوقۇتقان چېگرادىكى جەڭچىلەر ،
ئەل - ۋەتەنگە بىلدۇرمەكتە ساداقەت .

چوققىلارغا قاراپ بۇركۈت كۆز بىلەن ،
يەتكۈزمەكتە ئەلگە بەخت - سائادەت .

سەن ئوقۇتقان يېڭى دېھقان يېزىدا ،
قوللانماقتا پەن - تېخنىكا ، بىلىمنى .
ئەقىل بىلەن ھوسۇل ئالغاچ يىلمۇيىل ،
باغلىماقتا زور ئىشلارغا بېلىنى .

ئۇلۇغ بىلگەچ شەرىپىڭگە مۇئەللىم ،
ياڭرىماقتا ئەلنىڭ چاۋاك - ئالقىشى .
كۆي تۆكۈلسە راۋاب ، تەمبۇر ، غىجەكتىن ،
ياڭرىماقتا غەزەلخانلار ناخشىسى .

يۈكسەك بىلىپ قەدرىڭنى مەن مۇئەللىم ،
بېشىم ئېگىپ قىلدىم ھۆرمەت سالامى .
قىلىپ تۇتتۇم بۇ شېئىرىمنى گۈلدەستە ،
ئۇقچۇغاچقا دىلدا رۇسۇل ئىلھامى .

1991 - يىل 9 - ئاينىڭ 5 - كۈنى

تىنىقلىرىم پۈتكەن شېئىر

كەلدى ئەزرائىل غۇلاچىن سوزۇپ ،
ئايرىماق ئۈچۈن تىنىقلىرىمدىن .
قىلىنىڭ ئۈستىدە قويدى بۇ جانىنى ،
يىرگەندىم ئۇنىڭ قىلىقلىرىدىن .

تەلىيىم بار ئىكەن ئۇشبۇ كۈنلەردىن ،
ھايانغا قالدى بۇ مېنىڭ جېنىم .
بولمىغان بولسا شەپقەتچى دوستلار ،
نىكەم لەھەتكە پاتاردى تېنىم .

قۇتلۇقلايمەن خۇش ، ئۆزۈمنى بۈگۈن ،
تىرىكلىكىمدۇر ئامەت - خۇشاللىق .
تەبرىكلىدى دوست ، تۇغقانلارمۇ ھەم ،
ئائىلەم تىلىدى مەڭگۈ ئامانلىق .

يىغلىشار ئىدى دوستلىرىم بەلكى ،
«كەتتىڭ بالدۇرلا ئاھ دىلكىشىم» دەپ .

كۆلۈشەر ئىدى بەزىلەر يەنە ،
«ئۆلگىنىڭ بولدى خوپ دۇشمىنىم» دەپ .

كۆز يېشىن تۆكۈپ ئۆرتىنەر ئىدى ،
بولۇپ تۇغقانلار يۇرىكى قات - قات .
ئۆكۈنەر ئىدى بۇ قىسمىتىمگە ،
بولۇپ باللىرىم تەنلىرى جاق - جاق .

دادامنۇ رىزىق تىلىگەن ئىكەن ،
ئانام ئۆمرۈمگە قىلىپ ھەم دۇئا .
بار ئىكەن ھەمدە قىلغان - ئەتكىنىم ،
بولماي ياشىدىم خانەمدىن جۇدا .

قۇتلۇقلايمەن شاد ئۆزۈمنى بۈگۈن ،
بەردى تىرىكلىك ئامەت ، خۇشاللىق .
تەبرىك ئەيلىدى دوستلار ، يېقىنلار ،
تىلىشىپ يەنە تىنچلىق - ئامانلىق .

1995 - يىل 9 - ئاينىڭ 4 - كۈنى

تۇرمۇش گويا بىر سەھنە

ئىجتىمائىي تۇرمۇش گويا بىر سەھنە ،
كۆزەتسەك بىز نۇرغۇن ئويۇن كۆرىمىز .
مەنمۇ ، سەنمۇ شۇ سەھنىدە بەزىدە ،
ماھىرلارچە «قىزىق» روللار ئالىمىز .

ئەتراپىڭدا بولسا ئەگەر قىزىق يارەن ،
ئوخشىمايدۇ بىر - بىرىگە خۇي - پەيلى .
رۇخسارىدا ئايان تۇمەن كۆرۈنۈش ،
بەزىلىرى توۋلاپ يۇرەر «خانلەيلى» .

بەزىلەر بار سودا — پۇل دەپ لاپ ئاتار ،
بۆكىنى بۆككە ئالماشتۇرۇپ تېز قاچار .
«قويمىچى» دەپ ئاتار ئىكەن كىشىلەر ،
يىرگەندۇرەر قىلىقلىرى بەك ناچار .

بىرنەچچىسى دائىم هوقۇق پېيىدا ،
ئېگىلىدۇ يۇقىرىغا تەمەدە .

تېپىپ ماڭسا بوزەكلەرنى بەزىدە ،
گىدىيىدۇ ، كۆزى گويا سامادا .

قىلدەك هوقۇق سېپى تەگسە بەزىلەر ،
چوغنى پۇۋ دەپ ئولتۇرمايدۇ يېيىشتە .
خىيال قىلار هەر باب بىلەن ئېلىشنى ،
تويۇنسىمۇ ، كۆزى يەنە «يېمىش» تە .

ئىشلىگەنلەر قېلىپ نېرى بۇلۇڭدا ،
ئوينىغانلار «چېپىپ» چىقار باش - سەپكە .
«ئېپى بارنىڭ يۈزى چوڭ» دەپ بەزىلەر ،
ئاھ ئۇرىدۇ ئېرىشەلمەي مەنسەپكە .

بىرمۇنچىلار ئۇچ يۈز ئاتمىش كۈن ئىشلەپ ،
ئېرىشەلمەس بىرەر قاپچۇق پۇلغمۇ .
يەنە تېخى تاپا - تەنە ، كەمسىتىش ،
كەم بولمايدۇ ياكى ئۇلار كورمىدۇ ؟

بىلەلمىدىم بىكارچىمۇ بەزىلەر ،
بۇلۇڭلاردا غەيۋەت بىلەن جان باقار .
بەزى «قىزىق» ، بەزى «سوغۇق» پاراڭلار ،
زىددىيەتنىڭ پىلتىسىگە ئوت ياقار .

بىرنەچچىسى ياقىسىنى كىر قىلماس ،
ئىش - پىش دېسە ئۆزىنى هېچ خار قىلماس .
رېستورانداى ئىچىپ ، ئويناپ ، يەپ تۇرار ،
قانداق ئىشتۇر ، رىزقى هېچ كەم بولماس .

بەزىلەر بار ، ئېشەك مىنىپ يۈرسىمۇ ،
كۆرگىن ، دۇلدۇل مىنىپ ماڭدىم دەپ تۇرار .
قورساقلىرى تۇرسىمۇ خوپ كولدۇرلاپ ،
گۆش يەپ تويدۇم ، ئۇچەي ماي دەپ لاپ ئۇرار .

ئوغۇت بەرمەي كاۋىلارغا بەزىلەر ،
پۇلنى خەجلەپ ھە دەپ باراڭ ياسايدۇ .
يېنىمىزدا تۇرسا كۆچلۈك ئەقىلدار ،
ئىشلىتىشكە گويا «ساراڭ» ئىزدەيدۇ .

ئەنە شۇنداق ئويۇنلاردىن ، ئىشلاردىن ،
ئايان بولار خۇي - پەيلىمىز ، ئەپتىمىز .
شۇ تەرزدە ئۆتۈۋەرسە كۈنىمىز ،
قاي ئىشلارنى كۈتۈۋالار ئەتىمىز ؟

دېمەك ، تۇرمۇش شۇنداق سىرلىق بىر سەھنە ،
مەنمۇ ، سەنمۇ شۇ سەھنىدە رول ئالىمىز .
قانۇن ، ئەخلاق بىزگە مىزان تۇرۇپمۇ ،
تۇگىمەيدۇ قاچانغۇچە چالىمىز ؟

1996 - يىل 12 - ئاينىڭ 23 - كۈنى

كەلدى نوروز

كەلدى نوروز ئابى چەشمە چېچىپ يۇرتۇم دالاسىغا ،
كەلدى گۈزەل باغۇبوستان ئەزىز خەلقىم ئاراسىغا .
رىغبەت بېرىپ زوققا تولغان يىگىت - قىزلار ساماسىغا ،
كەلدى ياڭراق ئاۋاز قېتىپ ، ناخشا ، ناۋا ساداسىغا .

چىقتى كۈلۈپ قۇياش ، ئايمۇ نۇر - شولامنى چاچايمەن دەپ ،
كەلدى سابا هويلا - باغدا چېچەكلەرنى ئاچايمەن دەپ .
ماڭدى دېھقان ئېتىزلارغا هوسۇلنى مول قۇچايمەن دەپ ،
كەلدى نوروز ئۇل قويغىلى يۇرتۇم يېڭى بىناسىغا .

پوتلا تۆكۈپ بەرگى ئاچتى قاتار سۆگەت ، تال - تېرەكلەر ،
هۆسن ئاچتى توزغا ئوخشاش تاقاپ كۆركەم گۈل - بېزەكلەر .
سۆيۈنۈشتىن كۆكرەك ئۇرۇپ سوقتى ئوتلۇق ، شوخ يۇرەكلەر ،
كەلدى نوروز ئارام ئەيلەپ جانۇتېنىم داۋاسىغا .

كەلدى ئوماق بالىلارمۇ كۈندە غېرىچ بويىنى تارتىپ ،
يىگىت - قىزلار بوش كەلمىدى قاتار - قاتار توينى تارتىپ .

بۇايلارمۇ مېھمان كۈتەر «باراۋەت»كە قوينى تارتىپ ،
كەلدى نورۇز ئوغلى ئاتاپ نەزمە بايرام ناۋاسىغا .

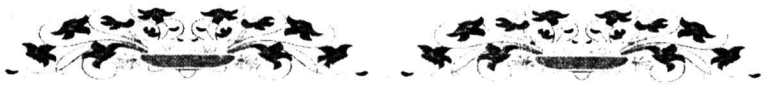
كۈيچى قۇشلار باغ - دالادا خەندان ئۇرۇپ سايرىغاندا ،
سايدا تايچاق ، ئوغلاقلار ھەم تەننى قويۇپ يايرىغاندا .
تاغدا بۇغا ، مارال ، توشقان تاغدىن باغقا بالقىغاندا ،
كەلدى نورۇز زوقى تېشىپ گۈل دىيارىم سېماسىغا .

نەزەر سالساڭ ھەممە ياقتا كۈلدى يېڭى نەۋ باھارىم ،
تەڭدىشى يوق پالۋان بولۇپ ، ئېشىپ چەكسىز كۈچ - مادارىم .
گۈلچىمەنلىكى رەناسىغا تۇتتى بۇگۈن دىل خۇمارىم ،
باقتىم تەشنا قەلبىم بىلەن نورۇزنىڭ شوخ جۇلاسىغا .

خۇش مۇبارەك ئېيتاي دوستلار بۇگۈن نورۇز بايرىمىڭدا ،
ئېيتىپ ناخشا ، ئويناپ ئۇسسۇل ، شادلىق تولغان قاينىمىڭدا .
بولسۇن يارقىن نەزمە - داستان كەلگەن ھەربىر مېھمىنىڭدا ،
كەلدى نورۇز ئەنبەر قوشۇپ نەۋ باھارىم ھاۋاسىغا .

1996 - يىل 2 - ئاي

كىم يامان دەر

مېنى «ئەسكى» ، «يامان» دەيدۇ بەزىلەر ،
مەنمۇ ياخشى ئاشۇلاردەك ياشىسام .
كىم ھۆرپەيسە تۆكلىرىنى تىك قىلىپ ،
شۇ تۆكلەرنى يېتىشىغا قاشلىسام .

قىسۋالسام ناچار ئىشقا كۆزۈمنى ،
بولۇۋالسام يىغىنلاردا مەن گاچا .
ئاكا ، ئاچا ، سىڭلىم دېسەم ، ئالدىسام ،
بولماس ھەرگىز «مەن ياخشى» دىن ھېچ خاپا .

ماختىسامەن كىشىلەرنى ئالدىدا ،
سەنمۇ ياخشى ، مەنمۇ ياخشى ، ۋاي دېسەم .
تاش بوپ بەرسەم ، ياڭاق چاقسا بېشىمدا ،
كىم يامان دەر ئاسماندىكى ئاي دېسەم .

1997 ـ يىل 5 ـ ئاينىڭ 11 ـ كۈنى

تەبىئەت بىلەن ئۆتىمىز ئىناق

ھەركىم ئامراق يازدا راھەت - سالقىنغا ،
ئاپتاپ چىقسا يۇگۈرىمىز سايىغا .
قىش كەلگەندە ئاپتاپ خالاپ قالمىز ،
باقار ئادەم تەبىئەتنىڭ رايىغا .

ئۆتمىسەك گەر تەبىئەت بىلەن بىز ئىناق ،
ۋەيران قىلار ئۇنىڭ قەھرى بىر كۈنى .
بەزىدە ئۇ ، بەزىدە بىز ماسلىشىپ ،
شاد ياشايمىز قەھ - قەھ ئېتىپ كۈلكىنى .

2002 - يىل 8 - ئاينىڭ 26 - كۈنى

يازساڭلاركەن مەرسيە

تالايلارغا يازدىم مەنمۇ مەرسيە ،
ئورۇن ئالدى ئىسمى شېئىرىم قۇربدىن .
ئۇنتۇمايدۇ ئەۋلادلىرى ، دوستلىرى ،
نامى ياڭراڭ ئىلى ، تۇمەن بويىدىن .

ئەگەر ئۆلسەم يازساڭلاركەن مەرسيە ،
مەنمۇ يۇرسەم ئاراڭلاردا سىلەردەك .
ئەسلەپ تۇرسا ئەۋلادلىرىم ، دوستلىرىم ،
ئېيتقان ھەربىر پاراڭلاردا غەزەلدەك .

2002 - يىل 8 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

رەھبەر — چاكار دېمەكتۇر

ئەلگە مەلۇم ، رەھبەر — چاكار دېمەكتۇر ،
ئارتىلىدۇ يەلكىسگە ئېغىر يۈك .
رازى قىلسا ئاۋام - پۇقرا ھەممىنى ،
چاۋاك ياڭراز ، ئەل ئالقىشى سۆيەر كۆك .

سۆرىگەنلەر ئېغىر يۈكلۈك ھارۋىنى ،
ئوخشار خۇددى «شوتا ئات»قا چېپىشى .
«يانداق ئات» لار قېلىشمايدۇ ئۇنىڭدىن ،
بۇ مەنزىرە خۇددى دېڭىز ئۆركىشى .

بۇنداق رەھبەر بولغان جايدا - ئورۇندا ،
ئېتىز ، باغلار يايراپ كېتەر جۇلالاپ .
ئېغىل ، قوتان تولۇپ چارۋا مال بىلەن ،
ئېرىقلاردا سۇلار ئاقار لاۋالاپ .

بەزىلەر بار قۇرۇق ھارۋا سۆرەيدۇ ،
تاراقلايدۇ ھارۋىلىرى كاتاڭدا .

هه - هۆلىرى بولسىمۇ بەك جاراڭلىق ،
ماغدۇرى يوق پۈت - قولىدا ، پاتاڭدا .

بۇنداق رەھبەر بولغان جايدا - ئورۇندا ،
ئېتىز سولغۇن ، زەپىران هەم چىرايلار .
موزايلىماس ئىنەكلەرمۇ قىسى بوپ ،
مېۋە بەرمەس باغلاردىكى چىلانلار .

باشلىق بولساڭ قۇرۇق هارۋا سۆرىمە ،
يول بوشاتقىن ئېغىر يۈكلۈك هارۋىغا .
ئەلنى باشلاپ ماڭالمىساڭ ئالدىدا ،
ئورىمايدۇ ئەل سېنى گۈل - لالىغا .

2002 - يىل 9 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

سۈننەت تويغا

سۈننەت تويى بولدى بۈگۈن نەۋرەمنىڭ ،
مېھمان - دوستلار دېدى بولسۇن مۇبارەك .
تولدى شادلىق قاينىمىغا رېستوران ،
باھار كېلىپ ئېچىلغاندەك گۈل - چېچەك .

يەتتە ياشنىڭ سۈننىتىكەن خەتنە توي ،
ئاتىلاردىن مىراس قالغان ئادەتكەن .
ئەزىز بىلىپ ، ئەتىۋارلاپ پەرزەنتنى ،
ئۇمىدىمىز ئاسايىشلىق ئامەتكەن .

ئادەت بولۇپ كەپتۇ شۇنداق بىز خەقكە ،
تۇغۇلغاندا قويىدىكەنمىز ئات - ئىسىم .
قىرىق كۈندە قىلساق ئادەت قىرىقىنى ،
دولقۇنلاركەن ۋۇجۇدلاردا قۇت - سېزىم .

تۇغىمەستىن توي - مەرىكە ، ھېيت - ئايەم ،
ئۆتىدىكەن كۆڭۈل دائىم شادىمان .

قىزىيدىكەن توي دېگەنلەر بەك بەلەن ،
بولغان ئۇچۇن ئاتا - ئانا پاسىبان .

توي دېگەندە تىلەك كۆپكەن ھەممىدىن ،
دەيدىكەنمىز سالامەتلىك يار بولسۇن .
نېرى تۇرسۇن ئاغرىق - سىلاق ، ھادىسە ،
بارچە ئىشتا بەخت - ئامەت يار بولسۇن .

بۇگۇن مانا شۇ مەقسەتتە خُەتنە توي ،
ئۆتكۇزۇلدى مەشرەپ كەبى ئىززەتلىك .
رازى بولسا مېھمانلار خۇش - شادلىنىپ ،
تۇيۇلىدۇ تاماملىنىمۇ لەززەتلىك .

تاپتى ئىززەت ، شانۇشەرەپ ، ھۆرمەتنى ،
سۇننەت تويىدىن قەھىرىيارجان نەۋرىمىز .
قىپ قالارمىز چوڭ تويىنىمۇ بەلكى بىز ،
يېتىپ قالسا شۇ كۇنلەرگە ئۆمرىمىز .

2005 - يىل 8 - ئاينىڭ 6 - كۇنى

داۋام قىلسۇن يېڭى يىلغا تەنتەنە

مەغرۇر قەدەم تاشلاپ كەلدىڭ يېڭى يىل ،
مىڭ - مىڭ داستان تەرىپ بىلەن شان قۇچۇپ .
نىشان ئەيلەپ گۈزەل ۋىسال مەنزىلى ،
كەلدىڭ بىزگە يېڭى ئىلھام ، جان قوشۇپ .

يېڭى يىلىم تەلەي - ئامەت يار قىلىپ ،
قىز مېھرىدەك قۇچاق ئېچىپ كەلدىڭسەن .
ۋۇجۇدلارنى پاكلاپ ، پاكىز يۇيۇپ ھەم ،
يولىمىزغا چېچەك چېچىپ كەلدىڭسەن .

ئۆتكۈزمىدۇق كونا يىلنى قۇرۇق بىز ،
شان - تۆھپىمىز سەھىپىلەرگە يېزىلدى .
شۇ گۈللىگەن قاياق ھايات گۈلزارى ،
جانغا ھۇزۇر ، كۆندە ئايەم سېزىلدى .

ئەجەب تېزلا ئۆتتى ئۇ يىل دېمەڭلار ،
زەپەر قۇچتۇق ھەربىر جەريان - كۈنلەردىن .

شاھىت بولار تەرەققىيات سۈرئىتى ،
ئاڭلاپ تۇردۇق ئۇنى زوۋۇك - ئۇنلەردىن .

ياش ئۇلغايتىپ كەلسىمۇ بۇ يېڭى يىل ،
ۋۇجۇدلاردا يالقۇنجايدۇ مۇھەببەت .
بوران - چاپقۇن ، قاينىملاردا پىشقان بىز ،
مۇكچەيتەلمەس بىزنى يىللار تا ئەبەد .

قىزىلگۈلدەك كۆكلەپ تۇرار كۆڭۈللەر ،
جىلۋە قىلار چىرايلاردا تەبەسسۇم .
كۆز قىسىدۇ يېنىمىزدا ئاي - چولپان ،
سۆيگۈ تىلەپ بىزگە ھەركۈن ، ھەر مەۋسۇم .

داۋام قىلسۇن شۇڭا ئالقىش - تەنتەنە ،
قايناپ كەتسۇن شەھەر - يېزا ، كەڭ دالا .
گۈزەل ئىقبال رۇخسارىنى كۆرەيلى ،
ھاڭ - تاڭ قالسۇن تەبرىك ئەيلەپ كەڭ دۇنيا .

2007 - يىل 12 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

قىشنىڭمۇ بار قىزىق يەرلىرى

پەسىللەرنىڭ كۆزى ، كۆركى ياز دەيمىز ،
بىراق ، باردۇر قىشنىڭ قىزىق يەرلىرى .
قۇتلۇق كۈن دەپ چىقساق سەھەر تالاغا ،
شاخ - تاللاردا ئاپپاق «چېچەك» گۈللىرى .

قىشمۇ باھار سېزىلىدۇ ئىشچانغا ،
شۇڭا ئىشچان ئىشنى گۈلدەك كۈلدۈرەر .
قىش پەيزىنى سۈرەلمەستىن ھۈرۈنلار ،
پىيما كىيىپ ، جۈۋا بىلەن دۈگدىيەر .

ئاپپاق قارلار چاچقۇ بولۇپ ئاسماندىن ،
چۈشۈپ تۇرار ئاق ئۈچقۇن بوپ باشلارغا .
بەزىلىرى سۆيسە لەۋ ھەم يۈزلەرنى ،
بەزىلىرى قونۇۋالار قاشلارغا .

قويۇنلارغا ئېرىپ چۈشەر شۇ ئاق قار ،
لېرىكىلىق توۋلاتقۇزۇپ قىزلارنى .

يىراقلاردىن كۆرۈنىدۇ قوش گەۋدە ،
ئاپپاق قاردا قالدۇرۇپ جۇپ ئىزلارنى .

ئاق لىباسقا پۈركەنگەن ئاي پەرىدەك ،
يەر - زېمىنمۇ راھەتلىنىپ دەم ئالار .
ئېدىر ، يوللار ، كەڭ دالىلار تۈرسا ئاق ،
كۆرگەن ئادەم پايانداز كەن دەپ قالار .

چوكا بولۇپ قاتقان مۇزلار خەنجەردەك ،
تۇرار تۇگمەن كويلىسىدا ھوردىلىپ .
قىرغاقلارنى سۇلار چايقاپ تۇرىدۇ ،
كۇۋۇجىگەن بۇزغۇنلارغا ئۇرۇلۇپ .

شوخ بالىلار قاردىن پومزەك ياسىشىپ ،
ئېتىپ ئوينار بىر - بىرىنى قوغلىشىپ .
قىش بوۋايمۇ پەيدا بولار ھويلىدا ،
قاش ، كۆز ، ساقال چىقىرىشار ئولىشىپ .

مۇز تېيىلار كانكا ياساپ بالىلار ،
مۇز مەيدانى ، كۆل ئىچىدە ئايلىنىپ .
توختىمايدۇ بۇ ئويۇندىن ھارغۇچە ،
توي بولغاندەك ئوينىاپ كۇلۇپ ، شادلىنىپ .

قارلىق تاشلاپ قېچىشىدۇ يىگىتلەر ،
باھار ئەيلەپ شۇنداق سوغۇق قىشنىمۇ .
قىزىپ كېتەر پەيزى بىلەن ئويۇنمۇ ،
قالدۇرمايدۇ دالادىكى ئىشنىمۇ .

كۆرۈپ ئاشۇ ئويۇنلارنى سەھرادا ،
ئەسكە ئالدىم شوخ بالىلىق چاغلارنى .
توشقان قوغلاپ يۈرگەن ئاشۇ ئارچىزار ،
ئاق كۆمۈشتەك لىباس ياپقان تاغلارنى .

يانغۇم كەلدى ئاشۇ كىچىك چاغلارغا ،
يانالمىدىم ، يىللار توسۇپ يولۇمنى .
«قىش بوۋاي»دەك بولدۇم ئەمدى ئۆزۈممۇ ،
تاپالمىدىم ياشىم سۇنغان گۈلۈمنى .

قىش قىزىقى سوۋۇپ قالماس بىز بىلەن ،
يىگىت - قىزلار ئايال قوغلاپ كېلىدۇ .
باھار ئەيلەپ گۈزەل ۋەتەن باغىنى ،
تۆت پەسىلنى ئوخشاش ئاۋات قىلىدۇ .

2007 - يىل 12 - ئاينىڭ 24 - كۈنى

ئاشۇ چاغدا

ئەسكى دېدىڭ يۈز تۈرانە سۆزلىسەم ،
توغرا گەپكە تاشتى قەھر - غەزىپىڭ .
بىراۋ سېنى ھېچ ئورۇنسىز ماختىسا ،
يايراپ كەتتىڭ ، ياڭراپ ناخشا - غەزىلىڭ .

بىراق ئاشۇ ماختاشلارنىڭ ھەممىسى ،
قىسقا كۈنلا «لەززەت» بېرىپ يوقىلار .
ئۇزاق ئۆتمەي ئاشۇلاردىن ئۇستۇڭگە ،
سەزدۈرمەستىن تۆھمەت چومى توقۇلار .

ئاشۇ چاغدا قايسى ئاچچىق ۋە تاتلىق ،
كۆرۈپ راسا ، تېتىپ ئوبدان بىلىسەن .
ئادەم بولۇش ، توغرا ياشاش يولىدا ،
يېڭىباشتىن ساۋاق ئېلىپ كېلىسەن .

1985 - يىل 3 - ئاي

غەنىيمەت

ئەسسالام دوست - قېرىنداش ، باغرىم دىدار غەنىيمەت ،
ئاتا - ئانا ھەم پەرزەنت ، نەۋرە ، دىلدار غەنىيمەت .
باراقسانلاپ كۆكلىسە كۆڭۈلنىڭ غول - شاخلىرى ،
ئەزىز ھايات بوستانى ، باغۇ-گۈلزار غەنىيمەت .

ھايات قىممەت ، ئەتىۋار ، بارچە جانلاردىن ئەزىز ،
ھەر نەپەس ، ھەر دەقىقە ، مىنۇت - سائەت غەنىيمەت .
تەن - ۋۇجۇدنىڭ ساقلىقى بارچە بايلىقتىن ئوشۇق ،
گۈل ھەم ئاي ، نۇر چىرايلار بىزگە ئامەت ، غەنىيمەت .

2007 - يىل 9 - ئاي ، ئۈرۈمچى

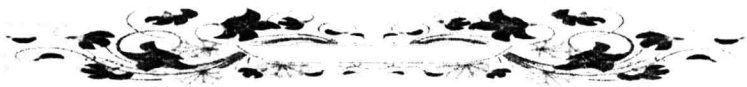
بىر رېئاللىق بوپ قالار

ياش ئۇلغايدى ، دېسەم دوستۇم سەمەتكە ،
«ئۆمرۈڭ ئۇزاق بولار» دېدى خۇش قىلىپ .
تەن يايرىدى ، كۈلدى جىسمىم باھاردەك ،
سۆيۈندۈرۈپ قويدى مېنى ياش قىلىپ .

نېسىپ بولسا ماڭا شۇنداق ئۇلۇغ ياش ،
ئالەم ئارا ئەڭ بەختلىك بولاتتىم .
ئىجادىيەت تۇلپارىنى چاپتۇرۇپ ،
ئارمانلاردا كۆكتە قانات قاقاتتىم .

بۇنى كۆڭۈل خۇشى ئۈمىد دېسەكمۇ ،
بەلكىم بۇمۇ بىر رېئاللىق بوپ قالار .
بۇ بىر خىيال ئاسمىنىنىڭ ئېھتىمال ،
يۇلتۇزىدەك تۇن يورۇتۇپ نۇر چاچار .

2008 - يىل 11 - ئاينىڭ 4 - كۈنى

تەبرىكنامە

(ئاتاقلىق مۇزىكانت ، غەجەك ئۇستىسى ئەكرەم ئۆمەرنىڭ
مۇزىكا كېچىلىكىگە بېغىشلايمەن)

كېچىلىكىڭ مۇبارەك بولسۇن ئەلنىڭ كۈيچىسى ،
ئەزىز دىيار قەشقەردىن تەبرىك ئەيلەپ كەلدۇق بىز .
تويۇڭ بولدى دېسەكمۇ ئاشۇرۇۋەتكەن بولمايمىز ،
ئامەت تىلەپ ئەل بىلەن پەخىرلىنىپ كۈلدۇق بىز .

بۈگۈن بايرام ، يۈرت خۇشال ، خەلقىم خۇشال باشقىچە ،
غەجىكىڭنىڭ تارىدىن ئاڭلاپ يارقىن كۈي - ناۋا .
كەتتى يايراپ ھەر كۆڭۈل ، پەدىلەردىن زوق ئېلىپ ،
ھەر تەرەپتىن ياڭرىدى ئالقىش - چاۋاك ، شوخ سادا .

ناخشا - سازنىڭ جانغا جان قوشتى رىغبەت ، روھ ، ئۇزۇق ،
ئويناپ يۈرەك شوخ سوقۇپ ، كەلدى سورۇن لەرزىگە .
ئوقۇپ خەلقىم ئاپىرىن ، شادلىق بىلەن روھلىنىپ ،
كېچىلىكىڭ كۈيلىرى چىقتى راسا ئەۋجىگە .

سوقۇپ ئالتۇن پىياله قەنت چاي تۇتساق شاد ئېتىپ ،
ئەل كۆيچىسى ئۆتكۈزگەن بۇ كېچىلىك — بايرامغا .
سالام ئېيتتى دېھقانلار يۇرت ئوغلىنى قۇتلۇقلاپ ،
يۇرت مېھرىنى چاچتۇق ھەم خۇش مۇبارەك ئىلھامغا .

ئۇنلەپ كەتكەن غېجىكىڭ بېيجىڭ ، شاڭخەي ، قەشقەردە ،
دۇنيا خەلقى ماختىغان ماھارىتىڭ سېھرىنى .
شان - شۆھرىتىڭ ۋەتەنگە ئېلىپ كەلگەن ئىپتىخار ،
بەرگەن خەلقىم شۇ ئۇچۇن ساڭا ئاتەش مېھرىنى .

تاج كىيدۇرسەك ئەرزىيدۇ قۇچقان شانلىق تۆھپەڭگە ،
چۇنكى ياڭراق سازىڭغا بولدى ھەيران يەر - جاھان .
داستان قىلىپ نامىڭنى قوشۇپ ئېتىز كۆيىگە ،
پەخىرلىنەر يۇرت خەلقى سېنىڭ بىلەن ھەر زامان .

قۇچتى شۆھرەت سەن بىلەن ئانا يۇرتۇڭ زەمىنمۇ ،
پەخرىمىز دەپ بىز ساڭا قۇتلۇق سالام بېرىمىز .
ئۇزۇلمەيدۇ رىشتىمىز يىلتىز چوڭقۇر بۇ يۇرتتا ،
ئېلىپ كەلدۇق گۈلدەستە ، ھۆرمەت بىلەن سۇنىمىز .

2007 - يىل 12 - ئاينىڭ 31 - كۈنى

مدرسه‌ی ما

ئۇنتۇمايدۇ ئەۋلادى

ئەسكە ئالسام دائىم سەلەي چاققانىنى ،
خىياللىرىم كېتەر ئۇزاق ئۆتمۈشكە .
دەپ قالمەن پەرىشتە بوپ بىر كۈنلەر ،
كېلەمدىكىن راۋاب چېلىپ بېرىشكە .

ئەل دىلكىشى بولۇپ ئۆتكەن ئىدى ئۇ ،
كۆزلىمەيتتى پۇل - پۇچەك ھەم پايدا - نەپ .
بېشىن سىيلاپ كەمبەغەلنىڭ ، غېرىبنىڭ ،
قىلاتتى ئۇ ئەل ئىچىدە ھەق سۆز - گەپ .

قولغا ئالسا سايرار ئىدى راۋابى ،
ئۇزۇلمەيتتى يۇرت - يۇرتلاردا تاۋابى .
ھەزىل قىلىپ ، ئېيتىپ قىزىق لەتىپە ،
تۇگىمەيتتى ئەلگە قىزغىن سالامى .

ئۇ ، خىزىردەك ئىنسان ئىدى ھىممەتتە ،
نەگە بارسا خەير - ئېھسان ياغاتتى .

شەربەت ئىچىپ ئۇنىڭ ئوتلۇق مېھرىدىن ،
دەردمەنلەرنىڭ يۈرەكلىرى قاناتتى .

بەگ ، چاپارمەن ، دورغا ، يايى ، ئامبالللار ،
مات بولاتتى ھەربىر قىلغان سۆزىدىن .
ناچار قىلىق ، زۇلۇم - سىتەم ، گۇناھلار ،
قاچالمايتتى ئۇنىڭ ئۆتكۈر كۆزىدىن .

ئۇنتۇمايدۇ ھەرگىز ئۇنى ئەۋلادلار ،
جاراڭلايدۇ ئول تەۋەررۈك راۋابى .
دىل قېتىدىن ئۆچمەيدۇ نامىشەرىپى ،
بولغاچ شۇنداق نۇرغۇن ئىشتا ساۋابى .

1996 - يىل 3 - ئاينىڭ 22 - كۈنى

مەرھۇم ئەيسا شاكىر ۋاپاتىغا

شۇم پەلەك قىلدى بىزنى ياخشى ئىنساندىن جۇدا ،
ئەلگە شەپقەت نۇرى ياغقان كۆڭلى ئېھساندىن جۇدا .

ئەزرائىل قەستلەپ جېنىڭنى ، تىغ تۇتۇپ تۇرغانمىكىن ،
بولدى بۇ ئالتۇن دىيارىم ھۆسنى بوستاندىن جۇدا .

بولمىدى ئەملەش شىپا ، قالدى ھېكمىلەر بىئىلاج ،
دوستلىرىم كۆڭلى پەرىشان بولدى دەرماندىن جۇدا .

ئاھۇپەرياد گۇلخىنىدا ئۆرتىنىپ كۆيدى يۈرەك ،
بولغىنىدەك باغۇھەرەم گۈلى رەيھاندىن جۇدا .

جىسمى ھېكمەت ، پەن - بىلىم بىرلە پۈتۈلگەن ئەر ئىدى ،
بولدى خەلقىم مەرىپەتچى نامى داستاندىن جۇدا .

ئىلمۇئىرپان ئاسمىنىدىن كەتتى بىر يۇلتۇز ئېقىپ ،
رەھمى كەلمەي قىلدى تەقدىر ماھى چولپاندىن جۇدا.

تاۋۇتۇڭ ئاقتىكى لەرزان كۆز ياشىمىز دەريا سىدا ،
بەلدە ئاق ياش ھەم قېرىنىڭ ، بولدى خەندادىن جۇدا .

ۋادەرىخ ، ئەل قەلبى چاك كەتتى مېھرىڭ ھىجرىدە ،
بولدى بىر مەشئەل كۆتۈرگەن سەركەردە سۈلتاندىن جۇدا .

ئۆستۇروپ گۈل ۋە كۆچەت ، ئەيلىگەنتىڭ باغ بىنا ،
كۆرگىلى قىلماي نەسىپ بولدۇڭ گۈلىستاندىن جۇدا .

مېھرىبان ، كەمتەر ئىدىڭ ، ئەلگە باشچى سەركە ئىدىڭ ،
بولدۇق يىراقنى كۆزلىگەن ئۈستازۇلوقماندىن جۇدا .

ئارىمىزدىن شۇنچە تېز كەتتىڭ يىراققا ، ئاھ ئىسىت ،
بولدى خەلقىم مەنزىلدىكى تۈغى جەۋلاندىن جۇدا .

تەن - ۋۇجۇدقا سىغدى ئاخىر شۇ قازايىڭ سەۋرىسى ،
ئىشلىرىڭ قىلغاي داۋام ، بولساڭمۇ كارۋاندىن جۇدا .

1987 - يىل 11 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

كۆڭلۈم بۇزۇلار ، باغرىم ئېزىلەر

(سىڭلىم خەيرىنساگۈل ۋاپاتى مۇناسىۋىتى بىلەن)

كەتكەنىدىڭ بۇرابىيە بەسرىمگە[1]
توۋلىغاندەك سېنى گويا مۇھەممەت[2] .
چۈجىلەردەك چۈكۈلدىشىپ تۆت بالاڭ ،
قالغانىدى چېكىپ چوڭقۇر نادامەت .

ئايەم كۈنلەر بارسام ئاشۇ قەبرەڭگە ،
ھەسرەت - پىغان چېكىپ كۆڭلۈم بۇزۇلار .
يامغۇر كەبى تۆكۈلىدۇ ياشلىرىم ،
قايغۇ بىلەن مىسكىن باغرىم ئېزىلەر .

ھەممە ئەتراپ چۆكۈپ سۈكۈت - جىملىققا ،
باغ - ئېتىزلار باشلاپ كېتەر مەرسىيە .
ئېسەدەيدۇ نوتا ، ياپراق ، يۇرىكىم ،
ئىشچان ، ھالال سېمايىڭنى ئەسلىسە .

---

① بۇرابىيە بەسرىم — ئوپال قۇمىغدىكى قۇملاق مەھەللىسىگە جايلاشقان . مەھمۇد كاشغەرىنىڭ تۇغۇلغان يېرى .
② مۇھەممەت — خەيرىنساگۈلنىڭ ئېرى .

ئەجەب بۇرۇن كىرىۋالدىڭ لەھەتكە ،
تاشلاپ قويۇپ بىزگە ھەسرەت يۇكىنى .
ئېغىرلىشىپ كېتەر بۇ يۇك بەزىدە ،
كەلگىنىدە ئاچچىق تۇرمۇش كەلكۈنى .

ئەجەب ئەزىز ، بىرلا يالغۇز قىز ئىدىڭ ،
قىسقا كەلدى سېنىڭ ھايات مەنزىلىڭ .
بىراق ، تاشقا پولات مۆھۈر باسقاندەك ،
جۇلالىنىپ تۇردى باسقان ھەر ئىزىڭ .

بىر مەكتەپتە ئوقۇغانتۇق ئالتە يىل ،
ئېغىر كۈنلەر كەلگەندە سەن دېيىشمەي .
جاپالارنى يەڭگەنىدۇق بىللە بىز ،
ئاكا - سىڭىل «ئېتىبار»غا ئېرىشمەي .

كۈنۈڭ بەكلا ئۆتتى قىيىن ، جاپادا ،
مۇساپىر بوپ يۈردۇڭ ياقا يۇرتلاردا .
چاندۇرمىدىڭ ، يەڭدىڭ بارچە دەردلەرنى ،
قالمىسىمۇ ھەتتا ئاياغ پۇتلاردا .

رەھىمسىزكەن تۇرمۇش ، ھايات ۋە دۇنيا ،
تەپ تارتماستىن ئېغىر كېسەل بېرىپتۇ .
دەردلىرىڭنى تۆكەلمىدىڭ ھېچكىمگە ،
ۋەھىمىلەر باغرىمىزنى تىلىپتۇ .

ئەزىز سىڭلىم تىنچ ياتقىن ، ئارام تاپ ،
بالىلىرىڭ كەلدى تۇپراق بېشىغا .

بوز تورغايده‌ك بۇقۇلدىشىپ يىغلاشتى ،
كۆللەر تولار كۆزدىن ئاققان يېشىغا .

بىز يولۇچى ، مېھماندۇرمىز دۇنياغا ،
ئورۇن ئالمىز بىز يېنىڭدىن بىر كۈنى .
هال - مۇڭ بولۇپ مۇڭدىشارمىز سىردىشىپ ،
مەھشەردىكى بىز ئۇچراشقان شۇ كۈنى .

1999 - يىل 4 - ئاي

تۇرسۇنگۇلگە

(ئايالىم نۇسرەتنىڭ سىڭلىسى تۇرسۇنگۇل 1997 - يىل 11 - ئاينىڭ 9 - كۈنى 42 يېشىدا ئۇرۇمچىدە ۋاپات بولدى . شۇ مۇناسىۋەت بىلەن بۇ مەرسىيەنى يازدىم)

ئۇ ئالەمگە كەتتى دەپ كەلگىنىدە شۇم خەۋەر ،
يۈرەكلەرگە تەگدى ئوق زەخمى ئەيلەپ شۇ قەدەر .

ساما يىغلاپ تۆكۈپ قار ، ئاق باغلىدى زېمىنغا ،
مۇڭغا پاتتى ھەممە جاي ، ھەتتا ئاشۇ چوڭ شەھەر .

يوقمۇ باشتا تەلىيىڭ ، ياكى شۇمۇ قىسمىتىڭ ،
بەك بۇرۇنلا ئەزرائىل بولدى جاللات شۇم ئەسكەر .

رەھىمسىزكەن بۇ پەلەك ، غېرىب بولدى بالىلار ،
سىغماي قالدى دەرد - ئەلەم ، يۇتقىنىدەك ئاھ زەھەر .

ئۇرۇق - تۇغقان ، دوستلارنىڭ بولدى يېشى مىڭ تارام ،
يۇتۇپ قايغۇ - نادامەت ، ئۆتتى شۇندا تۇن - سەھەر .

شەنبە چىقساق قەبرەڭگە بولدى يامغۇر يېشىمىز ،
ئازابلاندۇق قايتىدىن تەگكىنىدەك تىغ - خەنجەر .

بوپتۇ ھەمراھ ساناقسىز ساڭا يېتىم قەبرىلەر ،
نېسىپ بولسا قوينىنى ئاچار ئىدى يۇرت — قەشقەر .

ئاشۇ گۈلساي[1] تۆپىسى ماكان بوپتۇ ئەمدى ئاھ !
يوقلاپ پات - پات ئەۋلادىڭ دۇئا بىلەن ياد ئېتەر .

تىنچ ياتقىن تۇرسۇنگۈل ، بىزگىمۇ بار شۇنداق كۈن ،
كۆرۈشەرمىز بەلكى بىز بولۇپ قالسا كۈن مەھشەر .

1997 - يىل 12 - ئاينىڭ 6 - كۈنى شەنبە ، ئۈرۈمچى

① گولساي — ئۈرۈمچى شەھىرىنىڭ شەرقىدىكى قەبرىستانلىق .

پاشاگۈلگە[1]

بىر شۇم خەۋەر قۇلىقىمغا كىرگەندە ،
توك سوققاندەك بولدى تېنىم شۇركۈنۈپ .
قورققىنىمدىن تىلىم مېنىڭ تۇتۇلدى ،
بوغقىنىدەك ياكى يولۋاس ، شىر كېلىپ .

سەن تىكەندەك يالغۇز بىر تال قىز ئىدىڭ ،
بەك ئەتىۋار ئىدىڭ ھەر ئۆيۈ ئىچىدە .
ئاسماندىكى يۇلتۇز ئىدىڭ چاراقلاپ ،
شولا چاچقان قاپقاراڭغۇ كېچىدە .

تېخى نوتا ئىدىڭ ئەمدى كۆكلىگەن ،
ئون گۈلۈڭنىڭ ئاران بىرسى ئېچىلغان .
كۆيۈنەتتىڭ چوڭ - كىچىككە ئوخشاشلا ،
تۇغقانلارغا رېشتىڭ مەھكەم چېتىلغان .

شۇنچە ئىشچان زېرەك ئىدىڭ ، زېرەكتىڭ ،
ئۆيۈ ئىشىغا پەرۋانىدەك كۆيەتتىڭ .

---

① پاشاگۈل — تاغام قادىر ئاخۇنتىڭ يالغۇز قىزى بولۇپ ، تۇغۇتتا ياش ئۆلۈپ كەتكەن .

ئائىلەڭنى گۈللىتىشىنىڭ كويىدا ،
تىنىم تاپماي مېھنەت بىلەن كۈلەتتىڭ .

بالىلىرىڭنى چوڭ قىلغۇچە ئەي پاشا ،
نېمە كۈنلەر چۈشمىدى شۇ بېشىڭغا .
قىيىن كېلىپ تۇغۇت ئىشىڭ ، تۈيۈقسىز ،
كەلدى ئەجەل شۇنچە چاپسان قېشىڭغا .

ئاجىز كۆرۈپ سېنى ئاشۇ ئەزرائىل ،
شۇنچە تېزلا قېشىمىزدىن ئېپ كەتتى .
ئاناڭ ، ئاكاڭ ، تاغاڭ ، تۇغقان ھەممەيلەن ،
ياشلار تۆكۈپ دەرد ئۈستىگە مۇڭ قاتتى .

«ھەزرىتى موللام[1]» مازىرىدا — غەربتە ،
داداڭ بىلەن بىرگە ياتتىڭ لەھەتتە .
بۇۋام مەھمۇد مازىرىغا ھەر چىقسام ،
سېنى ئەسلەپ تۇرار بولدۇم ئەبەدكە .

تىنچ ئۇخلا پاشا خېنىم ، جان ئۇكام ،
ھايات چاغدا بىز قەدرىڭگە يەتمەپتۇق .
كۆزىمىزدىن ياش تامىدۇ ھەر قېتىم ،
سېنى دائىم دۇئا بىلەن ياد ئەتتۇق .

1983 - يىل 11 - ئاي

---

① ھەزرىتى موللام — مەھمۇد كاشغەرىينىڭ مازىرى .

كەلدى

(دوستۇم تاھىر ھاجى ۋاپاتى مۇناسىۋىتى بىلەن)

«قازا قىلدى تاھىر ھاجى» دەپ كەلدى ،
كۆزۈمگە ياش ، كۆڭۈللەرگە دەرد كەلدى .

يىگىتلەرنىڭ بايرىقى ، بىر گۈل ئىدىڭ ،
نامىزىڭدا دوست - قېرىنداش سەپ كەلدى .

كەپتۇق ئاران ئۇلگۇرۇپ بىز نەزرەڭگە ،
ئەلەم بولدى ، غەم - قايغۇلار قات كەلدى .

ھوش يوقاتتى بالا - چاقاڭ ، كېلىنلەر ،
چىدالمىدى ئاھ ، نادامەت..... داد كەلدى .

قاتتى مۇزلار يۈلتۇزلىرىم توپىدا ،
غەمناك كۆڭلۈم ئاسمىنىغا جۇت كەلدى .

قىزىمايتتى سەنسىز سورۇن - باراڭەت ،
تەرىپلەرگە تۇمەن كىتاب - بەت كەلدى .

باغرىڭ يۇمشاق ، ئەل ئىشىغا تەق ئىدىڭ ،
دەيتتى دوستۇڭ : «تەس ئىشىمغا مەرد كەلدى» .

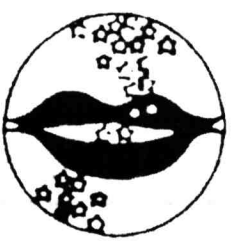
خاس خىسلەتكە قەدەملىرىڭ يار ئىدى ،
دەيتتۇق «سەن بار ئىشلار زەپمۇ ئەپ كەلدى» .

ئەل قەلبىگە ئورناشقاندەك شۇ ئوبرازىڭ ،
كۆز ئالدىمغا مېنىڭكىمۇ كۆپ كەلدى .

ھەيكەل قويدۇم شېئىرىم بىلەن سەھىپىگە ،
دوستلىرىمدىن «دىلىمىز بىر» دەپ خەت كەلدى .

تىنچ ياتقىن تاھىر ھاجىم قەبرەڭدە ،
باسقان قەدەم ئىزلىرىڭدىن قۇت كەلدى .

2009 - يىل 7 - ئاي ، ئۈرۈمچى

پارچىلار

چىقسا يالغان پەردازلىنىپ سەھنىگە ،
«چۈمبەل» بىلەن ياپار ھەقنىڭ يۈزىنى .
ئالدىنىدۇ كور «خېرىدار» بىر مەھەل ،
ئاچمىساڭسەن ئۇنىڭ «ئەما» كۆزىنى .

*　　*　　*

بەرسەڭ ئەگەر بەزىلەرگە ئازراق نەپ ،
ھەقنى ياپار ، ساختا ئىشنى راستى دەپ .
چىقار ساپساق ئادەملەرنى قارىلاپ ،
تېنى پالەچ ، قۇلاقلىرى گاستى دەپ .

*　　*　　*

قىلساڭ قانچە سەن ياخشىلىق ئىنئامنى ،
بىلمەس ھېچبىر ھەسەتخورلار قىلغاننى .
ساپ دىلىڭنى تۈرساڭمۇ سەن كەڭ ئېچىپ ،
تۆھمەت قىلار ھەتتا توقۇپ يالغاننى .

* * *

ھەسەتخورلار توختىغاندا تىنىقىدىن ،
قۇتۇلغايسەن پىتىنە - يامان قىلىقتىن .
ئۇ ھاياتكەن ، سەنمۇ ھوشيار تۇرمىساڭ ،
ھوسۇل ئالار تۇك ئۇندۇرۇپ تېرىقتىن .

* * *

سەۋەنلىكتىن خالىي ھېچبىر كىشى يوق ،
دېمە ھەرگىز بەكمۇ پاكىز ئۆتمەن .
سەۋەنلىكتىن ئېلىپ ساۋاق - تەجرىبە ،
دېگىن : ئىقبال مەنزىلىمگە يېتىمەن .

* * *

يەيدۇ نامەرد بىر بۇلۇڭدا بەتتىنى ،
مەرد بېرىدۇ تاپسا بىر نان تېڭىنى .
قاچسا نامەرد كۆرۈپ بىمار - مېيىپنى ،
مەرد ئايىماس كېرەك بولسا جېنىنى .

* * *

قۇرۇق تاغار ئۆرە تۇرماس ، بۇنى بىلەرسەن ،
بىلىپ تۇرۇپ دائىم قۇرۇق تاغار يۆلەرسەن .
كۆنۈپ قالساڭ ، كۆندۇرسەڭ يۆلەش ئىشىغا ،
بولالماستىن يۆلەپ ئۇنى ئاخىر ئۆلەرسەن .

*　　*　　*

يالغۇز ياشاپ كۆرمىدىم ئىززەت ،
دوستسىز ھاياتتىن چىقمىغاي لەززەت .
دوستلار ئاچچىقتا تاتلىقلىق قوشۇپ ،
دوستقا كەلتۈرەر بىباھا زىننەت .

*　　*　　*

ياشلىقىڭ باھار ، بالىلىقىڭ نادان ،
ئەلگە بېغىشلا چىن باھارىڭنى .
ياشلىق بېغىڭدىن چېچىپ خۇش پۇراق ،
زەپەرگە ئورا ھەر ناھارىڭنى .

*　　*　　*

ياشلىق مېۋىلەپ
تۇرغان گۈزەل باغ .
باغنى ئاسرىساق ،
چىقار ئالتۇن ، ياغ .

*　　*　　*

بۇ دەۋردە ئاتا دېسەڭ ،
ئۇ دەۋردە ئۆزۈڭ ئاتا .
چۈرۈقلىشىپ پەرزەنتلىرىڭ ،
ئەتراپىڭدا تۇرار قاتار .

* * *

بالىلىقنى مايسا دېسەم ،
ياشلىقتۇر ئۇنىڭ دېنى .
ئۆستۇرسەڭ پەرۋىش قىلىپ ،
ھاسىلىدۇر يۇمشاق نېنى .

* * *

«ئۇنداق ئەسكى ، بەك يامان» دەپ بىراۋنى ،
ھەر سورۇندا تىللاپ ، سۆكۈپ چىقىسەن .
«سەن قانچىلىك ئادەمتىڭ ؟» دەپ سورالسا ،
ئويلا ئوبدان ، قانداق جاۋاب بېرىسەن !

* * *

ئاغزىڭغا شىرنە ئۇرسا بىراۋلار ،
تاتلىق ئىكەن دەپ يۇتمىغىن زىنھار .
ئوغىمۇ چىقار ئۇندىن بەزىدە ،
كۆرسەتكەن بىلەن جىلۋىلىك رۇخسار .

* * *

ئۆزىنى دانا چاغلار نادانلار ،
پەسلىك خىسلىتىن قىلىپ نامايان .
چاندۇرۇپ قويار ، خۇددىنى بىلمەي ،
ھايات كېمىسى كەتسە سۈگايان .

* * *

ھەرقانچە يۇقىرى ياكى چوڭ بولسۇن ،
ياش ، ئىستاژ ، ئابرۇي ، نوپۇز ۋە ھوقۇق .
بىر ئېسىل خىسلەت ھەم خاسلىق ، پەزىلەت ،
بولمىسا بىكاردۇر جىسمىڭدا تولۇق .

* * *

ئۆلمەيمەن دەپ ئويلىدىڭمۇ ئەي ئاكا ،
كۈلسەنغۇ ، مۇسىبەتتە شادلىنىپ .
باشقىلارمۇ كۈلسە قانداق تۇرارىكەن ،
ئۆلۈم قۇشى ساڭا كەلسە ئايلىنىپ .

* * *

ئاخىرلىشار ھەركىم ئۆمرى ئۆلۈمدە ،
بەزى ھايات كېتەر شۇنداق تۆھپىسىز .
بەزى ھايات مۆجىزىگە تولار لىق ،
بەزى ھايات ئۆتەر شۇنداق كۆركىسىز .

* * *

تېنىم ساغلام ، كەيپىم خۇشۇاق دېمىگىن ،
ئەزرائىلنى توختىتالماس قۇدرىتىڭ .
بىر ئېغىز سۆز قالدۇرالماي كېتىسەن ،
تۇيۇقسىزلا كەلسە ئۆلۈم نۆۋىتىڭ .

* * *

هاياتتا قۇل بولۇپ هاڭۋاقتى بولساڭ ،
ئېتىدۇ تۈيدۈرماي شەيتانمۇ ئاداش .
بۇرنۇڭدىن يېتىلەپ ئاشۇ بىر مەخلۇق ،
كېتىدۇ دوزاخقا سېنى قىپ هاپاش .

* * *

كېلەلمەيدۇ يېقىن هەرگىز شەپەرەڭ ،
چېچىپ تۇرسا سېخىي قۇياش نۇرىنى .
ياخشىلىقنى بىلمەس شۇندا بەزىلەر ،
قۇتقۇزساڭمۇ هەتتا ئۇنىڭ جېنىنى .

* * *

دوستۇم گۈزەكلىك ، شاشلىقىڭنى قوي ،
جىسمىڭدىن نەۋاق كۆچتى ياشلىقىڭ .
ياقماس چاقچىقىڭ رەنالەرگە هېچ ،
تەڭتۇشلار بىلەن بولسۇن شادلىقىڭ .

* * *

خىسلىتىڭ تۈپەيلى نەزەردىن چۈشسەڭ ،
سىرتىڭمۇ كۆرۈمسىز كۆرۈنەر كۆزگە .
جىسمىڭدا پەزىلەت بولسا مۇجەسسەم ،
ئەما بولساڭمۇ سەن چىرايلىق بىزگە .

*　　*　　*

تال چۈشقىنى ئەگمەك ئوڭاي ، تۈزلىمەك ھەم ،
سۈنۈپ كېتەر ئېگەي دېسەڭ قۇرۇغاندا .
تېز ئەيۋەشكە كېلەر ئوغلۇڭ كىچىكىدە ،
بىراق سىگمەس تەلىم - بىلىم قېرىغاندا .

本集子选录了作者多年以来所写的诗歌。

مەسئۇل مۇھەررىرى : چىمەنگۇل ئاۋۇت
مەسئۇل كوررېكتورى : بەختىيار ئابلىمىت

بەخىباش ئىلھاملار

(شېئىرلار)

ئاپتورى : ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر قەشقەرى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى تاربوغۇز يولى 14 - قورۇ ، پوچتا نومۇرى : 844000)
جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى : 1168×850مم 1/32
باسما تاۋىقى : 6.375 قىستۇرما ۋاراقى : 3
2011 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى
2011 - يىل 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى : 1 — 2000

ISBN 978-7-5373-2270-6
باھاسى : 15.00 يۈەن

مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: قۇربانجان روزى شەيدائى

ISBN 978-7-5373-2270-6

9 787537 322706 >

(民文)定价：15.00元